

SIXTH INTERNATIONAL
ANTHOLOGY
ON PARADOXISM

Edited by
Elorentin SMARANDACHE

Sixth International Anthology on Paradoxism

Edited by
Florentin SMARANDACHE

Processed, corrected and typed by
Ion URDA

Cover by
Ion URDA
after a painting by
Siegfried STILLER (Germany)

Columbus, Ohio, U.S.A.

The Educational Publisher, 2011

This book can be ordered in Paperback
binding from:

The Educational Publisher Inc.
1313 Chesapeake Ave,
Columbus, Ohio 43212 U.S.A.
Toll Free: 866-880-5373

and through the Educational Publisher
Bookstore at

www.EduPublisher.com

Copyright © 2011 The authors for their
papers and the editor

219 p; 21 x 14,5 cm

ISBN10: 1-934849-47-2,
ISBN13: 978-1-934849-47-7

Sixth
International
Anthology
on
Paradoxism

Edited by
Florentin SMARANDACHE

Printed
in
The United States

“All truth passes through three stages. First, it is ridiculed. Second, it is violently opposed. Third, it is accepted as being self-evident.”

Arthur Schopenhauer
(1788 - 1860)

CUPRINS

C.M.Popa – Le mouvement littéraire paradoxiste -----	7
F.Smarandache – Neutrosophic degree of a paradoxicity	9
L.Kuciuk, M.Antholy – Paradoxism in geometry -----	13
Un paradox aritmetic -----	18
Lediana Paja – Paradoksizmi – rryma më e fundit... ----	19
A.Balog – Viața și opera scriitorului F. Smarandache ---	24
Paradoxurile bogăției -----	33
Azulejo colgado en muro de Sevilla -----	34
Quantum Smarandache quasi paradoxes and quantum Smarandache sorites paradoxes -----	34
T.Negoescu – În miezul paradoxismului -----	39
Folclor românesc din America – Balada lui... -----	40
Taifasuri – chat: J.Nică – M. Monu – F.Smarandache ---	43
Folclor paradoxist România – Decalog -----	62
Alt paradox aritmetic -----	62
Mirifica Românie în imagini -----	63
Folklore English -----	65
Auzite din popor -----	65
Constituția României revizuită în 2010 (pamflet) -----	66
Paradoxism aplicat – Noile legi paradoxiste ale lui Murphy -----	74
Paradoxisme religioase -----	76
Legile lui Florentin despre sex -----	76
Proverbe paradoxiste strict românești -----	77
A little canadian paradoxist umor -----	78
Folklore – Ia Ia Ia Ia -----	79
Paradoxuri vii sau... moarte? (perle ale politicianilor) --	80
Nobelul pentru prostii -----	86

Paradoxismul lui Sun Tzu în „Arta războiului” -----	87
Mare-i grădina ta, Doamne!... -----	88
Some of Florentin Smarandache’s paradoxist distiches translated -----	89
George ROCA (Australia) -----	91
Fu YUHUA (China) -----	93
Svetlana GARABAJI (Republic of Moldova) -----	96
Marian APOSTOL (Romania) -----	97
Mihnea BLIDARIU (Romania) -----	97
Ionuț CARAGEA (Romania) -----	99
Eugen EVU (Romania) -----	105
Constantin FROSIN (Romania) -----	118
Liviu-Florin JIANU (Romania) -----	119
Elisabeta Kocsik (Romania) -----	139
Octavian LAIU (Romania) -----	145
Constantin MARGHITOIU (Romania) -----	146
Constantin MATEI (Romania) -----	148
Mircea MONU (Romania) -----	152
Janet NICĂ (Romania) -----	152
Gheorghe NICULESCU (Romania) -----	156
Ion PĂTRAȘCU (Romania) -----	177
Ana Iulia PĂUN (Romania) -----	178
Titu POPESCU (Romania) -----	180
Constantin STANCU (Romania) -----	185
Alexandru SURDESCU (Romania) -----	189
Mircea Eugen ȘELARIU (Romania) -----	190
Ion URDA (Romania) -----	192
Javier de la ROSA (Spain) -----	208
Tom DEIKER (U.S.A.) -----	210
Un final apoteotic – Costinel PETRACHE (Romania) --	216

Constantin M. POPA

LE MOUVEMENT LITTÉRAIRE PARADOXISTE

This is an amazing little volume and a paradox all of its own. It is published in the United States, in a French translation of a compilation of essays from the original Romanian made jointly by Paul Georgelin and the man it is all about: Smarandache.

Florentin Smarandache, currently associate professor of mathematics at the University of New Mexico University, is a Romanian exile who has spent years in Turkish refugee camps and who lost many of the manuscripts that he had tried to get out of the country during the Ceausescu era. He is a Leonardo de Vinci Renaissance-type man-of-all-trades: mathematician, philosopher and writer in three languages (Romanian, French and English), inventor of another and artist .

The essay titles are:

1. QU'EST QUE C'EST LE PARADOXISME? - What is paradoxism?

This section defines firstly "*paradox*" (in the words of Alexandre Paleologu as l'alarme de l'intelligence, un contact inédit avec la vérité — the alarmbell of the mind, a unique contact with truth and secondly traces the history of Romanian avant-garde literary and artistic movements which grew out of contacts with Marinetti, Breton and Apollinaire. After briefly reminding the reader of the influence of Tristan Tzara (dadaism), Brancusi, Victor Brauner and Ionescu, the essay jumps to the development of the paradoxist movement out of 1960s postmodernism, and in particular to the work of Florentin Smarandache.

2. LA TRADITION DU PARADOXISME — The tradition behind paradoxism.

A brief history of the movement, with examples of poetry by Urmuz, Mihail Cosma, Ion Vinea, and Luca all of whom

reject formalism and who produce various degrees of anti-poem ending logically (their logic not mine) in the non-poem (sometimes mere lists or haphazard consonant clusters or stutterings).

Some are in French, some in Romanian (for which I don't have all the diacritics). An example is this one by Gherasim Luca:

*...vreau sa zic mînimînimîini
mîini mîinile
sssss sss ssssss ssss...*

of which only the first two words, "vreau sa", meaning "I would like to" are recognizable; "zic" is the Romanian for "proverb" chopped in half, the rest (22 lines) mere letters... The poem literally peters out into pure sound.

3. LES MECANISMES DU PARADOX — The mechanism of paradox.

4. UN FRANC-TIREUR PARADOXISTE — A paradoxist sniper

A collection of collage poems (one entitled Emigrant Day records the poet-artist's arrival in the land of freedom) and drawings and a "verses noires" (for "vers noirs", no doubt) which is simply a black square on the page. Smarandache has invented a language of his own "pirissanorench" spoken only by himself of which this extract from the poem RTFGJKMNB is an example:

*Sfd ffghrt plkl. Xvnbvnnmm
dfgshrqpz dfgshrqpz !!*

5. ADDENDA:

A letter (or poem... it's hard to tell) by Smarandache and a sensible letter back from a Romanian professor thanking the poet for his Nonpoems, and sympathising with his ideas, but warning him that creativity cannot go from something to nothing, that it must tend towards something, or die.

I heartily agree with him!

Even if the French translation is at times rather quaint, I found myself drawn into the reading out of sheer curiosity. I have a lot of sympathy with a protest movement that grew out of life in a totalitarian state and admiration for such a polyglot. If you do nothing more, look him up on the www!

NEW HOPE INTERNATIONAL - review on-line
<http://www.nhi.clara.net/bs0528.htm>

reviewer: Jacqueline Mary Deane

NEUTROSOPHIC DEGREE OF A PARADOXICITY

Florentin SMARANDACHE

University of New Mexico, Gallup Campus, USA

1. Definition of a Paradox.

A paradox is called a statement $\langle P \rangle$ which is true and false in the same time. Therefore, if we suppose that statement $\langle P \rangle$ is true, it results that $\langle P \rangle$ is false; and reciprocally, if we suppose that $\langle P \rangle$ is false, it results that $\langle P \rangle$ is true.

2. But there are statements that do not completely obey this definition.

We call a **Semi-Paradox** a statement $\langle SP \rangle$ such that either supposing that $\langle SP \rangle$ is true it results that $\langle SP \rangle$ is false (but not reciprocally), or supposing that $\langle SP \rangle$ is false it results that $\langle SP \rangle$ is true (but not reciprocally).

So, the statement has a degree of 0.50 (50%) of a paradox, and 0.50 of a non-paradox.

3. Three-Quarters Paradox.

3.1. Definition.

There are cases when a statement $\langle QP \rangle$ can be between a paradox and a semi-paradox. For example:

a) If we suppose that the statement $\langle QP \rangle$ is true, it results that $\langle QP \rangle$ is false, but reciprocally if we suppose that the statement $\langle QP \rangle$ is false, it may be possible resulting that $\langle QP \rangle$ is true. Therefore, the second implication (conditional) does not always occur.

b) Or, if we suppose that the statement $\langle QP \rangle$ is false, it results that $\langle QP \rangle$ is true, but reciprocally if we suppose that the statement $\langle QP \rangle$ is true, it may be possible resulting that $\langle QP \rangle$ is false. Therefore, the second implication (conditional) does not always occur.

In this case we may have a degree of paradoxicity in between 0.50 and 1, actually in a neighborhood of 0.75.

These types of fuzzy and especially neutrosophic implications are derived from the fuzzy or neutrosophic logic connectives.

3.2. See some **Examples of Three-Quarters Paradoxes**

Social Three-Quarters Paradox:

In a democracy should the non-democratic ideas be allowed?

a) If no, i.e. other ideas are not allowed - even those non-democratic -, then one not has a democracy, because the freedom of speech is restricted.

b) If yes, i.e. the non-democratic ideas are allowed, then one might end up to a non- democracy (because the non-democratic ideas could overthrow the democracy as, for example, it happened in Nazi Germany, in totalitarian countries, etc.).

Three-Quarters Paradox of Freedom of Speech & Religion (I):

As a freedom of speech do we have the right to insult religion?

a) If not, then we don't have freedom of speech.

b) If yes, i. e. we have the right to insult religion, then we don't respect the freedom of faith.

Devine Three-Quarters Paradox (II):

Can God prove He can commit suicide?

a) If not, then it appears that there is something God cannot do, therefore God is not omnipotent.

b) If God can prove He can commit suicide, then God dies - because He has to prove it, therefore God is not immortal.

Devine Three-Quarters Paradox (III):

Can God prove He can be atheist, governed by scientific laws?

a) If God cannot, then again He's not omnipotent.

b) If God can prove He can be atheist, then God doesn't believe in Himself, therefore why should we believe in Him?

Devine Three-Quarters Devine Paradox (IV):

Can God prove He can do bad things?

a) If He cannot, then He is not omnipotent, therefore He is not God.

b) If He can prove He can do bad things, again He's not God, because He doesn't suppose to do bad things.

Devine Three-Quarters Paradox (V):

Can God create a man who is stronger than him?

a) If not, then God is not omnipotent, therefore He is not God.

b) If yes, i. e. He can create someone who is stronger than Him, then God is not God any longer since such creation is not supposed to be possible, God should always be the strongest. {God was egocentric because he didn't create beings stronger than Him.}

Devine Three-Quarters Paradox (VI):

Can God transform Himself in his opposite, the Devil?

a) If not, then God is not omnipotent, therefore He is not God.

b) If yes, then God is not God anymore since He has a dark side: the possibility of transforming Himself into the Devil [God doesn't suppose to be able to do that].

4. In general we have the following **Degree of a Paradox**:

Let's consider a statement <DP>.

(α) If we suppose that the statement <DP> is true it may result that <DP> is false, and reciprocally

(β) if we suppose that the statement <DP> is false it may result that <DP> is true. Therefore, both implications (conditionals) depend on other factors in order to occur or not,

or partially they are true, partially they are false, and partially indeterminate (as in neutrosophic logic).

5. Discussion.

This is the general definition of a statement with some degree of paradoxicity.

a) If both implications (α) and (β) are true 100%, i.e. the possibility “it may result” is replaced by the certitude “it results” we have a 100% paradox.

b) If one implication is 100% and the other is 100% false, we have a semiparadox (50% of a paradox).

c) If both implications are false 100%, then we have a non-paradox (normal logical statement).

d) If one condition is $p\%$ true and the other condition $q\%$ true (truth values measured with the fuzzy logic connectives or neutrosophic logic connectives), then the **degree of paradoxicity** of the statement is the average

$$(p + q)/2 \text{ \%}.$$

e) Even more general from the viewpoint of the neutrosophic logic, where a statement is $T\%$ true, $I\%$ indeterminate, and $F\%$ false, where T, I, F are standard or non-standard subsets of the non-standard unit interval $]0, 1+[$.

If one condition has the truth value (T_1, I_1, F_1) and the other condition the truth value (T_2, I_2, F_2) , then the **neutrosophic degree of paradoxicity** of the statement is the average of the component triplets:

$$[(T_1 + T_2)/2 \cdot (I_1 + I_2)/2 \cdot (F_1 + F_2)/2],$$

where the addition of two sets A and B (in the case when T, I, or F are sets) is simply defined as:

$$A + B = \{x \mid x = a + b \text{ with } a \in A \text{ and } b \in B\}.$$

6. Comment.

When T, I, F are crisp numbers in the interval $[0, 1]$, and $I = 0$, while $T + F = 1$, then the neutrosophic degree of

paradoxicity coincides with the (fuzzy) degree of paradoxicity from d).

Reference:

Smarandache, Florentin, "*Neutrosophy. / Neutrosophic Probability, Set, and Logic*", American Research Press, Rehoboth, 1998.

**PARADOXISM IN GEOMETRY:
SMARANDACHE GEOMETRIES (SG)
AND THE DEGREE OF NEGATION IN GEOMETRIES**

L. KUCIUK (USA), M. ANTHOLY (Canada)

We present a general class of geometries resulted from paradoxism.

Definition:

An axiom is said *Smarandachely denied* if the axiom behaves in at least two different ways within the same space (i.e., validated and invalidated, or only invalidated but in multiple distinct ways).

A *Smarandache Geometry* is a geometry which has at least one Smarandachely denied axiom (1969).

Notations:

Let's note any point, line, plane, space, triangle, etc. in a smarandacheian geometry by s-point, s-line, s-plane, s-space, s-triangle respectively in order to distinguish them from other geometries.

Applications:

Why these hybrid geometries? Because in reality there does not exist isolated homogeneous spaces, but a mixture of them, interconnected, and each having a different structure.

The Smarandache geometries (SG) are becoming very important now since they combine many spaces into one, because our world is not formed by perfect homogeneous

spaces as in pure mathematics, but by non-homogeneous spaces. Also, SG introduce the **degree of negation in geometry** for the first time [for example an axiom (or theorem, or lemma, or proposition) is denied in 40% of the space and accepted in 60% of the space], that's why they can become revolutionary in science and this thanks to the idea of partially denying and partially accepting of axioms/ theorems/ lemmas/ propositions in a space (making multi-spaces, i.e. a space formed by combination of many different other spaces), similarly as in fuzzy logic (or in neutrosophic logic - the last one is a generalization of the fuzzy logic) the 'degree of truth' (i. e. for example 40% false and 60% true).

Smarandache geometries are starting to have applications in physics and engineering because of dealing with non-homogeneous spaces.

In the Euclidean geometry, also called parabolic geometry, the fifth Euclidean postulate that there is only one parallel to a given line passing through an exterior point, is kept or validated.

In the Lobachevsky-Bolyai-Gauss geometry, called hyperbolic geometry, this fifth Euclidean postulate is invalidated in the following way: there are infinitely many lines parallels to a given line passing through an exterior point.

While in the Riemannian geometry, called elliptic geometry, the fifth Euclidean postulate is also invalidated as follows: there is no parallel to a given line passing through an exterior point.

Thus, as a particular case, Euclidean, Lobachevsky-Bolyai-Gauss, and Riemannian geometries may be united altogether, in the same space, by some Smarandache geometries. These last geometries can be partially Euclidean and partially Non-Euclidean. Howard Iseri [3] constructed a model for this particular Smarandache geometry, where the Euclidean fifth postulate is replaced by different statements within the same space, i.e. one parallel, no parallel, infinitely many parallels but

all lines passing through the given point, all lines passing through the given point are parallel.

Linfan Mao [4, 5] showed that SG are generalizations of Pseudo-Manifold Geometries, which in their turn are generalizations of Finsler Geometry, and which in its turn is a generalization of Riemann Geometry.

Let's consider Hilbert's 21 axioms of Euclidean geometry. If we Smarandachely deny one, two, three, and so on, up to 21 axioms respectively, then one gets:

$${}_{21}C_1 + {}_{21}C_2 + {}_{21}C_3 + \dots + {}_{21}C_{21} = 2^{21} - 1 = 2,097,151$$

Smarandache geometries, however the number is much higher because one axiom can be Smarandachely denied in multiple ways.

Similarly, if one Smarandachely denies the axioms of Projective Geometry, etc.

It seems that Smarandache Geometries are connected with the Theory of Relativity (because they include the Riemannian geometry in a subspace) and with the Parallel Universes (because they combine separate spaces into one space only) too. A *Smarandache manifold* is an n-D manifold that supports a smarandacheian geometry.

Examples:

As a particular case one mentions *Howard's Models* [3] where a *Smarandache manifold* is a 2-D manifold formed by equilateral triangles such that around a vertex there are 5 (for elliptic), 6 (for Euclidean), and 7 (for hyperbolic) triangles, two by two having in common a side. Or, more general, an n-D manifold constructed from n-D submanifolds (which have in common two by two at most one m-D frontier, where $m < n$) that supports a Smarandache geometry.

A Mode for a particular Smarandache Geometry:

Let's consider an Euclidean plane (\forall) and three non-collinear given points A, B, and C in it. We define as s-points all usual Euclidean points and s-lines any Euclidean line that

passes through one and only one of the points A, B, or C. Thus the geometry formed is smarandacheian because two axioms are Smarandachely denied:

a) The axiom that through a point exterior to a given line there is only one parallel passing through it is now replaced by two statements: one parallel, and no parallel.

Examples:

Let's take the Euclidean line AB (which is not an s-line according to the definition because passes through two among the three given points A, B, C), and an s-line noted (c) that passes through s-point C and is parallel in the Euclidean sense to AB:

- through any s-point not lying on AB there is one s-parallel to (c).

- through any other s-point lying on the Euclidean line AB, there is no s-parallel to (c).

b) And the axiom that through any two distinct points there exist one line passing through them is now replaced by: one s-line, and no s-line.

Examples:

Using the same notations:

- through any two distinct s-points not lying on Euclidean lines AB, BC, CA, there is one s-line passing through them;

- through any two distinct s-points lying on AB there is no s-line passing through them.

Miscellanea:

First International Conference on Smarandache Geometries will be held, between May 3-5, 2003, at the Griffith University, Queensland, Australia, organized by Dr. Jack Allen.

Conference's page is at: http://at.yorku.ca/cgi-bin/amca-calendar/public/display/conference_info/fabz54.

And it is announced at http://www.ams.org/mathcal/info/2003_may3-5_goldcoast.html as well.

There is a club too on "Smarandache Geometries" at <http://clubs.yahoo.com/clubs/smarandachegeometries> and everybody is welcome.

For more information see: <http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/geometries.htm>.

Question:

Is there a general model for all Smarandache Geometries in such a way that replacing some parameters one gets any of the desired particular SG?

References:

1. Ashbacher, C., "Smarandache Geometries", Smarandache Notions Journal, Vol. 8, 212-215, No. 1-2-3, 1997.

2. Chimienti, S. and Bencze, M., "Smarandache Paradoxist Geometry", Bulletin of Pure and Applied Sciences, Delhi, India, Vol. 17E, No. 1, 123-1124, 1998; <http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/prd-geol.txt>.

3. Kuciuk, L., Antholy M., "An Introduction to Smarandache Geometries", Mathematics Magazine, Aurora, Canada, Vol. 12, 2003, and online: http://www.mathematicsmagazine.com/1-2004/Sm_Geom_1_2004.htm; also presented at New Zealand Mathematics Colloquium, Massey University, Palmerston North, New Zealand, December 3-6, 2001, <http://atlas-conferences.com/c/a/h/f/09.htm>; also presented at the International Congress of Mathematicians (ICM2002), Beijing, China, 20-28 August 2002, http://www.icm2002.org.cn/B/Schedule_Section04.htm and in 'Abstracts of Short Communications to the International Congress of Mathematicians', International Congress of Mathematicians, 20-28 August 2002, Beijing, China, Higher Education Press, 2002; and in JP Journal of Geometry and Topology, Allahabad, India, Vol. 5, No. 1, 77-82, 2005.

4. Mao, Linfan, "An introduction to Smarandache geometries on maps", 2005 International Conference on Graph Theory and Combinatorics, Zhejiang Normal University, Jinhua, Zhejiang, P. R. China, June 25-30, 2005.

5. Mao, Linfan, “Automorphism Groups of Maps, Surfaces and Smarandache Geometries”, partially post-doctoral research for the Chinese Academy of Science, Am. Res. Press, Rehoboth, 2005.

6. Iseri, H., “Partially Paradoxist Smarandache Geometries”, <http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/Howard-Iseri-paper.htm>.

7. Iseri, H., “Smarandache Manifolds”, Am. Res. Press, 2002, <http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/Iseri-book1.pdf>

8. PlanetMath, “Smarandache Geometries”, <http://planetmath.org/encyclopedia/SmarandacheGeometries.html>.

9. Perez, M., “Scientific Sites”, in ‘Journal of Recreational Mathematics’, Amityville, NY, USA, Vol. 31, No. 1, 86, 2002-2003.

10. Smarandache, F., “Paradoxist Mathematics”, in Collected Papers (Vol. II), Kishinev University Press, Kishinev, 5-28, 1997.

UN PARADOX ARITMETIC

$$\begin{aligned}25 - 45 &= 16 - 36 \\5^2 - 2 \cdot 5 \cdot \frac{9}{2} &= 4^2 - 2 \cdot 4 \cdot \frac{9}{2} \\5^2 - 2 \cdot 5 \cdot \frac{9}{2} + \frac{81}{4} &= 4^2 - 2 \cdot 4 \cdot \frac{9}{2} + \frac{81}{4} \\ \left(5 - \frac{9}{2}\right)^2 &= \left(4 - \frac{9}{2}\right)^2 \\5 - \frac{9}{2} &= 4 - \frac{9}{2} \\5 &= 4\end{aligned}$$

PARADOKSIZMI – RRYMA MË E FUNDIT LETRARE, ARTISTIKE DHE FILOZOFIKE, PARAROJA E MIJËVJEÇARIT TË DYTË.

A) Përcaktimi:

Paradoksizmi është një lëvizje praktike në letërsi, art, filozofi, shkencë bazuar në përdorimet e tepruara të antitezës, antinomisë, kontradikcionit, shembëlltyrës, mosmarrëveshjes, anti-klisheve, derivimit të sensit, kundra fjalimeve, të pakuptueshmes, paradoksit, apo paradokseve të njëjta në krijime. U themelua dhe u udheheq nga Florentin Smarandache që prej 1980, i cili u shpreh : “Qëllimi është zgjerimi i sferës artistike prej elementeve jo artistikë. Por sidomos kundra kohës, kundra kuptimit të krijimit. Është gjithashtu një eksperiment”.

B) Etimologjia:

Paradoksizmi = Paradox + ism, (pra paradoks+teori) që do të thotë teoria dhe shkolla e përdorimit të paradoksit në letërsi dhe në krijime artistike.

C) Historia

Paradoksizmi filloi si një proteste antitotalitare kundër një shoqërie të mbyllur siç ishte Rumania e 1980, ku kultura e përgjithshme ishte e manipuluar nga një grup i vogël. Ishin vetëm idetë e tyre dhe botimet e tyre të numëruara. Ne nuk mund të botonim pothuajse asgjë.

Më pas unë thashë: “Le të bëjmë letërsi..., pa bërë letërsi. Le të shkruajmë..., pa shkruar aktualisht asgjë. Si? E thjeshtë: “Duke objektivizuar Letërsinë!” “Fluturimi i nje zogu”, përshembull, prezanton një “poezi natyrale”, që nuk është e nevojshme për t’u shkruar, duke qenë më i qartë dhe i dukshëm në çdo gjuhë më tepër se disa shenja të hedhura në letër, që, në fakt, prezantojnë një “poemë artificiale” të deformuar, rezultat i një përkthimi të vëzhguesit në vëzhgim, dhe një përkthimi të fallsifikuar. “Makinat zhurmojnë në rrugë” ishte një “poemë e qytetit, “kositja e fshatarëve” një “poemë shpërndarjeje”.

“ëndrra me sytë e hapur”, “një poemë surrealistë”, “fjalimet idiote” një “poemë dadaiste”, “Diskutimi në kinezce për një injorant të kësaj fushe” një “poemë Letriste (Dadaism+Surrealism)”, “diskutime të alternuara të udhëtarëve, në një stacion treni, në tema të ndryshme” një “poezi post-moderne (nder-tekstualism).

A do të dëshironit një klasifikim vertikal? “Poemë figurative”, “poemë superiore”, “poemë nuhatëse”, “poemë shijeje”, “poemë te prekshme”.

Një klasifikim tjetër diagonal: “poemë fenomenale”, “poemë shpirtërore – Statuti i shpirtit”, “poemë- çdogjë”.

Ne pikturë, skulpturë në mënyrë të ngjashme – të gjitha ekzistojnë në natyrë, të fabrikuaratashmë.

Megjithatë një protestë të heshtur bëme ne!

Më vonë unë e bazova atë në kontradiksionin. Pse? Sepse ne jetuam në atë shoqëri një jetë me dyshime: zyrtare – të propaganduar nga sistemi politik, dhe një tjetër reale. Në median masive ishte shpallur se jeta jone ishte e mrekullueshme, por në të vertetë, “jeta jonë ishte e mjerueshme”. Paradoksi ishte i mbarë! Atëherë ne e çuam krijimin në tallje, në kuptimin e kundërt, në një rrugë sinkretike. Atehere u lind paradoksi. Shakatë folklorike, në një modë të madhe në epokën e Çausheikut, si një frymëmarje intelektuale, ishin burime të shkëlqyeshme.

“Jo”- të dhe “Kundra” nga manifestimi i paradoksit tim kishin një karakter krijues, aspak nihiliste (C.M.Popa). Kalimi nga paradokset në Paradoksizëm u dokumentua në përshkrimin e Titu Popesku në librin e tij klasik në lidhje me lëvizjen: “Azma e Paradoksizmit” (1994) Kur I. Soare, I. Rotaru, M. Barbu, Gh. Niculesku studiuat Paradoksializmin në punën time letrare. N. Manolesku siguroi rreth një nga përmbledhjet e mia jo poetike, se ato janë kundra flokëve.

Nuk kisha dikë që të me frymezonte, por unë jam frymëzuar nga situatë me kokëposhtë që mbizoteronte në atë vend. Fillova që prej politikës, jetës sociale, dhe menjëherë mbërrita në letërsi, art, filozofi dhe madje dhe shkencë.

Mendova përmes eksperimentimit të sillja terma për një letërsi, art, filozofi apo shkencë të re, metoda te reja ose të paktën ndonjë alegori krijimi. Në një nga manifestimet e mia propozova sensin e përvetesimit, ndryshimin nga figurative në një kuptim të përshtatshëm, interpretimin e me kokëposhtë, si një interpretim shprehës gjuhësor. Në 1993 bëra një udhëtim paradoksal në shoqatat letrare dhe universitetet në Brazil. Brenda 30 viteve të ekzistences, 30 libra dhe 200 komente (artikuj dhe recensa) u publikuan, plus 5 antologji nacionale dhe internacionale” (Florentin Smarandache)

D) E ardhmja e Paradoksializmit

(Nga Florentin Smarandache)

Teza base e Paradoksializmit:

Çdo gjë ka një kuptim dhe jo kuptimësi në harmoni me njëra - tjetrën

Esenca e Paradoksializmit:

a) sensi ka një jo sens, dhe reciprocikisht

b) jo kuptimësia ka një kuptimësi

#Motoja e Paradoksializmit:

“Çdo gjë është e mundur, e pamundur gjithashtu”

#Simboli i Paradoksializmit:

(një spirale-iluzion optik, ose një rreth vicioz)

#Përcaktime të tjera pararojë:

Paradoksizmi ka një kuptim, kur dadaizmi, letrizmi, lëvizja absurde këtë s’e kanë;

Paradoksizmi, sidomos tregon kontradiktat, antinomite, antitezat, antifrazat, antagorismin, jo konformizmin, paradokset në fjale të tjera të gjithçkaje (në letërsi, art, shkencë), kur futurizmi, kubizmi, surealizmi, abstraksionizmi dhe të tjera drejtime nuk fokusohen në to.

Drejtimit e Paradoksizmit

Të përdoren metoda shkencore (veçanërisht alegorinë) për ta përgjithësuar (dhe studiuar gjithashtu) letërsinë kontradiktore dhe punën artistike;

Të krijosh letërsi kontradiktore dhe një punë artistike në hapësirën e shkencës (duke përdorur: simbolet, shumëgjuhësinë, matricat, teoremat etj).

E) Manifestimi i tretë i Paradoksizmit

Prandaj, mos ushtroni ndonjë rregull letërsie tek unë! Ose, nëse do ta bënit, unë do të shkel mbi ta. Unë nuk jam poet, prandaj shkruaj poezi. Jam një antipoet ose jopoet.

Kështu unë erdha në Amerikë për të rindërtuar versionin e Statujës së Lirisë, të derivuar nga tirania klasike dhe dogma e vet.

Unë lejova çdo guxim:

- Kundralettrarizmit dhe letraren
- Forma fleksibël të fiksuara, ose fytyrën e gjallë të vdekjes!
- Stilin dhe jo stilin
- Poema pa vargje

(sepse poemat nuk nënkuptojnë fjalë)- poetë memece me zë të lartë;

- Poema pa poemë (sepse nocioni “poema” nuk përkon me ndonjë kuptim të gjetur në fjalorë dhe enciklopedi) – poezi që ekzistojnë me mungesën e tyre;

- Letersinë e pasluftes: faqe që bombardohen me fëlliqësinë, mostrajtimin, dhe jo poetikisht;

- Version paragjyhesor (vetëm!): grafike, portrete lirike, vizatime, projekte...

- Poezi pa fjalë dhe pa sens
- Versionet shume të trishtuara dhe tepër hermetike
- Gjuha e kuptueshme dhe e pakuptueshme
- Ushtrime matematike të pazgjdhura dhe të hapura për zgjidhje si poezitë me të mira të shpirtit. Ne mund ta shkencërojmë artin në këtë teknikë shekulli.

- Tekstet personale të jopersonalizuara
- Shok elektrik

- Përkthimin nga e pamundur në e mundshme, ose transformimin e anormales në normale

- Pro artit pa art

- Të bërit letërsi nga gjithçka, te bërit letërsi nga asgjëja!

Poeti nuk është princi i rosave! Nocioni i “poezi”-së dhe derivateve të saj kanë dalë jashtë mode këtë shekull, dhe njerëzit qeshin me to pa respekt. Turpërohem, kur konfirmoj se kam krijuar tekste lirike, i fsheh ato. Njerëzit as i lexojnë, as i dëgjojnë tekstet lirike me, por do ta lexojnë këtë volum sepse s’ka asgjë për të lexuar!

Megjithatë, Lëvizja Paradoksiste, është ose nihilizem, ose ndryshim.

Libri jo-poezi është një protestë kundër marketingut të artit.

A i shisni ju shkrimtarë ndienjat tuaja? A shkruani vetëm për lekë? Vetem libra rreth krimeve, seksit, tmerrit publikohen. Ku është arti i vërtetë? Duke lypur...

Ju do të gjeni në këtë libër, poezi të papërmbledhura, çdo gjë që nuk dëshironi dhe nuk e doni: poezi që s’mund të lexohen, që s’mund të dëgjohen, që s’mund të shkruhen fare!

Shijojini. Vetëm, pasi të bezdiseni, atëherë vërtet do ta kuptoni çfarë do të thotë kenaqesi.

Ato sigurojnë një pasqyrë te pafundesisë së shpirtit të çdokujt. Arti, në përgjithësi, është shtyrë deri në kufijtë e jo artistikes, dhe ndoshta më shumë. Më mirë një libër me faqe të bardha, se sa një që s’thotë asgjë.

Një gjuhë shumë abstrakte dhe simbolike është përdorur me tej, por shumë konkrete në të njëjtën kohë: vargje jo strikte nga ndonjë formë apo përmbajtje. Merr avantazhin prej klisheve kundër vetes. Çdo gjë është e mundshme, rrjedhimisht dhe e pamundshme gjithashtu! Prandaj mos u çudisni prej këtij antilibri! Nëse nuk e kuptoni, do të thotë se kuptoni gjithçka. Ky është qëllimi i manifestimit. Sepse arti nuk është për mendjen, por për ndienjat. Sepse arti është gjithashtu për mendjen. Përpiquni të interpretoni të painterpretueshmen! Imagjinata juaj do të lulëzojë si një kaktus në shkretëtirë.

Por, Manifestimi Amerikan i Paradoksializmit është veçanërisht një revoltë e emigrantit në Shtetet e Bashkuara që nuk flet anglisht, kundra gjuhës – një libër i shkruar me një

antigjuhë që është diçka me shumë se një anglishte e thyer (fjalimi amerikan i së nesërme ?)...

(Prej librit: Jo Poezi, nga Florentin Smarandache, Shtëpia botuese “Xinquan”, Phoenix, Cikago, 1991, 1992, 1993;

Volumi përmban eksperimente te ashtuquajtura si:

- Poezi pa vargje
- Poezi pa poema
- Projekte poetike
- Poezi ne pirisanorenc (gjuhë e folur në jugperendim te Shteteve të Bashkuara nga nje person i vetëm)
- Super poema
- Poema grafike;
- Poema të mërzitshme

Përkthyer në gjuhën shqipe nga:

Lediana PAJA

*Lidhja Ndërkombëtare e Poetëve,
Shkrimtarëve dhe Artistëve
“PEGASI” ALBANIA*

Alex BALOG (Romania)

VIAȚA ȘI OPERA SCRIITORULUI FLORENTIN SMARANDACHE

Partea I – Cine este Florentin Smarandache?

Matematician, poet, romancier și dramaturg, Florentin Smarandache s-a născut pe 10 decembrie 1954 în comuna Bălcești, județul Vâlcea. După absolvirea Facultății de Matematică din cadrul Universității din Craiova, lucrează ca profesor în comuna natală, apoi la Colegiul “Nicolae Bălcescu din Craiova”. Între 1982-1984 va trece dincolo de granițele țării, predând matematica la Colegiul “Sidi El Hassan Lyoussi” din Sefrou, Maroc. În 1984 se întoarce în țară, de unde va continua colaborarea cu diferite reviste de matematică din țară și străinătate, unde publică o serie de articole: “Gazeta

Matematică”, “*Monthly*”, “*Math. Magazine*”, “*College Mathematical Journal*”, “*Zentralblatt fur Mathematik*”, “*Crux mathematicorum*”, “*Gazeta Matematica*” (Spania).

Între 26 iulie-3 august 1986 este invitat la “*International Congress of Mathematicians*”, Berkeley, C.A. unde urma să prezinte lucrarea “*An Infinity of Elementary Unsolved Problems*”. Statul român îi interzice însă participarea la congres. Deși nu era pentru prima oară când întâmpina greutăți din partea statului roman, această interdicere a umplut paharul: a făcut greva foamei timp de 15 zile. Urmările nu s-au lăsat nici ele așteptate: pentru că a fost “*recalcitrant*”, după cum povestește în volumul “*Fugit ... Jurnal de lagăr*”, “... după ICM-86 mi-au interzis să public matematică și m-au ținut șomer un an jumate”¹.

Își pregătește foarte minuțios, matematic am putea spune, fuga din țară, nespunând nimănui nimic, nici măcar soției sale care-l credea plecat la București să discute cu un profesor de la Universitate despre niște articole de cercetare matematică. Îi va scrie la 10 zile după ce ceruse azil politic în Turcia, la data de 09.09.1988, cu dorința de a emigra în SUA, țara tuturor posibilităților. După ce-și cere scuze că i-a ascuns dorința de a emigra, își motivează gestul cu următoarele cuvinte: “*Dar știi cât m-au umilit, șomer, semi-șomer, cerșetorul inspectoratului, gunoiul lor, îmi interziseseră și să public, și doctorat etc. N-am mai putut răbda! Orice suferință are o limită*”²

După aproape doi ani de stat în lagăre de “*fugiți*”, America îi va da acceptul de intrare în țară. A făcut de toate: spălat vase în restaurante, săpări de șanțuri, încărcat - descărcat etc. Mai târziu a prins un post mai bun: soft-ware engineer la o firmă producătoare de terminale electronice. A văzut multe și a suferit și mai multe.

¹ Florentin Smarandache, “*Fugit ... Jurnal de lagar*”, Ed. Tempus, București, 1994, pag. 17

² idem, pag. 20

Însă încăpățânarea în realizarea visurilor și dorința de afirmare nu l-au părăsit niciodată. Își ia doctoratul în matematică, în prezent fiind *“Associate Professor of Mathematics”* la *“University of New Mexico, Gallup”* din USA.

Încrederea în geniul său și pasiunea pentru matematică coroborate cu o muncă asiduă îl vor conduce la afirmarea în domeniu, descoperind funcția care îi poartă numele, *Funcția Smarandache*, și pe care Florentin Smarandache o poartă ca pe un blazon: *“S(n) is defined as the smallest integer m such that m is divisible by n”*.

Partea II-a – Ce este Paradoxismul?

Paradoxismul s-a născut din dorința de exprimare liberă (specifică tuturor românilor aflați sub regimul comunist) și ca o reacție la regimul dictatorial ceaușist, unde cenzura, coroborată cu promovarea și publicarea doar a celor ce laudau sistemul, închidea bariera publicării și afirmării celor care nu se supuneau *“rigorilor”* acestui sistem.

“Paradoxismul a pornit ca un protest anti-totalitar împotriva unei societăți închise, România anilor 1980, unde întreaga cultură era manipulată de un singur grup. Numai ideile lor contau. Noi, ceilalți, nu puteam publica aproape nimic.

Și-atunci am zis: hai să facem literatură... fără a face literatură! Să scriem... fără să scriem nimic. Cum? Simplu: literatura-obiect. ‘Zborul unei păsări’, de pilda, reprezenta un *“poem natural”*, care nu mai era nevoie să-l scrii, fiind mai palpabil și perceptibil decât niște semne așternute pe hârtie, care, în fond, ar fi constituit un *“poem artificial”*: deformat, rezultat printr-o traducere de către observant a observatului, iar orice traducere falsifică într-o anumită măsură. ‘Masinile uruind pe strazi’ era un *“poem citadin”*, ‘țărani cosind’ un *“poem semănătorist”*, ‘visul cu ochi deschiși’ un *“poem suprarealist”*, ‘vorbirea în dodii’ un *“poem dadaist”*, ‘conversația în chineză pentru un necunoscător al acestei limbi’ un *“poem lettrist”*, ‘discuțiile alternante ale călătorilor,

într-o gară, pe diverse teme un “poem postmodernist” (inter-textualism).

O clasificare pe verticală? “Poem vizual”, “poem sonor”, “poem olfactiv”, “poem gustativ”, “poem tactil”.

Altă clasificare în diagonală: “poem fenomen (al naturii)”, “poem stare sufletească”, “poem obiect/lucru”. În pictură, sculptură analog – toate existau în natură, de-a gata.

Deci, un protest mut am făcut!

Mai târziu, m-am bazat pe contradicții. De ce? Pentru că trăiam în acea societate o viață dublă: una oficială – propagată de sistemul politic, și alta reală. În mass-media se promulga că *‘viața noastră era minunată’*, dar în realitate *‘viața noastră era mizerabilă’*. Paradoxul în floare! Și atunci am luat creația în deriziune, în sens invers, sincretic. Astfel s-a născut paradoxismul”. (Florentin Smarandache)

A scris enorm și a publicat puțin până la cei 34 de ani câți avea când a părăsit clandestin România, multe din operele scrise în țară fiind publicate abia după stabilirea în America.

La ora actuală, datorită unui efort susținut din partea inițiatorului și promotorului acestui nou curent literar de avangardă, Florentin Smarandache, paradoxismul a câștigat sute de adepți în întreaga lume: Argentina, Australia, Belgia, Brazilia, Canada, China, Anglia, India, Israel, Irlanda, Italia, România, Rusia, Spania, America. Putem vorbi, așadar, deja de o școală paradoxistă în adevăratul sens al cuvântului.

Ca orice noutate, paradoxismul și-a găsit nu numai adepți, ci și critici. Dintre teoreticienii care au văzut în paradoxism un curent avangardist de o reală valoare, îi vom aminti aici doar pe cei care au elaborat lucrări programatice de analiză: Constantin M. Popa (Miscarea Literara Paradoxista / The Paradoxist Literary Movement), J. M. Levenard, I. Rotaru, A. Skemer (Anthology of The Paradoxist Literary Movement), Florin Vasiliu (Paradoxim’s Main Roots) și Titu Popescu (Estetica paradoxismului).

Dintre cei care critică negativ paradoxismul, îi putem aminti aici pe Nicolae Manolescu și Ion Rotaru, părerea celui din urmă fiind destul de concludentă asupra punctelor

considerate slabe în teoria noului curent, care-i scria lui Florentin Smarandache, într-o scrisoare datată 30 aprilie 1992, următoarele: *“Așa și ... iartă-mă, Mișcarea, “Movementul” olteano-vâlcean din Arizona. Ce capodopere (în afară de Urmuz?!) – bietul Urmuz - a dat avangarda românească interbelică? Niciuna! Ce capodopere va da Movementul olteano-vâlceano-arizonesc? Pot să-ți spun de pe acum cu maximă siguranță: Niciuna! Viitorul va pronunța asupra operei dumitale o sentința fără apel. Eu sunt acel viitor și-ți spun: Nu! Este un necesar Non-Non! Ehei, bine ar fi dacă te-ai fi gândit să scrii niște Non-Nonpoeme, adică niște Poeme adevărate, fie și măcar până la gleznelor Otiliei Cazimir și ale lui Topârceanu. Tot era o mica piatră pusă cât de cât trainic peste o alta.”*³

După cum s-a văzut, ceea ce se critică în primul rând la acest curent literar, este acest continuu Non-, Anti- etc. (non-poeme, anti-literatură). Însă, cum bine observa C. M. Popa, “Non”-ul și “Anti”-ul din manifestele paradoxiste au un caracter creativ, nicidecum nihilist. Apoi se mai spune că acest mod de a face poezie nu este artă, că desființează arta. Într-adevăr, aceste omniprezente non- și anti, particule omniprezente, magice am putea spune, ale paradoxismului, desființează arta din temelii – este vorba însă de arta tradițională, pentru a o reînființa, a o așeza pe o altă temelie, mai puternică, temelie care-i poate asigura reînvierea.

Am putea spune că paradoxismul cu veșnicele lui paradoxuri și negări este un joc: jocul de-a arta. Și nu am greși prea mult. Însă nu trebuie să uităm că ludicul, aceasta trecere, cel puțin la nivel mental, de barierele impuse de rațiune, a dat, de cele mai multe ori, startul marilor descoperiri. Iar lui Florentin Smarandache nu-i este rușine să recunoască că *“s-a jucat”*, a experimentat (experimentul jucând un rol crucial în ideologia paradoxismului): *“Bancurile populare, la mare vogă în ‘Epoca’ Ceaușescu, ca o respirație intelectuală, au fost surse de inspirație superbe.”* Prin această joacă, prin aceste

³ idem, pag. 10-11

“experimente bazate pe contradicții s-au adus termeni noi în știință, artă, filosofie, chiar și noi proceduri, metode, algoritmi de creație. Într-unul dintre manifeste propusesem deturnarea sensului, de la figurat la propriu, interpretări în contra-sens ale expresiilor și clișeele lingvistice etc.”

Partea a III-a – Actualitatea paradoxismului

Cum bine se știe, paradoxul nu este o invenție a gândirii moderne – el este prezent în istoria gândirii omenești încă dinaintea erei noastre, și-l regăsim, în diferite forme de exprimare, cam în toate culturile lumii. Nu voi face aici o istorie a paradoxului, nu acesta este sensul eseului de față, în plus, asupra acestui subiect existând studii elaborate (chiar în cadrul curentului paradoxist există un astfel de studiu, *“Estetica paradoxismului”*, de către Titu Popescu). Ceea ce vreau să afirm este faptul că încă de acum peste XX de secole, paradoxul a fost privit ca fiind o metodă viabilă de gândire, să ne amintim doar de celebrele aporii ale lui Zenon sau de creștinism, și de exprimare a unor realități mai greu de explicat în limbajul cotidian logic.

“Cred Doamne, ajută necredinței mele” mi se pare cea mai frumoasă exprimare prin paradox. De fapt, creștinismul reprezintă apogeul paradoxului prin mulțimea și chiar necesitatea exprimărilor paradoxiste folosite.

Paradoxul nu a pierdut niciodată teren de-a lungul timpului. Îl regăsim pretutindeni, străbate veacurile. Nu e deci de mirare ca îl regăsim și în secolul XX și chiar XXI.

Paradoxismul s-a născut dintr-un protest față de dualitatea omului sub regimul comunist al anilor '80 din România.

“Mai târziu, m-am bazat pe contradicții. De ce? Pentru că trăiam în acea societate o viață dublă: una oficială – propagată de sistemul politic, și alta reală. În mass-media se promulga că *‘viața noastră era minunată’*, dar în realitate *‘viața noastră era mizerabilă’*. Paradoxul în floare! Și atunci am luat creația în deriziune, în sens invers, sincretic. Astfel s-a născut paradoxismul”. (Florentin Smarandache).

Această stare de lucruri nu s-a schimbat deloc în ultimele două decenii. Dimpotrivă, s-a mai cizelat, e mai perversă. Dacă în comunism contrastul era mai evident, știut fiind faptul că trebuia să ai o anumită conduită în societate, adică să lauzi pe cine și ce trebuie, acum lucrurile sunt mult mai subtile. Din acest punct de vedere, România s-a aliniat deja standardelor lumii moderne. Mă refer la acea mască pe care și-o pun majoritatea semenilor noștri, mai sunt și excepții, în relația lor cu semenii, cu lumea. În continuare voi încerca să dezvolt puțin această idee.

Problema în sine este mult mai complexă decât pare la prima vedere. Voi aborda pe scurt în lucrarea de față doar două direcții, strâns legate între ele, ontologic și cel al libertății de exprimare, fără a avea pretenția că am epuizat subiectul.

Din punct de vedere ontologic, această mască ține de pierderea identității, sau mai bine zis de căutarea identității, de ruperea legăturii cu Ființa, cum ar zice Heidegger. Inscripția de pe frontispiciul oracolului din Delphi este la fel de actuală ca acum XXV de secole. Omul în fond nu s-a schimbat foarte mult, aș spune chiar deloc, în aceste ultime câteva zeci de secole.

Citeam în urmă cu ceva ani, nici nu mai știu unde, următoarea afirmație – citez aproximativ: *“Enumerarea de titluri înaintea numelui reprezintă de fapt dorința de ascundere a celui în cauză”*. Nu știu dacă într-adevăr este vorba de dorința de ascundere a omului, a identității personale, în spatele acestor titluri; cred mai degrabă că e vorba de o ascundere a faptului că nu știm cine suntem, o căutare a identității. Nu poți ascunde ceea ce nu știi.

Trăim de fapt în epoca în care uniformizarea devine, pe zi ce trece, o realitate. Am fugit de comunismul care încerca să ducă la uniformizarea populației pentru a-i putea supune mai ușor și am dat de o *“democrație”* în care liberul arbitru e pus la colț, manipularea maselor e o realitate, iar uniformizarea vine în timp. *“Nu ești ca noi, ești împotriva noastră”* pare să fie deviza postmodernismului.

Și aici intervine din nou cenzura, libertatea de exprimare pusă la colț. Ai idei, nu ești ca noi, nu mergi cu masele, ci în unele lucruri te împotrivești, ești catalogat automat nonconformist și într-un fel privit ca “*ciudat*” și marginalizat. Nici nu știi de fapt ce e așa de rău în a fi nonconformist: din sensul cuvântului reiese că ai fi unul care nu se conformează, adică nu se aliniază curentelor moderne. Unitatea în diversitate este serios pusă la îndoială, mai degrabă este valabila afirmația diversitate în unitate în limitele impuse de societate.

Pentru a nu fi marginalizat de societate unii dintre noi ne impunem singuri cenzura. Adică societatea democratică, cea care teoretic îți garantează libertatea, practic ți-o îngrădește. Am ajuns la paradox.

Și iată cum, de la libertatea de exprimare revenim din nou la mască, la dualitate, la paradox.

“Paradoxismul a pornit ca un protest anti-totalitar împotriva unei societăți închise, România anilor 1980, unde întreaga cultură era manipulată de un singur grup. Numai ideile lor contau. Noi, ceilalți, nu puteam publica aproape nimic” (Florentin Smarandache).

Personal, nu cred ca în secolul libertății, adică în secolul XXI, s-a mai schimbat câte ceva în acest sens. Ceea ce contează acum sunt banii. Unul dintre profesorii mei ne repeta mereu: “*Nu poți face cultură fără bani*”. Am realizat un pic mai târziu câtă dreptate avea. Însă mă întreb acum dacă nu cumva și reversul medaliei este valabil – adică dacă nu cumva banii fac cultura.

Într-o societate capitalistă, ca să fie publicată, o carte trebuie să fie cumpărată, iar ca să fie cumpărată ea trebuie să trezească interesul cititorilor. Nimeni nu aruncă acum cu banii în publicarea unei opere, oricât de reușite ar fi, dacă ea nu aduce profit. Iar cititorii, cei cărora trebuie să le trezească interesul respectiva opera, sunt cei care sunt: adică cei care te aruncă la coș dacă nu ești ca ei. Acum, ideile lor contează. Nu mai e doar o mână de oameni, teoretic, care te controlează, ca pe vremea comunismului, ci o masă de oameni. Spun teoretic,

pentru că în fond cei care formează opinia publică, specialiștii, cei care-ți spun ce trebuie și ce nu trebuie să citești, să mănânci, să cumperi, toată industria media în general, aceasta infernală mașinărie de formare a opiniilor, sunt cei ale căror idei contează în postmodernism. Fiindcă manipularea maselor e o realitate.

Și această manipulare e cu atât mai ușor de realizat cu cât nu mai știm cine suntem. Știința, în afirmarea și dezvoltarea căreia s-au depus atâtea eforturi și s-au făcut destule sacrificii, participă acum din plin la această distrugere a identității, atât personale cât și naționale. Într-o carte apărută recent, neurologul Antonio R. Domasio, (*“Eroarea lui Descartes, Gândirea, Rațiunea și creierul uman”*) apărută la editura Humanitas), demonstrează inexistența sufletului uman. Sufletul nu există. Emoțiile și sentimentele umane nu sunt altceva decât simple reacții chimice și descărcări electrice. Non-existența sufletului duce la reducerea, la anihilarea culturii și valorilor culturale tradiționale bazate pe existența sufletului și teoretizarea lui timp de secole, atât în filosofiele lumii, cât și în creștinism, în care joacă un rol vital. Important e ce punem în loc. Pentru că distrugerea eticii tradiționale, neexistența unei etici, a unor valori supreme, coroborate cu libertatea prost înțeleasă, nu poate duce decât la anarhie, la abuzuri de orice fel.

Mă opresc aici cu expunerea mea, care în unele locuri poate provoca nedumeriri sau chiar contraziceri. Poate e și vina mea de se va întâmpla asta, din cauză că mai mult am enumerat, decât am expus pe larg aceste idei. Inșă, cred că ceea ce am vrut să spun, se va înțelege. Paradoxismul s-a născut dintr-o revoltă împotriva unei stări de lucruri. Această baza a paradoxismului, această revoltă, acea stare de lucruri care a dus la această revoltă, nu a dispărut: paradoxismul se poate naște și acum, pe aceleași baze, pentru ca ele sunt acum la fel de actuale ca în urmă cu 20 de ani, în anii '80. Atâta timp cât are o bază solidă, paradoxismul poate fi construit într-un mod sănătos și rămâne la fel de actual.

Într-adevăr, viitorul va pronunța asupra operei lui Florentin Smarandache, operă care nu e nici măcar pe departe terminată, ca să-l parafralez pe Ion Rotaru. Care? Doar viitorul știe.

PARADOXURILE BOGĂȚIEI

Un student arab trimite un mail tatălui său, în care scrie:

Dragă tată,

Berlinul este minunat, oamenii sunt amabili și îmi place aici, dar îmi este puțin cam rușine să merg la facultate cu al meu Ferrari 599GTB din aur masiv, când toți profesorii și colegii mei vin cu trenul.

Fiul tău, Nasser

A doua zi, Nasser primește răspuns de la tatăl său:

Dragul meu fiu,

Am transferat 20 de milioane de dolari în contul tău. Te rog să nu ne faci de râs. Te duci imediat și-ți cumperi și tu un tren.

Cu dragoste, Tata.

AZULEJO COLGADO EN MURO DE SEVILLA

Inscripție din Sevilla, "*PLAZA DE ESPAÑA*"

Societatea este astfel:

Cel sărac muncește
Cel bogat îl exploatează
Militarul îi apără pe amândoi
Contribuabilul plătește pentru toți trei
Vagabondul se odihnește pentru toți patru
Bețivul bea pentru toți cinci
Bancherul îi excrochează pe toți șase
Avocatul îi înșală pe toți șapte
Doctorul îi omoară pe toți opt
Cioculul îi îngroapă pe toți nouă
Politicianul trăiește de pe urma tuturor celor zece...

de la: *Banceanu Vasile* <banceanuvasile@yahoo.com>

QUANTUM SMARANDACHE

QUASI-PARADOXES AND QUANTUM

SMARANDACHE SORITES PARADOXES

Edited by Gh.NICULESCU

Abstract. There can be generated many paradoxes or quasi-paradoxes that may occur from the combination of quantum and non-quantum worlds in physics. Even the passage from the micro-cosmos to the macro-cosmos, and reciprocally, can generate unsolved questions or counter-intuitive ideas. We define a quasi-paradox as a statement which has a *prima facie* self-contradictory support or an explicit contradiction, but which is not completely proven as a paradox.

We present herein four elementary quantum quasi-paradoxes and their corresponding quantum Sorites paradoxes, which form a class of quantum quasi-paradoxes.

1. Introduction.

According to the Dictionary of Mathematics (Borowski & Borwein, 1991), the **paradox** is “an apparently absurd or self-

contradictory statement for which there is *prima facie* support, or an explicit contradiction derived from apparently unexceptionable premises". Some paradoxes require the revision of their intuitive conception (Russell's paradox, Cantor's paradox), others depend on the inadmissibility of their description (Grelling's paradox), others show counterintuitive features of formal theories (Material implication paradox, Skolem Paradox), others are self-contradictory [*Smarandache Paradox*: "All is $\langle A \rangle$ the $\langle \text{Non-}A \rangle$ too!", where $\langle A \rangle$ is an attribute and $\langle \text{Non-}A \rangle$ its opposite; for example "All is possible the impossible too!" (Weisstein, 1998)].

Paradoxes are normally true and false in the same time.

The **Sorites paradoxes** are associated with Eubulides of Miletus (fourth century B.C.) and they say that there is not a clear frontier between visible and invisible matter, determinist and indeterminist principle, stable and unstable matter, long time living and short time living matter.

Generally, between $\langle A \rangle$ and $\langle \text{Non-}A \rangle$ there is no clear distinction, no exact frontier. Where does $\langle A \rangle$ really end and $\langle \text{Non-}A \rangle$ begin? One extends Zadeh's "fuzzy set" concept to the "neutrosophic set" concept.

Let's now introduce the notion of quasi-paradox:

A **quasi-paradox** is a statement which has a *prima facie* self-contradictory support or an explicit contradiction, but which is not completely proven as a paradox. A quasi-paradox is an *informal* contradictory statement, while a paradox is a *formal* contradictory statement.

Some of the below quantum quasi-paradoxes can later be proven as real quantum paradoxes.

2. Quantum Quasi-Paradoxes and Quantum Sorites Paradoxes.

The below quasi-paradoxes and Sorites paradoxes are based on the antinomies: visible/invisible, determinist/indeterminist, stable/unstable, long time

living/short time living, as well as on the fact that there is not a clear separation between these pairs of antinomies.

2.1.1) Invisible Quasi-Paradox: Our visible world is composed of a totality of invisible particles.

2.1.2) Invisible Sorites Paradox: There is not a clear frontier between visible matter and invisible matter.

a) An invisible particle does not form a visible object, nor do two invisible particles, three invisible particles, etc. However, at some point, the collection of invisible particles becomes large enough to form a visible object, but there is apparently no definite point where this occurs.

b) A similar paradox is developed in an opposite direction. It is always possible to remove a particle from an object in such a way that what is left is still a visible object. However, repeating and repeating this process, at some point, the visible object is decomposed so that the left part becomes invisible, but there is no definite point where this occurs.

2.2.1) Uncertainty Quasi-Paradox: Large matter, which is at some degree under the 'determinist principle', is formed by a totality of elementary particles, which are under Heisenberg's 'indeterminacy principle'.

2.2.2) Uncertainty Sorites Paradox: Similarly, there is not a clear frontier between the matter under the 'determinist principle' and the matter under 'indeterminist principle'.

2.3.1) Unstable Quasi-Paradox: 'Stable' matter is formed by 'unstable' elementary particles (elementary particles decay when free).

2.3.2) Unstable Sorites Paradox: Similarly, there is not a clear frontier between the 'stable matter' and the 'unstable matter'.

2.4.1) Short-Time-Living Quasi-Paradox: 'Long-time-living' matter is formed by very 'short-time-living' elementary particles.

2.4.2) Short-Time-Living Sorites Paradox: Similarly, there is not a clear frontier between the 'long-time-living' matter and the 'short-time-living' matter.

3. Conclusion.

“More such quantum quasi-paradoxes and paradoxes can be designed, all of them forming a class of Smarandache quantum quasi-paradoxes.” (Dr. M. Khoshnevisan, Griffith University, Gold Coast, Queensland, Australia)

References:

- [1] E. J. Borowski & J. M. Borwein, “The Harper Collins Dictionary of Mathematics”, HarperPerennial, A Division of HarperCollins Publishers, New York, 1991.
- [2] Eugen Hecht, “Physics”, Brooks/Cole Publishing Company, A Division of Wadsworth Inc., Pacific Grove, California, 1994.
- [3] Marie-Helene Boyer, “Re: How are possible the Smarandache Uncertainty, Unstable, etc. Paradoxes?”, MAD Scientist, Washington University School of Medicine, St. Louis, Missouri, <http://www.madsci.org/posts/archives/972501333.Ph.r.html>.
- [4] Chong Hu, “How are possible the Smarandache Uncertainty, Unstable, etc. Paradoxes?”, MAD Scientist, Washington University School of Medicine, St. Louis, Missouri, <http://www.madsci.org/posts/archives/972501333.Ph.q.html>.
- [5] Chong Hu, “How do you explain the Smarandache Sorites Paradox?”, MAD Scientist, Washington University School of Medicine, St. Louis, Missouri, <http://www.madsci.org/posts/archives/970594003.Ph.q.html>.
- [6] M. Khoshnevisan, E-mail to the editor G. Niculescu, 07/1997.
- [7] Amber Iler, “Re: How do you explain the Smarandache Sorites Paradox?”, MAD Scientist, Washington University School of Medicine, St. Louis, Missouri, <http://www.madsci.org/posts/archives/970594003.Ph.r.html>.
- [8] Le, C. T. "The Smarandache Class of Paradoxes." *Bull. Transylvania Univ. Brasov* **36**, 7-8, 1994.

[9] Le, C. T. "The Smarandache Class of Paradoxes." *Bull. Pure Appl. Sci.* **14E**, 109-110, 1995.

[10] Le, C. T. "The Smarandache Class of Paradoxes." *J. Indian Acad. Math.* **18**, 53-55, 1996.

[11] Mitroiescu, I. *The Smarandache Class of Paradoxes*. Glendale, AZ: Erhus University Press, 1994.

[12] Mitroiescu, I. "The Smarandache's Class of Paradoxes Applied in Computer Science." *Abstracts of Papers Presented to the Amer. Math. Soc.* **16**, 651, 1995.

[13] Michael A. Morrison, "Understanding Quantum Physics / A User's Manual", Prentice Hall, Upper Saddle River, New Jersey, 1990.

[14] Leonardo Motta, editor, "A Look at the Smarandache Sorites Paradox", Second International Conference on Smarandache Type Notions In Mathematics and Quantum Physics, University of Craiova, Craiova, Romania, December 21 - 24, 2000; In the web site at York University, Canada, <http://at.yorku.ca/cgi-bin/amca/caft-04>.

[15] Gheorghe Niculescu, editor, "On Quantum Smarandache Paradoxes", Proceedings of the Second International Conference on Smarandache Type Notions In Mathematics and Quantum Physics, University of Craiova, Craiova, Romania, 361-362, December 21 - 24, 2000; In the web site at York University, Canada, <http://at.yorku.ca/cgi-bin/amca/caft-20>.

[16] Florentin Smarandache, "Invisible Paradox" in "Neutrosophy. / Neutrosophic Probability, Set, and Logic", American Research Press, Rehoboth, 22-23, 1998; third edition: <http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/eBook-neutrosophics2.pdf>.

[17] Florentin Smarandache, "Sorites Paradoxes", in "Definitions, Solved and Unsolved Problems, Conjectures, and Theorems in Number Theory and Geometry", Xiquan Publishing House, Phoenix, 69-70, 2000.

[18] Florentin Smarandache, “Quantum Quasi-Paradoxes and Quantum Sorites Paradoxes”, Progress in Physics, USA, Vol. 1, 7-8, 2005.

[19] Florentin Smarandache, “Quantum Quasi-Paradoxes and Quantum Sorites Paradoxes”, Octogon, Brasov, Vol. 13, No. 1A, 232-235, 2005.

[20] Florentin Smarandache, “Quantum Quasi-Paradoxes and Quantum Sorites Paradoxes”, Infinite Energy, Concord, NH, USA, Vol. 11, Issue 66, March/April, 40-41, 2006.

[21] Louisiana Smith and Rachael Clanton, advisor Keith G. Calkins, “Paradoxes” project, Andrews University, <http://www.andrews.edu/~calkins/math/biograph/topparad.htm>.

[21] Eric W. Weisstein, “Smarandache Paradox”, in CRC Concise Encyclopedia of Mathematics, CRC Press, Boca Raton, Florida, p. 1661, 1998; <http://mathworld.wolfram.com/SmarandacheParadox.html>.

Tudor NEGOESCU (Romania)

ÎN MIEZUL PARADOXISMULUI

Ultima apariție editorială a poetului Janet Nică, mentorul cenaclului literar *Clepsidre*, din Bechet, este, de această dată, o culegere de texte de critică literară (*Făt-Frumox din lacrimă de paradox*, Editura MJM, Craiova, 2004), comentarii făcute pe marginea câtorva dintre cărțile insolitului scriitor paradoxist Florentin Smarandache.

Nu numai titlul volumului este, după cum se vede, paradoxist, dar și grafia de pe copertă sugerează aderarea lui Janet Nică la Mișcarea Paradoxistă a olteano-americanului Florentin Smarandache, profesor de matematică la “University of New Mexico, Gallup”.

Alături de craiovenii Constantin. M. Popa și Marian Barbu, de vâlceanul Ion Soare, Janet Nică se numără printre cei mai prodigioși comentatori olteni ai Paradoxismului, acest curent neo-avangardist, “inventat” de Florentin Smarandache, în anul 1980, pe când se afla încă în țară și se simțea

marginalizat de cei care conduceau, pe atunci, destinele literaturii române.

Inedit pentru această culegere de texte (cu iz eseistic) este faptul că profesorul Janet Nică, un spirit ludic prin excelență, comentează cărțile paradoxistului Smarandache în cea mai pură manieră...paradoxistă!

Ca modalitate de exprimare artistică, aceste texte programatice se identifică perfect cu *natura* scrierilor experimentale ale... americanului. Iată câteva mostre de critică, de extracție paradoxistă, fără doar și poate: “Tăioasă, ca o răzbunare de critic literar, poezia lui Florentin Smarandache te ține încordat la maxim gorki (...) Impur și simplu, Florentin Smarandache este un Caragiale reciclat la limba de briceag a paradoxului ieșit din matcă, asemenea Nilului, primăvara” (*Un binom inteligent*); “Starea paradisiacă a non-jocului îi permite poetului să lase războiul în pace, să cadă din pat în absurd și, alergic la alergie, din obișnuința neobișnuinței, își pune singur bețe-n roate”(Revoluție etern revolută); “Volumul ***Distihuri paradoxiste*** este o farmacie de pastile inteligente, oferite gratis celor dornici de nemurirea din spatele banalului” (*Minuni duale*).

Aidoma lui Smarandache, și Janet Nică scrie” în răspăr” față de tradiție, într-un stil alert, părând să nu facă prea mari eforturi pentru a pătrunde în miezul Paradoxismului. De fapt, Janet Nică viețuiește, spiritual, chiar în miezul incandescent al Paradoxismului!

FOLCLOR ROMÂNESC DIN AMERICA

Balada lui Ion Americanu

De pe meleagul transilvan
Plecat-a Ion peste ocean
Lăsându-și strămoșeasca glie
Cu... viza de la Loterie!
 Și deși-i doar de vreo cinci ani
 Aici printre americani

Curata-i limba românească
S-a transformat în ...păsărească!
Vorbește-acuma dezlânat
Un grai americanizat :
El nu vopsește, PENTUIEȘTE,
Toyota lui o DRĂIVUIEȘTE

Fundația o DIGUIEȘTE,
Și tot așa el SPICUIEȘTE...
(Numai atunci când se lovește
Și-și dă cu HAMĂRU în dește
Înjură neaoș, românește!)

Și-a luat un Biding prăpădit
Și ca românul, a muncit
Prin arșiță și prin zăduf;
A pus clădirii un nou RUF,

A pus și FOUM, a tencuit,
FLORUL cam vechi **I-a** SENDUIT
Doi COTI de lac apoi a dat
Și GIOBUL ieri **I-a** terminat!

În TRAKU-i NAIS din OCSAN luat
Apoi spre casă a plecat.
(Doar la un STOR s-a mai oprit
Să ia ceva de DRINCUIT
Ba și un MUVI-a RENTUIT)
Și după SAUAR, a mâncat,
Un pic la NIUZURI s-a uitat
Și-a adormit cu berea-n mână
„Călăul” de... limbă română!

Da! Țsta-i Ion Americanu`!
În casa lui nu-i nici Rebreanu,
Nici Goga și nici Voiculescu,
Alecsandri sau Eminescu!

La el în casă nu găsești
Nici măcar ziare românești

Și vreo revistă de-a citit
E... c-a primit-o gratuit!
(Și-s mulți ca el, ce nici un cent
N-ar da pe un abonament
La vreo revistă românească
Religioasă sau lumească!)
Așa că Ioane, eu îți zic
Să nu mai fi așa mojić!
Respectă-ți limba strămoșească
N-o fă...româno-engezească!
Ești greu de cap și nu mă mir
Că pocești limba lui **Shakespeare**
Dar cum poți omule năuc
Să strici și limba lui Coșbuc?!.....
Căci doar aceasta limbă dulce,
De la Ureche și Neculce
Îți este în străinătate
Singura ta identitate!
Și tu, românul meu pribeag
Ce-aici pe un străin meleag
Ți-a fost sortit să viețuiești -
COMOARA LIMBII ROMÂNESTI
În suflet de n-o vei purta
Ce goală v-a fi viața ta!
Chiar de-ai trăi pe-un colț de rai
De vei uita al mamei grai
În care-ai spus primul cuvânt,
Și-ai înălțat spre cerul sfânt
Cu glasu-ți sincer și umil
Prima ta rugă de copil –
Vei fi, chiar dacă ești bogat,
Un venetic înstrăinat!
Străin în țară străină,
Copac fără rădăcină...

TAIFASURI

Chat Janet Nică / Florentin Smarandache

FS 1

Janet Nică: Vă saluuut cu interes dezinteresat...

BUZZ!!!

Florentin Smarandache: Mă interesează dezinteresul janetnician...

Janet Nică: Daca nu sunteți pe fir, îmi ies din fire...

Janet Nică: Fire-ai al naibii!

Florentin Smarandache: Ce mai fac și nu fac paradoxistii doljeni?

Janet Nică: Para doxiștii doljeni se cheama juveți!

Florentin Smarandache: Unde este juvetele nostru acum?

Janet Nică: În apele lui...

Florentin Smarandache: Eu sunt în zăpada mea...

Janet Nică: Și eu sunt tot în zăpada dumneavoastră...

Florentin Smarandache: Okay! O să transpiram împreună și separat.

Janet Nică: Pe aici toți țurțurii se fac sloiuri

Florentin Smarandache: Ți-am văzut situl, dar nu ai pus și cărțile.

Janet Nică: Ba da, sunt puse 5 din 9

Florentin Smarandache: atunci link-urile nu au mers pentru mine - nu mă cunosc!

Janet Nică: Ziceți cuțu-cuțu și vă cunosc

Florentin Smarandache: Cuțu-cuțule!

Janet Nica: Gata, gata, domnule!

Florentin Smarandache: Fiindcă tot vorbim de domni, ce mai face domnul Barbu?

Janet Nică: Sau, Susan, deschide-te!

Florentin Smarandache: În ce format le ai pe sit? Făt Frumox este și ea?

Janet Nică: Mai mult se face că face, iar ce-a făcut, desface.

Janet Nică: Nu știi în ce format, o sa-l întreb pe Ovi al meu și vă comunic. Normal, este si FĂT FRUMOX

Florentin Smarandache: D-le Popa, cel mofluz, e prin Canada la fiica...

Janet Nică: Dar CEAȘCA DE LITERATURĂ ați citit-o?

Florentin Smarandache: Care?

Janet Nică: Domnul Barbu în Canada? Nu, e la Craiova!

Florentin Smarandache: Nu, D-le Popa Constantin (ce mie popa) aminamicul tău, e-n Canada.

Janet Nică: Aaaa, așa da! Se cânăduește.

Janet Nică: Toți care ies afară intră mai bine înăuntru.

Florentin Smarandache: Esperamos.

Janet Nică: Cu certitudine e ceva dubios!

Florentin Smarandache: Ești mai paradoxist ca mine!

Janet Nică: Poate mai catolic decât Papa...

Janet Nică: ... și mai diplomat decât mapa!

Florentin Smarandache: Mai ortodox ca patriarhul...

Janet Nică: ... și mai rege ca monarhul!

Florentin Smarandache: Mai albastru decât verde,...

Janet Nica: ... regăsire ce se pierde!

Florentin Smarandache: Am murit!

Janet Nică: Vă urez din România să vă iubească bucuria!

Florentin Smarandache: Acum, după moarte?

Janet Nică: De răs?

Florentin Smarandache: Aha!

Janet Nică: Căci toți se nasc spre a muri și mor spre a se naște!

Janet Nică: Ați intrat în CEAȘCA DE LITERATURĂ?

Florentin Smarandache: Scrie și piesuțe de teatru paradoxiste - precum aceste "chat"...

Janet Nică: Să văd ce se încheagă!

Janet Nică: Nu mi-ați spus ce ați făcut în Egipt,...

Janet Nică: ... ați mâncat fazanul fript?

Florentin Smarandache: Nema!

Janet Nică: Nema, nema, asta este teorema?

Florentin Smarandache: Ce-ai zice de o carte "chat" comună?
O finanțez eu de dragul marelui talent paradoxist al d-lui Nică
(fără frică) și mari-Nică!

Janet Nică: Cu ocazia acestui prilej, ar fi o mare bucurie!

Florentin Smarandache: Cartea o poți scoate din aceste dialoguri!

Janet Nică: Mai întâi să o dialogăm, apoi să o omologăm...

Florentin Smarandache: ... și omogenizăm...

Janet Nică: ... și să o damigenizăm, de la damigeană,...

Florentin Smarandache: ...și-o urciorizăm de la vadra de vin!

Janet Nică: O vadrizăm, o vinizăm, o avizăm și o divinizăm...

Florentin Smarandache: Acum mă atacă și mm-ul [=Mircea Monu-l).

Janet Nică: Întrați în tranșee și atacați-l pe mai multe trasee...

Janet Nică: Dacă vreți, vă las, să nu fiți în impas la fiecare pas!

Florentin Smarandache: Sunt la pas la fiecare impas,...

Florentin Smarandache: ... am succes în eșecuri!

Janet Nică: Să vă iubească norocul tot timpul, în tot locul!

Janet Nică: Vă las cu Monu Tutankamonu...

Janet Nică: ... și Fanfaronu,...

Janet Nică: ... să citiți Decameronu!

Florentin Smarandache: Matrahonu!

Janet Nică: Eu nu vă mai țin isonu...

Florentin Smarandache: ... și citesc hexameronu,...

Janet Nică: ... să-l beți cu biberonu...

Janet Nică: ... cu conu Monu,...

Janet Nică: ... zdrahonu,...

Florentin Smarandache: ... baraonu...

Janet Nică: De la NATO pân la ONU...

Florentin Smarandache: ...tot românul' mi s-a monu...

Janet Nică: ... că e tare astronomu și merge ca metronomu!

Janet Nică: Florentine, nu te mai rețin, sper să mai vorbim în viitorul cât mai proxim!

Florentin Smarandache: Metronomu cu capac / și la gură hap, hap, hap!

Florentin Smarandache: Ne vom întâlni în viitorul trecut!

Janet Nică: Te pup și să te aresteze bucuria pentru multă vreme

Florentin Smarandache: Adios pe dos!

Janet Nică: Să înflorești, Florentine, ca un cireș de pe la mine!

Florentin Smarandache: Să janetești, Janet, și să nicălești ca Niculescu...

Florentin Smarandache: O să copiez tot chat-ul într-un fișier pe care-l păstrez pentru anti istoria literară...

Janet Nică: Să mă ții la curent cu electricitatea verbului tău...

Janet Nică: Bravo, așa să refaci, să refici, să refoci...

Janet Nică: Te pup încă o dată de mai multe ori...

FS 2

Janet Nică: Ce face oltenii în America?

Florentin Smarandache: Pe aici face frig.

Janet Nică: Pe la noi e nasol la sol.

Florentin Smarandache: Nu mai e nici un rasol?

Janet Nică: Avem țurțuri și în suflet,...

Janet Nică: ... respirăm zăpadă și gândim ger!

Florentin Smarandache: Dragoste la zero grade!

Janet Nică: Grade, grade, dar degradate, foaie verde trei granate

Florentin Smarandache: In Shal Allah! [= dacă o vrea alah, fiindcă tot îi scriam unui amic în egipt]!

Janet Nică: Foaie verde ca zăpada, ruginitu-mi-s-a spada și mă rade baba Rada!

Florentin Smarandache: Să alegi ce nu-i de ales din aceste dialoguri pentru anticartea noastră!

Janet Nică: Aleg să alerg, să scriu și să șterg...

Florentin Smarandache: Eu am publicat un volum de aut-artă, intitulat "cea mai proastă artă din lume", vezi-l-ai la:

<http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/outer-art2.pdf>. Deci să scoatem o carte-dialog asemanatoare?

Florentin Smarandache: Să dăm apă la moara (de vânt) a dușmanilor!

Florentin Smarandache: Foaie verde de albastru / mă doare un cal măiastru [cine-a scris așa, nichita?!]

Florentin Smarandache: Nu mi-ai spus dacă am mai avut onoarea să mă-njure careva, vreun dușman-prieten?

Janet Nică: Unul care nu avea nume și i-au zis... Nichita

Janet Nică: Cred că sunteți prieten cu toata lumea pt. că nu vă mai înjură nimeni!

Janet Nică: S-a instalat entropia peste toanta Romania!

Florentin Smarandache: Iar unul care are nume, ca mine sau tine, îl cheama "anonimu"...

Florentin Smarandache: În România este un haos bine organizat, și o ordine dezorganizată de cei din afară!

Janet Nică: Ați vrut să fiți perfect, iar acum suportați consecințele...

Florentin Smarandache: Sunt perfect în imperfecțiunea mea...

Florentin Smarandache: Cum mai e viața la țară de Duliu Zamfirescu?

Janet Nică: Sunteți prea deștept, ca să fiți inteligent...

Florentin Smarandache: Sunt diplomat în nediplomație - asta-i deficiența...

Janet Nică: Pe la noi se zice Diliu Zamfirescu...

Florentin Smarandache: Diliu-s la conducere...

Janet Nică: Un om inteligent e cel care își dă seama că nu-i folosește la nimic să fie deștept!

Florentin Smarandache: Adevărat. Acum e vremea oportuniștilor.

Janet Nică: Diliul e la conducere în vârful!

Janet Nică: Parafrazând, Băsescu e ciulinul bădăranului...

Florentin Smarandache: Ce vreme a inculților a fost pe vremea comuniștilor, dar ce va fi acum va întrece totul! T.B. e o caricatură de președinte!

Janet Nică: E o farsă, o caricatură, o grotă...

Janet Nică: ... care grohăie grozav,...

Florentin Smarandache: ... este o mari-o-netă,...

Janet Nică: ... marinar dus cu pluta...

Florentin Smarandache: ...și cu putza...

Janet Nică: ... care pe noi ne duce cu preșul,...

Janet Nică: ... pentru elena din troia-nul de zăpadă!

Florentin Smarandache: Ce mai face amicul-inamic al meu Tudor Negoescu?

Janet Nica: L-a coprins entropia...

Florentin Smarandache: Am auzit ca s-au luat oficialii culturalnici și de caragiale. De ce? Pe eminescu înțeleg de ce-l înjură, din cauza eseurilor sale politice...

Janet Nică: Viseaza în suc propriu ca castravetele în borcanul de morături...

Janet Nică: Pe Eminescu că era prea serios, pe Cara că era prea neserios...

Janet Nică: Români, la ordinul ăla de afară, trebuie să demoleze ceva...

Florentin Smarandache: Dă-mi exemplul de înjurături despre Caragiale...

Janet Nică: Azi creatorii sunt demolatorii...

Florentin Smarandache: Și cine-i demolează pe demolatorii?

Janet Nică: Prost, vulgar, balcanic, mahalagiu cretin,...

Janet Nică: E vremea demonlatoarelor...

Janet Nică: Eminescu e mortul din debara, sifilitic, nebun, prelegionar...

Florentin Smarandache: Denigratorii României sunt astăzi la mare cinste internațională,...

Janet Nică: ... pupincuriști internaționali uniți în buget și-n nesimțiri!

Janet Nică: MM e la o lansare de revista, BURIDAVA. Când vine și își revine, vă apelează

Janet Nică: Cărțile mele pe site sunt în format pdf.

Florentin Smarandache: Sunt scanate, ori convertite din word?

Janet Nică: Cred că din word. De ce nu încercați ambele amândouă variantele?

Florentin Smarandache: Plec la cumpărături necumpărate

FS MM 3

Janet Nică (1/16/2008 8:18:12 AM): Dar departe-i Smarandacul, înflorit ca liliacul

Janet Nică: Scrisori-m-aș și n-am cui, poate Smarandacului

Florentin Smarandache: Smarandacul e plecat / la ședințe adunat,...

Florentin Smarandache: ... șef de departament / parcă e-n cantonament!

Yahoo (1/16/2008 8:13:32 AM): Bye, Flo, te las pe pana lui Janet!

Yahoo (1/16/2008 8:05:26 AM): Aoleooo! Să te ții, c-a intrat pe fir Primarul Janet, să te ții belea, dar eu, oricum, la 17,15 (ora României), adică peste 12 minute, voi pleca - am întâlnire cu nevasta-mea, mergem la Teatrul ARIEL (Migleczi Company!), ca să vedem o scrisoare pierdută (sper ca nu va fi cea trimisa de mine în Egipt, c-altfel, m-am fript!!)

FS 4

Janet Nică: Ce e bun în această lume nebună?

Florentin Smarandache: Ceea ce nu pare bun...

Florentin Smarandache: Yahoo: Morning, USA!... Mesaje românești nu vrei?! (Alelei!, în... dollars, nicicum în lei!, fir-ar mama mării ei!!)

Florentin Smarandache: Mesahe românești și indiene pentru un oltean înăscut (Janet) și unul devenit întru ființă (MM)...

Janet Nică: Pe unde ești, domnule, te-ai dat cu somnule?

Florentin Smarandache: Yo soy a la casa [sunt acasă]!

Janet Nică: Ai casa pretutindeni, precum miriapodul picioare!

Janet Nică: Asta ce să însemne oare?

Florentin Smarandache: Dragoste mare. Cetățean internațional / multi-planetar.

Florentin Smarandache: Yahoo: Deci, zuni sau ce-o mai fi, prin New Mexico (limbi indoamericane)?

Florentin Smarandache: Navajo, zuni, apache sunt în zona mea. Cam 70-80% din studenții mei sunt indieni, conform statisticilor oficiale.

Yahoo: Casa-i în campusul universitar, de românii n-au habar!

Yahoo: Navjo, zuni și apache, tare mai sunt... năraș! (Chiar când scriu acest răvaș!)

Florentin Smarandache: Te-apucaș de răvaș

Janet Nică: Un mondooltean Smarandac dulce ca un cozonac...

Janet Nică: Un mondooltean care își iubește țara precum iarna iubește vara...

Janet Nică: De ce taci, juvete mondial? Ce spun eu nu e real?

Florentin Smarandache: E real de ireal / și mumos de frumos / dar mă trage viața mea / ca o rablă tinichea...

Janet Nică: Credeam ca ești paralel cu meridianele și că alergi după fusele orale să dai extemporale...

Florentin Smarandache: Am teste și pretexte / la cursuri universitare / și fluviale... sunt ocupat răsocupat / și la gură astupat...

Janet Nică: Bine, atunci te las să-ți circuleze mintea prin păduri ca Viteazul Pinteal!

Florentin Smarandache: Am copiat recopiat / sufletelul lui Janet / în al meu carnet.

Florentin Smarandache: O cărticică ori cărticea / ieși-va din gândirea ta și-a mea.

Janet Nica: Mă bucuresc, mă craiovesc și mă bălcesc.

Florentin Smarandache: Îți trimit prin e-mail trei fișiere ale discuțiilor noastre în WORD să vezi dacă poți scoate: un duet și duel / sprintenel / pentru un volumaș / mintenaș / de teatrel / măricel / experimentel...

Florentin Smarandache: Verifică la <janet.nica@yahoo.com>, cele 3 fișiere, care-n final au fost 4 fișiere smarandachiene-janetiene

Janet Nică: Le-am primit cu bine. Cu bine !

FS 5

Janet Nică: Adâncă admirație pentru Înălțimea Voastră... de la Micimea Noastră

Florentin Smarandache: Am o propunere pentru maestrul mare Nica: să-i trimit niște ciorne de-ale mele să aleagă metafore pentru o carte comună - bună.

Janet Nică: În cazul ăsta sunt metamfore, maestre, nu metafore

Janet Nică: Aștept și-mi bate cu emoție metafora din piept

Florentin Smarandache: Okay! Primii și un fișier janetnicaes - o să-l citesc...

Janet Nică: E un discurs belectoral...

Florentin Smarandache: Ai ales din discuțiile anterioare ceva?

Janet Nică: N-am ce să aleg, toate sunt alese, argint, aur și platină, nimic nu se clatină...

Janet Nică: La mine totul rămâne, nimic nu se pierde, cât ar fi iarba de verde

Florentin Smarandache: O altă întrebare cuprinzătoare mare: poate menestrelul Nică să scrie o prefătică pentru o cârticică?

Janet Nică: De ce nu, cine are carte, de prefață are parte...

Florentin Smarandache: Scrii la carte ca la... carte! (tautologie plină de energie)...

Florentin Smarandache: Foarte democratic falsifică și manipulă ăștia alegerile!

Janet Nică: Așa-i hora pe la noi, liniște cu tărăboi

Janet Nică: Cică ziceați de o cârticică...

Florentin Smarandache: Discursul politic democratic o să-l includ în Antologia Paradoxistă 6.

Janet Nică: Nu vă era dor de sinceritatea mea de senator?

Florentin Smarandache: Păi ai ajuns senator or semafor?

Janet Nică: Să distrugi hidra mentalului e nevoie de țaria metalului...

Janet Nică: Semafor care le arată numai roșu votanților-mutanților...

Florentin Smarandache: Exista servicii secrete specializate în trișarea alegerilor - asta-i democrația crația...

Janet Nica: Nu mai e nimic secret în legătură cu serviciile secrete...

Florentin Smarandache: Cărticica ar fi a culege pân' a alege din acele metaforele...? Que dise? [Ce zice celebrul nostru super paradoxist doxist?]....

Janet Nică: Sunt pentru Pentru, nu sunt pentru Contra...

Florentin Smarandache: !De acuerdo! M-a încântat din nou stilul janetesc din discursul politicesc...

Janet Nică: Să văd metamforele pe masă și pe urmă, lasă...

Florentin Smarandache: Le voi trimite prin poștă într-o lună, două - lucrez la o traducere reducere.

Janet Nică: Salvați această discuțiune și mi-o trimiteți pe cauțiune...

Janet Nică: Vă doresc o zi superbună și vă mai aștept la drumul mare din Lună!

Janet Nică: Sănătate celor dragi și o pădure de fragi!

Florentin Smarandache: O întorc prin e-mail la cocktail.

FS 6

Janet Nică: Către toți prietenii...

Florentin Smarandache: Eu sunt toți prietenii dvs...

Janet Nică: Să fiți sănătos precum de sfătos!

Florentin Smarandache: Într-o săptămână voi expedia materialele pentru cartea comună (chat-ul), apoi cartea comună cu pentru armata panpolinniana, și cartea de metafore ce va fi prefațată de neîntrecutul Nică cel voinic și metaforele de aur - 3 cărticele.

Florentin Smarandache: Pampolinn floare de crinn este personajul meu din NonRoman.

Janet Nica: Lo conosco tanto bene!

Florentin Smarandache: !De acuerdo! Asta la vista!

Janet Nică: Florentine, nene!

Janet Nică: Sunt versat, nu vărsat sau Versace, am văzut un aviol pe pista aeroportului...

Florentin Smarandache: La o adică, fără frică pentru Nică!

Janet Nică: Normal, am văzut și două schelete care, la un colț de stradă, își dădeau limbi...

Florentin Smarandache: Voi scrie o poezie de alifie în farfurie de hârtie cu grație soție...

Janet Nică: Sau, să fiu mai clar, lângă niște schele, două schelete sufereau de sechele...

Florentin Smarandache: Sechele paralele cu schele antiparalele și lalele pentru lele...

Janet Nică: Cu drag mărturisim că bine colaborisim...

Janet Nică: Dacă nu mai ai substantivuri și verburi cu care să-mi răspunzi, te las în bun popas...

Florentin Smarandache: Am fost – am plecat și fost fost.

Florentin Smarandache: Fost-am la poșta fost.

Janet Nică: Prin urmare așadar, în consecință, ai mult har

Janet Nică: Dacă ai alte trebi, poți să nu mă mai întrebi...

Florentin Smarandache: Harul jarul l-am uitat în țara de am lăsat...

Florentin Smarandache: Acum mă-nvârt în trei limbi, și toate le vorbesc cu ghimpi!

Florentin Smarandache: Fraceza-mi s-a englizat, Româna primitivizat, și Engleza românizat!

Janet Nică: În gura ta e Turnul Babel, după cum se verde...

Florentin Smarandache: Trăiesc, grăiesc și muncesc în trei spații, dincolo de carpații înalții, înalții...

Janet Nică: Om multilateral în adâncime!

Florentin Smarandache: Gândesc în româno-franco-engleză și-i mai dau și-n spanioleza, că portugheza e apropiată și speriată...

Florentin Smarandache: În adâncime la suprafață, și-năuntru pe dinafara.

Janet Nică: Adevărată junglă limbistică!

Florentin Smarandache: Viața unilateral-multilaterală!

Janet Nică: Hunilaterală și mutilaterală...

Florentin Smarandache: Lucrez în fizică, 'tematică, artistică, și poetică - toate în retorică.

Janet Nică: Nici un orator fără oratorie, nici o scamă fără scamatorie...

Florentin Smarandache: Mărturisesc că nu mărturisesc nimic.

Florentin Smarandache: !Adios, mis amigos!

Florentin Smarandache: Acum "nici un" se scrie împreună?
Gramatica s-a schimbat?

Janet Nică: În cazul ăsta, te desprionesc și-ți dau drumul în țarcul metaforelor, să fii liber ca pasărea în colivie...

Janet Nică: Da, așa prevede noul DOOM!

Florentin Smarandache: S-a schimbat modificarea modificată românească?

Janet Nică: Izact

Florentin Smarandache: Deci am rămas un înaintaș (peste ocean) codaș.

Florentin Smarandache: Nevasta frige carnea în tigaie iar eu o fac de oaie!

Janet Nică: Apropo de DOOM, se specifică acolo că ACESTE REGULI SUNT OBLIGATORII SAU FACULTATIVE. Curat facultative!

Janet Nica: De râsul logicii...

Janet Nica: La pagina 25...

Florentin Smarandache: Care va să zică, la o adică, cică dacă ma-ca ma-ca!

Florentin Smarandache: Păi asta e gramatica democratică, haotică, și nautică...

Janet Nică: Precis aiurea...

Florentin Smarandache: Sau bătaie de joc cu foc la cultura română făcută de stăpânirea ne bună?

Janet Nică: Deconstructivizată, băi tată!

Florentin Smarandache: Ei construiesc cultura română demolând-o...

Janet Nică: Parlim românește și șparlim englezește...

Florentin Smarandache: Mă duc să mănânc, că mă bate nevasta! 'vasta!

Florentin Smarandache: În occident este un patriarhat unde în familie conduce femeia...

Janet Nică: Păi de unde își mănâncă Florentin Smarandache o pâine, dacă nu din paradoxism...

Florentin Smarandache: Mai bine decât în doxism!

Janet Nică: Pohtă bună, o seară bună, o viață bună

Florentin Smarandache: Mult succes în insuccese [adică vezi binele și în rău]. Copiez chat-ul și-l expediez mintenaș (așa zicea săracu' taică-meu) prin e-mail într-o miime de secundă mică...

Chat Mircea Monu – Janet Nică – Florentin Smarandache

1.

Yahoo: Sper să fi reușit, căci văd c-a amuțit! Până una, alta vă transmit o copie a dialogului interoltean în așteptarea legăturii de peste Ocean:

Mircea Monu: Don primar, ați reușit să faceți o invitație la conversație?

Janet Nică: Acum suntem în curs de...

Mircea Monu: Poate că ar trebui să convocați o ședință de consiliu comunal - unde-s mulți, puterea crește!

Janet Nica: Unde-s munți, puterea crește...

Mircea Monu: Bravos, un paradoxist nu e niciodată trist!

Janet Nică: Când nu e navetist, nu e navetrist...

Mircea Monu: Din Ostroveni n-are rost să mă mai mut / Dacă de acuma-s un Internaut!

Janet Nică: Foaie verde de năut, eu de-aici nu mă mai mut...

Mircea Monu: In Ostroveni, năutu-i berechet, / Deci, nu mă mut în orașul Bechet!

Janet Nica: Eu nu mă mut, eu stau pe loc, să răsară busuioc...

Florentin Smarandache: Acum mă atacă și Janetul Nică.

Yahoo: Continuarea: *MIRCEA MONU:* Busuioc verde pe masă, / Invitatul nu se lasă?

Janet Nică: Nu se lasă nici o clipă, bogăție în risipă...

Mircea Monu: Ca să treci peste Atlantic / Iți trebuie-un transatlantic!

Janet Nică: Fir-aș al naiba să fiu, eu mă trec doar peste Jiu...

Mircea Monu: Și iar verde de mohor / Poți avea și un planor!

Mircea Monu: Atlanticu-i însă mare, / Nu-l poți trece cu planoare!

Janet Nică: Nici tutun și nici mahoarcă, am nevoie doar de barcă!

Mircea Monu: Nu barcă, ci Jumbo-Jet - / Treci Oceanu' chiar discret!

Mircea Monu: Dar tot mai bine-i doar prin... INTERNET / Că-l avem în Ostroveni și-n Bechet!

Mircea Monu: Foaie verde a bobului, / Lung îi drumu' Gallupului!

Mircea Monu: Lung îi neică, să mi te ții, / Nu-i ca de-acilea pan-la Jii!

Yahoo: Final: *Mircea Monu:* Lung îi drumu, berechet, / Nu de-acilea în Bechet!

Yahoo: Mai ia o gură de praz, dacă n-ai în deșert haz:

"*Mircea Monu:* Bravo, Flo-mi zise că trecuși Atlanticu, / Invinseși INTERNETU', pârdalnicu!"

Florentin Smarandache: M-ați încolțit și-npoezit.

Yahoo: P-acilea, iarna-i grea, omătu' mare / Câte-o poezia pentru fiecare!

Florentin Smarandache: *Janet Nica:* de la NATO pân la ONU

Florentin Smarandache: Tot românu' mi s-a monu

Yahoo: Nu e iarna în Gallup, / Că zapada e la... zdup!

Florentin Smarandache: Ba e iarna în gallup / și m-am prins într-un năduf

Yahoo: Dacă iarna-i cu... zăduf, / Poți avea și un... năduf! //

Om de Zăpadă nu-i chip, / Ci unu' doar de... nisip!

Yahoo: Salut Flo! Vezi ca poetul din Janetdava vrea să se dueleze cu cel din... GALLUPDAVA!

Florentin Smarandache: Wow!

2.

Yahoo: Morning, USA!

Florentin Smarandache: Buna dimineața, România!

Yahoo: Crocodilul mamei ei!

Yahoo: Apa din Nil mai bei!

Florentin Smarandache: Nu!

Florentin Smarandache: Ați primit email-ul meu?

Yahoo: Da, l-am citit de dimineața!

Yahoo: Problema este următoarea: cât de urgentă este chestiunea?

Florentin Smarandache: Nu știu!

Florentin Smarandache: Însă nu mă pot lăsa în "orașul" Bălcești care e sărac lipit...

Yahoo: Cât timp mama dvs. este în viață, o parte din averea familiei îi aparține, deci trebuie să consimtă și dânsa la aceasta donație / mă refer în mod special la casă și restul gospodăriei, pentru transformarea în Muzeu Smarandache-Poenaru!

Florentin Smarandache: Nu aș vrea să-l amestec cu Poenaru - rudele lui să o facă! sau mai bine vând casa și pământul - cum mi-au zis majoritatea.

Yahoo: Bun, numai Smarandache, dar cazul este delicat din punct de vedere juridic. Am să discut întâi, săptămâna viitoare, după ce termin eu de redactat o informare trimestrială, cu directorul Muzeului Județean să văd dacă ar agreea ideea, apoi să discut cu directorul Serviciului Juridic al Consiliului Județean asupra aspectelor juridice concrete în care s-ar putea realiza problema. Din păcate, Muzeul Județean se confruntă cu mari probleme financiare: datorită legii retrocedării averilor confiscate de comuniști, el a trebuit să cumpere sediul în care se află Muzeul de Artă Râmnicu Vâlcea (Casa Simian), va trebui să cumpere casa în care se află muzeul din Băile Govora, plus Cula Greceanu din Măldărești - sunt sume astronomice, pe care numai Guvernul le-ar putea suporta.

Yahoo: Acum, este în proces pentru terenul pe care se află Muzeul Satului Vâlcea Bujoreni - culmea ar fi să-l piardă! Deci, în aceste condiții, este imposibil ca Muzeul Județean să poată cumpăra el Casa Smarandache din Bălcești ca s-o facă muzeu. În plus, acum se merge pe descentralizare, adică, ar prefera ca "Muzeul Smarandache" să aparțină orașului Bălcești... Dar, nu trebuie să disperăm, dacă nu este urgentă, ar

fi bine să putem trece peste acest nenorocit de an electoral 2008 (algeri locale în mai-iunie, parlamentare în noiembrie).

Florentin Smarandache: Datoriile acestui muzeu n-au de-a face cu casa mea, pe care nu le-o vindeam, ci donam. Dar cred ca voi alege soluția vânzării - actuala conducere, nu numai din țară, dar de la nivelul tuturor județelor e preș supusă direcțiilor (antiromânești) externe.

Yahoo: Asta cam așa e, dar dacă ar veni o... directivă de la Washington (Noua Poartă!) s-ar face imediat și un "Muzeu Smarandache"!... Important este să gândiți pozitiv, dar și mai important este ca mama dvs. să fie sănătoasă și să mai trăiască măcar 2-3 ani, ca până-atunci, vorba romanului "Moare măgarul, putrezește samarul!", ca să nu zic că "Apa trece, pietrele rămân!" (nu doar cele din Munții Stâncuși, oricât se cred americanii de... colțoși!)

Yahoo: "Aveți puțintică răbdare!", ca doar suntem în lumea lui... *Caragiale (contemporanul nostru!)*

Yahoo: Sper că și timpul va avea răbdare!

Florentin Smarandache: Păi aud că și Caragiale este demolat astăzi în România. A mai rămas careva nedemolat?

Yahoo: "Vino și vezi", vorba lui Cezar Petrescu!

Florentin Smarandache: N-am timp.

Yahoo: De unde se vede că "Funcția Smarandache" nu le rezolvă pe toate! ... Mai vedem ce va fi săptămâna viitoare. (Dac-ați trăi în Romania, ce-ați mai zice?!)

Florentin Smarandache: Se pare că nu mai există România, ci Euroamerica acilea....

Yahoo: Cine nu se poate afirma construind, încearcă demolând! Unii poate ar prefera ca România să devină al %-lea (sau al 52-lea?!) stat al SUA, după cum acum 60 de ani alții, dacă nu și unii dintre aceia, doreau să fie un stat al Uniunii Sovietice! Să nu uităm că "Sic transit gloria mundi!" (Ce-i drept, o data cu viața noastră!)

Florentin Smarandache: Vă înțeleg. Aceași situație e și la bulgari - am discutat cu niște medici de aici din gallup. "Pleacă ai noștri, vin ai noștri!" - asta a fost deviza românească, l-am

auzit și pe tata spunând, tata care nu făcea politică fiindcă o disprețuia. Doar așa am rezistat în istorie: sub romani, sub popoarele migratoare, sub turci, sub austro-ungari, sub ruși, sub occidentali...

Yahoo: OK, după ploaie, vine soare!

Florentin Smarandache: Dacă l-om mai apuca în timpul vieții noastre!

Florentin Smarandache: O întrebare: Cristian Tudor Popescu este vâlcean sau nu? Mai are curajul să critice pe antiromâni?

Yahoo: Nu este vâlcean; s-a născut în București, în 1956. Era, după câte povestea el, fiul unei activiste PCR!... Da, îi critica Partidul România Mare, dar pierde sprijinul electoral de la un ciclu electoral la altul, pentru că nu are un lider normal la cap, CVT este un paranoic!

Florentin Smarandache: Întrebam dacă CTP mai critica pe-ăi din afara?

Yahoo (1/15/2008 7:22:44 AM): Nu știu ce mai face, căci a intrat în divergența editorială (de etica profesională) cu patronul cel mare de la "Gândul", Adrian Sârbu, același de la ProTV și și-a dat demisia din funcție, a rămas simplu editorialist (senior/editor), probabil că va pleca curând cu totul!

Yahoo (1/15/2008 7:47:04 AM): Salutare, am plecat la Biblioteca Județeană, la Eminesciana! ("Dacă unu și cu unu pot ca să mai facă doi, / Eminescu-i remușcarea Infinitului din noi!")

Florentin Smarandache: Nu vi s-a interzis să-l aniversați pe Eminescu?

3.

Yahoo: Mornin', USA!

Florentin Smarandache: Buna ziua! Cum de nu l-au interzis pe Eminescu?, fiindcă era înjurat de mama focului de toți culturalnicii plătiți ai guvernului antiromânesc de la București.

Yahoo: Marți, a apărut în "MdV" nr. 1.938/15.01.2008, p. 5, articolul meu "Premierea unui egiptean... "smarandachist"!

Florentin Smarandache: Păi, nu mi-l trimiteți și mie?

Yahoo: Prin e-mail sau prin Messenger?

Florentin Smarandache: Am păstrat mesajele monuiste și janetiste pentru o carte de chatttt...

Florentin Smarandache: Prin email.

Yahoo: OK, sper să am pe computerul de la serviciu, unde mă aflu acum, ambele fișiere - pardon, ca nu au publicat și poza copertei, deci este numai textul! Vă anunț prin Mess... de îndată ce vi l-am expediat!

Florentin Smarandache: Pe Ion Budai Deleanu nu l-au demolat încă? [mai ales acum, după ce a scris Ion Măldărescu "țiganiada" actuală]...

Yahoo: Tocmai v-am expediat prin e-mail textul articolului

Yahoo: Cum se spune corect: Iranul are petrol "gârlă" sau... "căcălău"?!

Yahoo: Depinde de cât de fluid este țițeiul, nu??... Deci, poate fi și gârlă și căcălău, deși la căldură tropicală cred că-i gârlă!

Yahoo: Am trecut pe la redacție și am luat un ziar, apoi am cumpărat un plic A 4 și vreau să trec strada la Posta Veche, ca să-i trimit ziarul dlui S. Osman, așa cum m-ați rugat.

Florentin Smarandache: Spuneți cum vreți!

Florentin Smarandache: M-au scos din internet noii securiști acum câteva minute - nu le-au plăcut ideile mele - a trebuit să reconectez.

Yahoo: Unde credeți că se face acest "control" al corespondenței electronice: în România sau în SUA, ori în amândouă?? Dar, atunci, cum rămâne cu... Neutrosafia, că n-avem "starea neutră"?!... Mama lor de imperialiști, și cu valeții lor ex-comuniști, vă sabotează până și neutrosafia, ca să nu le turțiți... pălăria!

Florentin Smarandache: Păi peste tot. sabotează și ei ce pot. Neutrosafia cuprinde și ambele variante, adică "da și nu" împreună.

Yahoo: Apropo de întreruperea de care ziceați: pe ecranul meu apăreați cuplat!... Mare belea și electronica asta!!

Florentin Smarandache: Păi ca să vă inducă în eroare democratică - adică eu sunt online, dar nu vreau să răspund!

Florentin Smarandache: Tocmai am primit email-ul, mulțumesc de anunț, îl tipăresc.

Yahoo: Apropo de "eroarea democratică" de care spuserăți: păi, dacă apăreați a fi pe online când nu erați de fapt, asta-i neutrosafia securiștilor, căci avem "situație incertă"! (Facem haz de necaz!)

4.

Mircea Monu: Alo, Flo! Care limbă indiană este mai... americană?!

Mircea Monu: Desigur, mă refer la "indienii" din SUA!

Mircea Monu: Numiți așa dintr-un accident... geografic (iată înc-un paradox din viață!)

Yahoo: Morning, USA!... Mesaje românești nu vrei?! (Alelei!, în... dollars, nicicum în lei!, fir-ar mama mării ei!!))

Florentin Smarandache: Mesaje românești și indiene pentru un oltean înăscut (janet) și unul devenit întru ființă (mm)...

Yahoo: Deci, zuni sau ce-o mai fi, prin New Mexico (limbi indoamericane)?

Florentin Smarandache: Janetului Nică i-am trimis / un mesaj monist închis.

Yahoo: Sper să-l fi primit, / Că e... perpelit!

Yahoo: Vă spuneam că i-am trimis plicul cu ziarul lui dr. Salah Osman, dar nu l-am pus recomandat. Sper că nu se va rătăci. Mă gândesc că n-ar fi rău să-l previn printr-un e-mail că-i va sosi un plic neașteptat! Ce ziceți?

Florentin Smarandache: I-am scris deja că va primi ziarul, și s-a bucurat. Îi puteți scrie și dvs.: salah osman salah_osman2002@yahoo.com.

Florentin Smarandache: Mm, mai publicați memoriile mele sau nu? Probabil că nu, din moment ce nu mai sunteți la ziar, nu aveți timp. Dar altcineva de acolo n-ar putea?

FOLCLOR PARADOXIST ROMÂNIA

Decalog

01. Dacă vine muntele la tine, iar tu nu ești Mahomed, FUGI!... este alunecare de teren.
02. O femeie care îți spune vârsta reală este fie prea tânără pentru a avea ceva de pierdut, fie prea bătrână pentru a avea ceva de câștigat din asta.
03. Numai după invidia altora îți dai seama de propria ta valoare.
04. Oamenii sunt ca vinurile. Cu timpul, fie devin din ce în ce mai buni, *fie se transformă în oțet.*
05. Munca nu a omorât niciodată pe nimeni... dar de ce să riști?
06. Nu este important să câștigi... este important să-l faci pe celălalt să piardă.
07. CÂND CINEVA TE ENERVEAZA AI NEVOIE DE 42 DE MUȘCHI CA SĂ TE ÎNCRUNȚI, DA' AI NEVOIE *DOAR DE 4 SĂ ÎNTINZI MÂNA ȘI SĂ-I F...I UNA PESTE OCHI !*
08. Întotdeauna dragostea a fost considerată mai importantă decât banii. Dar nimeni nu s-a întrebat cât costă 1 kg de prezervative.
09. Nimeni nu e destul de inteligent ca să poată convinge pe un prost că e prost.
10. *Cu cât regula e mai strictă, cu atât capul care a conceput-o e mai prost.*

ALT PARADOX ARITMETIC

$$\begin{aligned}\sqrt{-1} &= \sqrt{-1}, \\ \sqrt{\frac{1}{-1}} &= \sqrt{\frac{-1}{1}}, \\ \frac{\sqrt{1}}{\sqrt{-1}} &= \frac{\sqrt{-1}}{\sqrt{1}}, \\ \sqrt{1} \cdot \sqrt{1} &= \sqrt{-1} \cdot \sqrt{-1}, \\ 1 &= -1.\end{aligned}$$

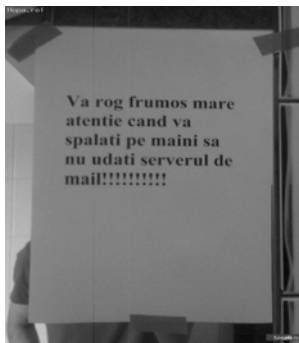
MIRIFICA ROMÂNIE

Țara mea de dor,

România (pauză... de gândire!)

Țara mea de glorii...

Hopa.ro!

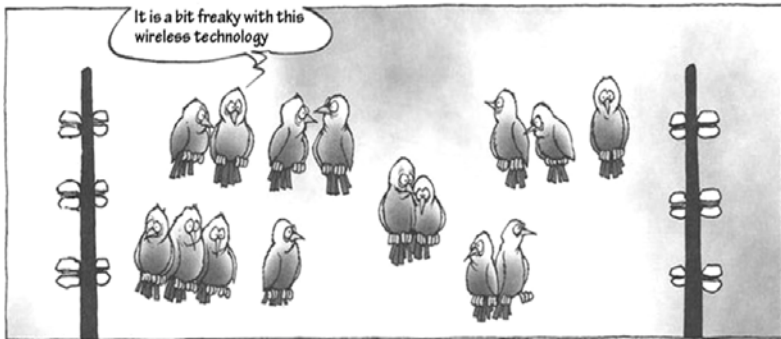
Taur Roș[®]

ENERJIE DI ȚĂPI

BAUTURĂ MOLDOVINEASCĂ DI FĂCUT MĂTĂRĂNGA TARE!

FOLKLORE ENGLISH

AUZITE DIN POPOR

Propuneri de imn național:

1. Descurcă-te, române!
2. De-aș mai duce-o pân-la toamnă...

*

- Care este deosebirea dintre vânt și Poliție?
- Poliția bate mai tare.

*

Lui Traian Bășescu i se spune și OZN: Omul care a Zăpăcit o Națiune!

*

Dilema lui Bulă: să mor la iarnă de frig, sau să mor la vară de foame?!...

*

- Lumea se plânge că s-au scumpit toate.
- Nu-i adevărat, s-a ieftinit salariul!

*

- Ce faci, bătrâne, cum îți merge?
- Ce să fac, încerc și eu să supraviețuiesc...
- O să regreti amarnic....

CONSTITUȚIA ROMÂNIEI
REVIZUITĂ ÎN 2010
(pamflet)

Titlul I – Principii generale

Articolul 1 Statul român

- (1) România este un stat de hoți, antinațional, supus camarilei suverane, strâns unit în jurul acesteia în mod iremediabil.
- (2) Forma de guvernământ a statului român este Traian Băsescu.
- (3) România este stat de sanchi, nedemocratic și antisocial, în care demnitatea șpăgii, drepturile și libertățile oamenilor de afaceri apropiați puterii, libera dezvoltare a conturilor bancare ale acestora, nedreptatea și clientelismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor poporului român, și sunt garantate.
- (4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — Traian Băsescu, Emil Boc și Partidul Democrat Liberal — în cadrul aranjamentelor de culise.
- (5) În România, respectarea Constituției, a supremației lui Traian Băsescu și a camarilei sale este obligatorie.

Articolul 2 Suveranitatea

- (1) Lumina răsare de la Bruxelles!
- (2) Suveranitatea națională aparține Uniunii Europene, care o exercită prin organele sale reprezentative, Gaz de France Suez, E.ON Ruhrgas, E.ON Energie, Veolia (ex-Vivendi), Lafarge, Saint-Gobain, Arcelor-Mittal, Danone, Tnuva, Carrefour, Cora, Auchan, Delhaize, Kaufland, METRO, SELGROS, și alte multinaționale, precum și prin intermediul băncilor străine cu sucursale pe teritoriul României.
- (3) Nici un grup altul decât PDL și nici un mogul nu pot exercita suveranitatea în nume propriu.

Articolul 3 Teritoriul

- (1) Teritoriul României, în mod surprinzător, există.
- (2) Frontierele țării sunt în mod inexplicabil, aceleași de multă vreme.
- (3) Teritoriul este organizat, sub aspect administrativ, în feude ale baronilor locali, precum și Municipiul București.
- (4) Până la venirea chinezilor în Europa, pe teritoriul statului român nu pot fi strămutate sau colonizate populații străine.

Articolul 4 Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni

- (1) Statul are ca fundament unitatea în cuget și simțiri a poporului român și solidaritatea cetățenilor săi cu camarila prezidențială.
- (2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, mai puțin cei care au reușit s-o șteargă în Spania, Italia, Germania, Marea Britanie, Franța, Canada, SUA, Australia, Noua Zeelandă.

Articolul 5 Cetățenia

- (1) Cetățenia româna se dobândește, ca un blestem suprem, la naștere sau, dacă cineva este atât de idiot încât s-o vrea, la cerere.
- (2) Cetățenia româna nu poate fi retrasă aceluia care a dobândit-o prin naștere.

Articolele 6-7 Abrogate.

Articolul 8 Pluralismul și partidele politice

- (1) Pluralismul în societatea românească este o condiție și o garanție a creării unei aparențe de stat de drept.
- (2) Partidele politice contribuie la păstrarea unei aparențe de pluralism având ca scop, de fiecare dată, supremația Partidului Democrat Liberal, chezașia libertății și neatârării camarilei prezidențiale.

Articolul 9 Sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale

Sindicatelor, patronatele și asociațiile profesionale se constituie și își desfășoară activitatea potrivit obiectivului de a da populației mijloace de refulare în momente de restriște, iar agenților economici iluzia că-și pot desfășura activitatea fără să cotizeze la PDL, ceea ce este, neîndoios, o iluzie.

Articolul 10 Relații internaționale

România este un sclav supus și obedient în fața Uniunii Europene și a NATO, cu excepția cazurilor când ar vrea ea să fie slugarnică, dar îi lipsesc resursele.

Articolul 11 Dreptul internațional și dreptul intern

Statul român se obligă să facă totul pentru a părea că-și respectă obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.

Articolul 12 Simboluri naționale

(1) Drapelul României este tricolor; culorile sunt așezate vertical, în ordinea următoare începând de la lance: albastru ca pacient care se asfixiază, galben ca unul căruia nu i-a schimbat nimeni plosca, roșu ca sângele pe care nu i-l oprește nimeni.

(2) Ziua națională a României este ziua de naștere a lui Traian Băsescu.

(3) Imnul național al României este “*Pușca și cureaua lată*”.

Articolul 13 Limba oficială

În România, limba oficială este limba română, mânca-ți-aș.

Articolul 14 Capitala

Capitala României este municipiul București.

Titlul II – Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale

Capitolul I – Dispoziții comune

Articolul 15 Universalitatea

Cetățenii beneficiază de dreptul de a-l venera pe Traian Băsescu și pe persoanele agreate de acesta.

Articolul 16 Egalitatea în drepturi

(1) Cetățenii Emil Boc, Elena Udrea, Adrian Videanu, Radu Berceanu sunt egali în fața lui Traian Băsescu.

(2) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele alese în acest scop de Traian Băsescu, la recomandarea Partidului Democrat Liberal.

Articolele 17-20 Abrogate.

Articolul 21 Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Justiția nu va lua nici o măsură pentru satisfacerea unor astfel de cereri. În cazuri excepționale, după scurgerea unei perioade de tergiversare de 15-20 de ani, se pot îngădui rezolvări ale unor cazuri în spiritul dreptății, dacă petentul se mai află în viață.

Capitolul II – Drepturile și libertățile fundamentale

Articolele 22-28 Abrogate

Articolul 29

Libertatea gândirii și a opiniilor favorabile Președintelui și camarilei acestuia, precum și libertatea credinței creștin-ortodoxe nu pot fi îngrădite sub nici o formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie critică față de președintele Traian Băsescu ori față de Patriarhul BOR.

Articolul 30 Libertatea de exprimare

Libertatea de exprimare a gândurilor de mulțumire față de părintele națiunii, Traian Băsescu, ca și a oricăror ode adresate acestuia este inviolabilă.

Articolul 31 Dreptul la informație

Dreptul persoanei de a avea acces la orice manipulare, diversiune sau intoxicare lansată de Președinte nu poate fi îngrădit.

Articolul 32 Dreptul la învățătură Abrogat.

Articolul 33 Accesul la cultură Abrogat.

Articolul 34 Dreptul la ocrotirea sănătății Abrogat.

Articolul 35 Dreptul la mediu sănătos Abrogat.

Articolul 36 Dreptul de vot

(1) Cetățenii au drept de vot de la vârsta de 18 ani, împliniți până în ziua alegerilor inclusiv.

(2) Se recomanda cetățenilor să voteze, ori de câte ori au ocazia, candidații Partidului Democrat Liberal.

Articolul 37 Dreptul de a fi ales

Au dreptul de a fi aleși cetățenii cu drept de vot care îndeplinesc condițiile prevăzute de jocurile de culise din Partidul Democrat Liberal.

Articolul 38 Dreptul de a fi ales în Parlamentul European

În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, Elena Băsescu, Gigi Becali și, în mod excepțional alte persoane, au dreptul de a alege și de a fi aleși în Parlamentul European.

Articolul 39 Libertatea întrunirilor

Mitingurile, demonstrațiile, procesiunile sau orice alte întruniri sunt libere, căci tot nu servesc la nimic.

Articolul 40 Dreptul de asociere

(1) Cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere.

(2) Partidele sau organizațiile care se dovedesc a aduce atingere intereselor Partidului Democrat Liberal sunt neconstituționale.

Articolul 41 Munca și protecția socială a muncii

Dreptul la șomaj este garantat prin lege. Plata unui ajutor de șomaj este un privilegiu care va fi acordat de la caz la caz, iar cuantumul acestuia va fi nesemnificativ.

Articolele 42-46 Abrogate.

Articolul 47 Nivelul de trai

(1) Statul este obligat să ia măsuri de subminare a economiei de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai cât mai mizerabil cu putință.

(2) Dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private prevăzute de lege este facultativ și nerecomandat.

Articolele 48-53 Abrogate.

Capitolul III – Indatoririle fundamentale

Articolul 54 Fidelitatea față de Traian Băsescu

Fidelitatea față de Traian Băsescu este sacră.

Articolele 55-57 Abrogate.

Capitolul IV – Avocatul Poporului Abrogat.

Titlul III – Autoritățile publice

Secțiunea 1 Organizare și funcționare

Capitolul I Parlamentul

Articolul 61 Rolul și structura

Parlamentul este organul reprezentativ suprem al Partidului Democrat Liberal.

Articolele 62-79 Abrogate.

Capitolul II – Președintele României

Articolul 80 Rolul Președintelui

(1) Președintele României reprezintă interesele sale și ale camarilei sale.

(2) Președintele României veghează la respectarea intereselor economice și de alta natură ale camarilei sale.

Articolul 81 Alegerea Președintelui

Președintele României este ales în persoana lui Traian Băsescu.

Articolele 82-84 Abrogate.

Articolul 85 Numirea Guvernului

Președintele României îl desemnează pe Emil Boc în calitatea de prim-ministru.

Articolele 86-93 Abrogate.

Articolul 94 Alte atribuții

Președintele României îndeplinește și oricare alte atribuții.

Articolele 95-101 Abrogate.

Capitolul III – Guvernul

Articolul 102 Rolul și structura

Guvernul este alcătuit din prim-ministrul Emil Boc, miniștri și alți membri ai camarilei.

Articolul 103 Investitura

Președintele României îl desemnează pe Emil Boc pentru funcția de prim-ministru, în urma consultării Partidului Democrat Liberal.

Articolele 104-106 Abrogate.

Articolul 107 Primul-ministru

Primul-ministru Emil Boc răspunde la apelurile telefonice primite de la președintele Traian Băsescu.

Articolul 108 Actele Guvernului

Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe, în conformitate cu indicațiile primite de la președintele Traian Băsescu.

Articolele 109-110 Abrogate.

Capitolul IV – Raporturile Parlamentului cu Guvernul

Abrogat.

Sectiunea 2 – Administrația publică

Capitolul V – Administrația publică centrală de specialitate

Articolul 116 Structura

Ministerele se organizează numai în subordinea camarilei prezidențiale.

Articolele 117-120 Abrogate.

Articolul 121 Autorități comunale și orășenești

Autoritățile administrației publice, prin care se realizează autonomia locală în comune și în orașe, sunt consiliile locale formate din persoanele desemnate de Partidul Democrat Liberal.

Articolul 122 Consiliul județean

Consiliul județean este autoritatea administrației publice pentru coordonarea activității consiliilor comunale și orășenești, în vederea realizării intereselor Partidul Democrat Liberal.

Articolul 123. Abrogat.

Capitolul VI Autoritatea judecatorească Abrogat.

Titlul IV – Economia și finanțele publice

Articolul 135 Economia

Economia României este economie de cumetrie.

Articolele 136-138 Abrogate.

Articolul 139 Impozite, taxe și alte contribuții

Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se obțin prin spolierea cetățenilor.

Articolele 140-141 Abrogate.

Titlul V – Curtea Constituțională Abrogat.

Titlul VI – Integrarea euroatlantică

Articolul 148 Integrarea în Uniunea Europeană Da.

Articolul 149 Aderarea la Tratatul Atlanticului de Nord Da.

Titlul VII – Revizuirea Constituției Abrogat.

Titlul VIII – Dispoziții finale și tranzitorii

Articolul 153 Ciocul mic și joc de glezne.

PARADOXISM APLICAT

Noile legi paradoxiste ale lui Murphy

- Pentru a face să sune telefonul:
 1. Intră sub duș .
 2. Șamponează-ți bine părul.
 3. Numără până la 3.

ÎN ACEL MOMENT VA SUNA TELEFONUL!

Avem 2 posibilități:

 - a) Dacă răspundem - era o greșeală.
 - b) Dacă nu răspundem - după câteva zile vom afla că era o veste foarte importantă!
- Pentru a face ca să vină autobuzul:
 1. Vino punctual în stație.
 2. Așteaptă cel puțin 20 minute fără să te așezi .
 3. Aprinde-ți, în fine, o țigară... și la al treilea fum va apărea autobuzul!

Nota: există cazuri în care au apărut chiar și 3 autobuze, unul după altul!
- Pentru A NU PUTEA PARCA cât mai aproape de casă:
 1. Învârte-te cel puțin de 3 ori în jurul casei, căutând cu atenție vreun loc în care să poți parca.
 2. Mai continuă încă 20 minute învârtindu-te pe străduțele învecinate cu locuința ta.
 3. Când deja ești cu nervii la pământ, parchează în cartierul vecin, la 30 minute de mers pe jos de casa ta...
 4. Astfel, când ajungi acasă, vei vedea cel puțin 2-3 locuri libere de parcare direct sub fereastra ta.

Legile vieții:

- "Atunci când ai nevoie să descui o ușă, cu mâinile ocupate de zece pungi mari și grele, cheia se va afla în buzunarul opus mâinii pe care cu greu ți-ai eliberat-o..."
- "Singura dată când ușa se închide singură, e atunci când ai lăsat cheile pe dinăuntru."
- "Când ai mâinile pline de unsoare începe să te gâdile nasul".
- "Când ți se pare că totul merge foarte bine... e pentru că ai trecut cu vederea ceva important."
- "Dacă reușești să-ți păstrezi calmul când toți din jurul tău sunt disperăți, e pentru că nu ai priceput pe deplin gravitatea problemei".
- "Problemele nu se creează, nici nu se rezolvă, ele doar se transformă!".
- "Vei ajunge fugind la telefon exact cât să mai auzi cum cineva închide receptorul".
- " Mereu sunt două filme bune pe două programe diferite la televizor dar, mereu la aceeași oră".
- " Probabilitatea de a te păta în timpul mesei crește direct proporțional cu necesitatea de a-ți păstra haina curată!"
- " Orice corp omenesc scufundat într-o cadă, făcând o baie relaxantă cu spumă, face să sune telefonul!".
- "Orice corp omenesc așezat pe WC face să sune soneria de la intrare!".
- "Dacă, după mulți ani, te decizi și arunci ceva ce nu ai folosit demult, nu vor trece nici trei zile și vei avea absolută și urgentă nevoie - exact de acel obiect!".
- "Mereu, când ajungi punctual, nu va fi nimeni să te vadă, dar când întârzi doar 2 minute, vor fi toți deja prezenți și toți se vor uita la ceas și vor clătina din cap!
- "Viteza vântului crește direct proporțional cu prețul coafurii recent făcute!".
- Nu lua așa de "*în serios*" viața. Până la urmă... tot nu scapi viu din ea!

PARADOXISME RELIGIOASE

- Iisus n-a avut servitori, și totuși I se spunea Stăpân...
- N-a avut diplomă, și totuși I se spunea Învățător.
- N-a avut medicamente, și totuși I se spunea Vindecător.
- N-a avut armată, și totuși se temeau de EL
- N-a câștigat nici un război, și totuși a cucerit lumea.
- N-a comis nici o crimă, și totuși l-au răstignit.
- A fost înmormântat, și totuși trăiește și azi.

LEGILE LUI FLORENTIN DESPRE SEX

- Când se sting luminile, toate femeile sunt frumoase.
- Virginitatea se poate vindeca.
- Calitățile pe care o femeie le prețuiește cel mai mult la un bărbat, sunt, de regulă, aceleași pe care nu le mai poate suferi după câțiva ani.
- Exista lucruri mai bune decât sexul, altele mai rele decât sexul. Dar nimic nu e ca sexul.
- Înainte de a-l găsi pe Făt-Frumos, trebuie să săruți o mulțime de broscoi.
- Dragostea e o problemă de chimie, sexul o problemă de fizică.
- Iubește-ți aproapele, dar fii atentă să nu fii prinsă.
- Să nu râvnești la femeia altuia decât dacă ai chef.
- Abține-te de la vin, cântec și femei; în special de la cântec.
- Bărbatul poate fi fericit cu orice femeie, atâta timp cât n-o iubește.
- Dragostea este iluzia că o femeie e diferită față de celelalte.

- Nu există nici o diferență între un înțelept și un ignorant atunci când se îndrăgostesc.
- Sexul este unul din cele nouă motive pentru reîncarnare; celelalte opt nu au nici o importanță.

PROVERBE PARADOXISTE STRICT ROMÂNEȘTI

- Ca românu' nu-i nici unu', unde-s mulți putea fi unu'!!
- Fie pâinea cât de rea, tot ți-o fură cineva.
- Cine NE vizitează ne face ONOARE, cine NU, PLĂCERE...
- De urâtă nu-i frumoasă, da'i deșteaptă, proasta dracu'.
- Ne naștem goi, uzi și flămânzi. De abia după aceea lucrurile se înrăutățesc.
- În viață sunt două cuvinte care deschid multe uși: "trage" și "împinge".
- Omul înțelept își face vara sanie și iarna o pune pe foc.
- Cine fură azi un ou și se lasă prins... e bou!!!
- Proverb marinăresc: *"Iubește-ți copilul ca și cum ar fi al tău!"*
- Nici o faptă bună nu scapă nepedepsită!
- Cum îți așterni, cum vine altul și se culcă în locul tău.
- Ai carte, ai cu ce să te ștergi la cur.
- Dacă totul a ieșit bine, înseamnă că ai greșit undeva.
- Mama proștilor e mereu gravidă...
- Mai bine burtos de la bere decat cocoșat de la muncă!
- Lasă pe mâine ce poți face azi că poate mâine nu mai este nevoie.

- Nu ești beat atâta timp cât poți sta întins pe podea fără să te sprijini.

A LITTLE CANADIAN PARADOXIST UMR

*Forget Rednecks, here is what
Jeff Foxworthy has to say about Canucks.*

If your local Dairy Queen is closed from September through May, you may live in Canada.

If someone in a Home Depot store offers you assistance and they don't work there, you may live in Canada.

If you've worn shorts and a parka at the same time, you may live in Canada.

If you've had a lengthy telephone conversation with someone who dialed a wrong number, you may live in Canada.

If 'Vacation' means going anywhere south of Muncie for the weekend, you may live in Canada.

If you measure distance in hours, you may live in Canada.

If you know several people who have hit a deer more than once, you may live in Canada.

If you have switched from 'heat' to 'A/C' in the same day and back again, you may live in Canada.

If you can drive 90 kms/hr through 2 feet of snow during a raging blizzard without flinching, you may live in Canada.

If you install security lights on your house and garage, but leave both unlocked, you may live in Canada.

If you carry jumpers in your car and your wife knows how to use them, you may live in Canada.

If you design your kid's Halloween costume to fit over

a snowsuit, you may live in Canada.

If the speed limit on the highway is 80km -- you're going 90 and everybody is passing you, you may live in Canada.

If driving is better in the winter because the potholes are filled with snow, you may live in Canada.

If you know all 4 seasons: almost winter, winter, still winter and road construction, you may live in Canada.

If you have more miles on your snow blower than your car, you may live in Canada.

If you find 2 degrees 'a little chilly,' you may live in Canada.

FOLKLORE

I a I a I a I a

You want Roma Roma Empire, you wanna wanna.

I wanna wanna empire, you wanna

wanna ass in emptire -

Miasma sam I am, uncle-brother flag as

an egg flagged egged.

On off air. Face the Flag-staff Falstaff.

Room in Rome

Room in Rome for rent

Standard/.\bearer rereadbard stand and an.

Barbarico Baron republick and or and or.

Taxen Texan cut.

Coulterhannity Limbaugur. Pun-ditto.

On off air

Debate a light switch

T for CL deba - e is bedtime

Wanna wanna

Empire burn bright bright.

PARADOXURI VII SAU... MOARTE?

(Perle ale politicianilor)

1. Nicolae Văcăroiu

Nu facem privatizare de dragul privatizării, ci din contra.

2. Silviu Șomîncu, deputat PSM

Nu poate exista un patruleter cu 3 laturi...

3. Florin Georgescu, ministrul finantelor

Lumea are voie să aibă 2 conturi: un cont în lei, un cont în valută și un cont de investiții. Mai mult nu.

4. C.V. Tudor

Eu aș putea să fiu președinte pentru o zi, dar o zi polară de șase luni.

5. Oliviu Gherman, președintele senatului

Suntem și noi oameni, și ca toți oamenii, părăsim ședințele.

6. Iulian Mincu, ministrul Sănătății

Domnule președinte, în România natalitatea începe să crească din acest moment.. (pentru cei ce nu știu, Iulian Mincu este creatorul planului de alimentație rațională de pe vremea împușcatului)

7. Ion Solcanu, senator PDSR

Vom face școli pentru țigani, cu internate, terenuri de fotbal și bazine de înot, pentru a-i atrage spre învățatură.

8. C.V. Tudor

...nu-mi intră capul printre gratiile înaltelor porți, așa că am sărit gardul.

9. Victor Surdu, președinte PDAR

Nu ne vom relansa decât prin muncă, bani, bani și iar bani.

10. Dan Iosif, consilier presidential**

Când democrația taie picioarele scaunului pe care stau eu, nu mai e democrație, ci dictatură.

11. Nicolae Văcăroiu, prim-ministru

Noi am stabilit o taxă modică: 15,000 lei. Ce înseamnă 15,000 lei când pleci la Paris? Nimic.

- 12. Adrian Năstase, președinte PDSR.**
Primul rezultat notabil al acestor doi ani este acela că încă mai guvernăm.
- 13. Augustin Griguță-Botiș, senator PDSR**
În decembrie 89 securitatea s-a umanizat prin aderarea la noua putere.
- 14. Ioan Gavra, deputat PUNR**
Ne jucam de-a oul și găina? Ehei, întâi s-a născut Columb, și p'ormă oul.
- 15. Silviu Șomîncu, deputat PSM**
Europa va trebui să-și adapteze structurile, ca România să se poată integra.
- 16. Ilie Verdeț, președinte PSM**
Cele publicate este o minciună, un neadevăr inexact.
- 17. Tudor Mohora, președinte PS**
Economia socialistă a fost de piațe.
- 18. Viorel Cataramă, lider PNL**
Sunt aicea printre noi, în această sală, tineri care au murit în revoluția din decembrie 1989.
- 19. Nicolae Văcăroiu**
Toata lumea crede ca urmărim ceva prin chestia asta. De fapt nu urmărim nimic.
- 20. Ion Solcanu, senator PDSR**
Suntem învățați cu aceste atacuri precum sosul cu alimentele.
- 21. Constantin Popescu, vicepreședinte PS**
Dacă tranziția a reușit putem spune ca operația a reușit și pacientul a murit.
- 22. Ion Rațiu**
Sunt rudă cu Andrei Rațiu precum e rudă Petre Roman cu autocamioanele Roman.
- 23. Sergiu Nicolaescu, senator PDSR**
Acestea sunt întrebări care trebuiesc puse celui întrebat.
- 24. Anton Lungu, primar PSM de Brăila**
Asta-i o minciună frustată!

25. Ion Iliescu

Cioran a fost un tip de reflecție, pe când eu sunt un tip de acțiune, încă din tinerețe am ars pentru activitățile sociale...

26. Ilie Fonta, consilier prezidențial

...lipsește vidul legislativ...

27. Adrian Năstase, președinte PDSR

Ceea ce este dramatic pentru un om ca mine este că semnează mai mult decât citește.

28. Radu Berceanu, deputat PD

Problema homosexualilor trebuie privită bărbătește, în față...

29. Ioan Gavra, deputat PUNR

Am o vilă mare cu 70 de apartamente, care se cheamă și bloc, în care stau și eu.

30. Petre Roman, președinte PD

Mi-s os de ardelean.

31. IPS Teoctist, patriarh al României

Iisus s-a născut într-o peșteră foarte modestă.

32. Nicolae Văcăroiu

Noi suntem puțin cu capul pătrat...

33. Antonie Iorgovan, judecător curtea constituțională

La noi, șefii de partide sunt ca vacile în India.

34. Doru Viorel Ursu, senator independent

...în politică, cel mai bun adevăr este minciuna, cu condiția să nu fie dovedită.

35. Sergiu Nicolaescu, senator PDSR.

Dar ce, este neaparată nevoie să citești legea ca să votezi?

36. IPS Teoctist (patriarhul României)

Și preoții, la fel ca fotbaliștii, intră în joc cu un veșmânt, ceea ce înseamnă că sunt multe asemănări între noi.

37. Gh. Frunda (senator UDMR)

Noi, maghiarii, suntem apreciați de femeile din România pentru că suntem cel puțin bilingvi.

38. Viorel Cataramă (candidat independent la Primăria Capitalei)

Am intrat în această competiție pentru a-mi crește cifra de vânzări de la Elvila, și am constatat că acest lucru se poate. Nu am dorit de loc să obțin rezultate bune la aceste alegeri!

39. Paul Păcuraru (senator PNL)

Două liste la nivel național înseamnă indiscutabil mai mult decât o singură listă!

40. Traian Băsescu (primar general al Capitalei)

Este mult mai bine, zic eu, să îți faci lectura pe vapor decât să faci sex cu fundul. Între mine și domnul Năstase este o mare diferență: spre deosebire de mine, domnul Năstase folosește fundul pentru a întreține relații sexuale.

41. Dan Marțian (deputat PDSR)

Alegerile, dacă sunt simultane, sunt oarecum decalate.

42. Mihai Erbașu (candidat PSM la primăria București)

... reorganizez din punct de vedere total conducerea primăriei în general.

43. Mihai Erbașu (candidat PSM la primăria București)

"Originea sănătoasă și părinții mei au avut-o în perioada respectivă, și eu am avut-o în toată etapa."

44. Ovidiu Muntean (ministrul telecomunicațiilor)

La nivel de ofertă, eu am introdus și un plan de introducere, la nivelul de Romtelecom, a managerului prin calități totale.

45. Ovidiu Muntean (ministrul telecomunicațiilor)

Eu cred că, mai nou, trebuie să ne obișnuim și cu afecțiuni, adică cu stările afective dintre cei care conduc, pentru că timpul e foarte presant și n-ai vreme să-ți rezolvi problemele de echipă.

46. Ioan Roșca (purtător de cuvânt al guvernului)

Dacă presa anticipează un eveniment înainte ca acesta să se producă, atunci e dezinformare.

47. Florin Georgescu (ministrul finanțelor)

Nu ți-l dădea pe ăla, ți-l dădea pe altu', la etaju' 5, la 4, la ***** mă-sii, undeva, acolo, da' aștia îs c...ri.

48. Ion Iliescu (președintele României)

Să ne ancorăm în sinergia faptelor, fără a eluda meandrele concretului.

49. Ion Iliescu (președintele României)

În altă ordine de idei, Sibiul este indiscutabil un oraș nodal pentru tranzitul spiritual european și nu numai.

50. Ion Iliescu (președintele României)

... n-am citit ceea ce a spus în realitate dânsul.

51. Ion Iliescu (președintele României)

"... interesul României pentru Europa și a Europei pentru România este de a nu limita România la poziția de terminal al interconectării noastre la Europa."

52. Adrian Năstase (președintele Camerei Deputaților)

Noi, în general, reacționăm la ceea ce este pe sinusoidă la un prag minim de decență.

53. Cornel Brahaș (deputat independent)

... reprezintă un grup deocamdată ne semnificativ la nivelul acumulării, dar cu programe precise care țin de realitatea imediată, de pragmatismul raționalist.

54. Corneliu Vadim Tudor (președintele PRM)

Bătea ploaia cu grindină, mare cât singurul testicul al lui Oliviu Gherman.

55. Niculescu Antal (candidat UDMR):

Mi-am dedicat câțiva ani din viață pentru realizarea unor punți între minoritatea maghiară și cea majoritară.

56. Constantin Mudava (candidat independent la președinția României):

Rog poporul român să stea cu mâinile și picioarele depărtate ca să-l pătrund cu energia mea.

57. Grigore Zanc (ministrul culturii):

Iată, deci, de ce Ion Iliescu - președinte este mai mult decât

o necesitate, este o rațiune de a fi, de a ajunge acolo unde dorim, adică la liniște și bunăstare.

58. Ioan Gavra (lider PUNR):

Limba maghiară e diferită de limba română, da' nici chiar așa dom'le. Sensurile sunt unice!

59. Gheorghe Funar (președinte PUNR):

Se crede vicepreședintele mai vicepreședinte decât ceilalți vicepreședinți!

60. Ion Iliescu (președinte în exercițiu al României):

A garanta proprietatea înseamnă a limita dreptul omului asupra proprietății lui.

61. Emil Constantinescu (fost președinte ales al României):

Restitutio în integrum înseamnă, pentru cei care nu înțeleg românește, restituirea în totalitate.

62. Emil Constantinescu (fost președinte ales al României):

"Nu am făcut afirmații generale, ci dimpotrivă am făcut afirmații de sens opus".

63. Emil Constantinescu (fost președinte ales al României):

De ce aceștia n-au fost trași la justiție?

64. Nicolae Văcăroiu (senator PDSR):

Nu pot să vă dau nici un fel de pronostic, dar cred că vom bate sigur.

65. Nicolae Văcăroiu (senator PDSR):

N-am înțeles niciodată FMI-ul! Dacă tot semnăm un program, de ce n-au venit să ne ajute să-l aplicăm, să ne dea banii înainte, și nu după.

66. Nicolae Văcăroiu (senator PDSR):

Hai să nu ne aruncăm cu privatizarea într-un avânt democratic.

67. Ulm Spineanu (senator PNȚCD):

Indiferent cum, într-un final, primordialitatea lui a ști politic și social, care nu înseamnă un glotosocietarism, își va desemna predictibilitatea, și-n consecință echilibrul, între a fi și a avea.

68. Ulm Spineanu (senator PNȚCD):

Conștiința ne este de fiecare data rodul posteriorului, iar, în

fond, profunzimea personalității fiecăruia, la un moment dat, se desprinde exogen-selectiv de bunul personal, devenind un fel de stare a ansamblului socio-patrimonial.

69. Petre Roman (viitor președinte al senatului):

Votul de la 3 noiembrie a arătat cât de puternică este voința de schimbare a poporului într-un moment hotărâtor pentru ieșirea din sărăcie și asigurarea ritmului de dezvoltare sănătoasă a țării, lucruri fără de care democrația nu mai este o politica ce-i ajuta pe cei care muncesc, pe cei care vor să muncească și pe cei care au murit și care, cu toții, au dreptul la o viață cumsecade.

70. Dan Iosif (ex-referent prezidențial):

Am votat cu gândul cu care m-am urcat pe masa de operație, adică în favoarea lui Iliescu.

71. Theodor Meleșcanu (încă ministrul de Externe):

Nu văd alt Ministru de externe mai bun ca mine.

72. Valentin Gabrielescu (liderul de vârstă al Senatului):

Deci hotărâm că e foarte urgent și, prin urmare, amânăm.

NOBELUL PENTRU PROSTII

Cele mai stupide invenții și studii științifice ale anului 2006

Stela SPĂTARU

Un studiu asupra picioarelor mirositoare, o cercetare despre scârțâitul unghiilor pe tabla de scris și un dispozitiv cu ultrasunete de alungat adolescenții sunt marile câștigătoare ale premiilor anuale IgNobel - o variantă satirică a reputatelor distincții Nobel - acordate celor mai inutile și stupide inițiative științifice. Printre câștigători s-a mai numărat descoperirea unui tratament pentru sughiț prin masaj rectal.

Amănunte:

<http://www.evz.ro/article.php?artid=275107>

PARADOXISMUL LUI SUN TZU

ÎN "ARTA RAZBOIULUI"

Sun Tzu, un ilustru general și strateg chinez care a trăit, după sursele tradiționale, în perioada „Primăvara și Toamna” a Chinei (722-481 î.e.n.), și autorul lucrării de strategie militară „Arta războiului”, propunea un șir de metode prin care un popor putea fi învins înainte să se scoată sabia din teacă. Aceste metode sunt rezumate după cum urmează:

- Discreditați tot ceea ce merge bine în țara inamicului.
- Implicați reprezentanții claselor conducătoare ai țării inamice în afaceri dubioase. Distrugeți-le reputația și, la momentul potrivit, supuneți-i disprețului propriilor concetățeni.
- Utilizați creaturile cele mai ticăloase și mai abject.
- Răspândiți discordia și conflictele între cetățenii țărilor ostile. Întărâtați-i pe tineri contra bătrânilor.
- Ridiculați tradițiile adversarilor. Discreditați-le luminătorii de conștiință.
- Induceți în eroare inamicul, spre a-l conduce la temporizare.
- Perturbați, prin orice mijloace, intendența, aprovizionarea și funcționarea armatei inamicului.
- Slăbiți voința luptătorilor inamici prin cântece și melodii senzuale.
- Dați inamicului fete și băieți tineri pentru a-i lua mințile, dar și jad și mătase pentru a-i zgândări ambițiile.
- Fiți generoși în promisiuni și recompense pentru informații.

- Infiltrați-vă peste tot spionii. Bazați-vă pe trădătorii care se găsesc în rândurile inamice.
- Faceți-l pe adversar să creadă că mai există o posibilitate de a se salva. Apoi, LOVIȚI! ... Sună cunoscut?

MARE-I GRĂDINA TA, DOAMNE...

The Nominees for the “Best”
Constructions are...

... AND - the Winner Is:

**SOME OF FLORENTIN SMARANDACHE'S
PARADOXIST DISTICHES**
- translated into Albanian

1. Pasion

E dashurova atë
me urrejtje të çmendur.

2. Iluzion

I varfëri i verbër
të paktën,
ai të shikonte ëndrrën e tij.

3. Ndarje

Kur të lashë ty pas
Unë pashë se faktikisht ishe ti ajo,
që më kishe braktisur mua.

4. Pafytyrësi

Hundçipi i djallit nuk e shikon
gjatësinë e hundës së tij.

5. Indokrinuar

Ata derdhën në kokën e fëmijës,
se ai nuk ka tru.

6. Moslejim

Inferioriteti i tij kompleks
E bën atë të pretendojë superioritet.

7. Pervers

Ai betohet,
ai nuk është njeri
për t'u mbështetur.

8. Emocion

Zemra më re kaq fort
sa dhe të pushojë.

*translated into Albanian
by Dritan Kardhashi*

世界詩人 季刊

蔡蓁 蔡露

总第 52 期

创办者: 张智 余海涛 蔡蓁 蔡露 露丝玛丽·C·威尔金森

创刊日期: 公元 1995 年 5 月 8 日

出版日期: 公元 2008 年 11 月 8 日

国际文学艺术学院 国际诗歌翻译研究中心

地址: 中国重庆南岸文苑 中国重庆南岸作家协会

编辑: 《世界诗人》编辑部

地址: 中国重庆市北区观音桥邮局 031 信箱

邮政编码: 400020 电话: 13452063776

荣誉顾问: 钟鼎文 白以伊 陈超社 高洪波 吉狄马加

艺术顾问(外国): 克里斯拉·瓦维奇·瓦拉(希腊)

今辻和典(日本) 马悦然(瑞典)

特斯蒂卡·佩雷拉(巴西) 弗罗仁汀·司马仁达齐(美国)

杰曼·卓布希鲁特(西班牙) 高利克(斯洛伐克)

S·M·伊夫特(孟加拉)

李英植(韩国) 博格米尔·特克威兹(波兰)

阿道夫·P·斯维德森(俄罗斯)

郝维亚·奥拉·勃雷(罗马尼亚)

G·斯维德格·林德伯格(以色列)

夸西·阿桑特(加纳) 乔凡尼·曼利(意大利)

约翰·弗莱西斯·米塞特(英国) 塔普拉勒·马加达(印度)

盖德林·穆勒(美国) 艾伊萨·扎洛维奇(波兰)

赫伯特·贝克尔(德国) 伊曼纽尔·马尔比利(时)

乔治娅·雷普(澳大利亚) 罗宾·苏里(加拿大)

戴贝儿(法国) 普拉达格·帕拉纳(尼泊尔)

维妮娅·斯密斯(希腊) 帕普拉瓦(匈牙利)

蒙特·F·斯瓦维克(奥地利) 乔瓦尼·坎皮斯(意大利)

埃玛·维拉莱尔·德·卡马乔(墨西哥)

THE WORLD POETS QUARTERLY

VOLUME No.52 IN TOTAL

Founders: Dr. Zhang Zhi Dr. Yu Haitao Dr. Choi Laisheung + Dr. Rosemary C. Wilkinson

Start Date: May 8, 1995

Published Date: November 8, 2008

Sponsor: INTERNATIONAL ACADEMY OF ARTS AND LETTERS

THE INTERNATIONAL POETRY TRANSLATION AND RESEARCH CENTER

Editor: The Editorial Department of *The World Poets*

Address: P.O. Box 031, Guanyinqiao, Jiangbei District, Chongqing City, P.R. CHINA

Postcode: 400020 Tel: 13452063776

Honorary Advisors: Tin-wen Chung Baek Han-ji Chan Sirisuwat Gao Hongbo Jidi Majia

Art Advisors(Foreign): Chrissoula Varveri-Varra [GREECE] Imatsuji Kazunori [JAPAN]

Goran Malmqvist [SWEDEN]

Florentin Smarandache [USA]

Marian Galik [SLOVAKIA]

Yong Ho-Lee [KOREA]

Adolf P. Shvedchikov [RUSSIA]

G. Ständig-Lindberg [ISRAEL]

Giovanni Malto [IRELAND]

Biplab Majumdar [INDIA]

Ajsa Zahirovic [BOSNIA-HERZEGOVINA]

Emmanuel Mahieu [BELGIUM]

Robin Suri [CANADA]

Pradeep S. Rana [NEPAL]

Kurt F. Svatek [AUSTRIA]

Emma Villarreal de Camacho [MEXICO]

Carlos Ernesto Garcia [SALVADOR]

Dobrica Kamperevic [YUGOSLAVIA]

Teresinka Pereira [BRAZIL]

German Droogenbroodt [SPAIN]

S.M. Ittekkar [BANGLADESH]

Bogumi Wtorcikiewicz [POLAND]

Nadia-Celia POP [ROMANIA]

Kwasi Asante [GHANA]

John Francis Missett [ENGLAND]

Sandra Fowler [USA]

Herbert Becher [GERMANY]

Georgia Xenophou [AUSTRALIA]

Isabelle Terpreau [FRANCE]

Veronika Steky Paplaume [HUNGARY]

Giovanni Campisi [ITALY]

Meng Ling [THAILAND]

Hadas Sandoz [MONGOLIA]

Marianne Larsen [DENMARK]

(张智中译)

[USA] Florentin Smarandache
4 Paradoxist Distiches

SOLUTION

It's done:
"Can't do this!"

ATHEIST

Faithful
In his lack of faith

BAD LUCK

When I wish something
It happens the other way round

TEMPORAL

Your being early
Proved too late for me

[美国] 弗罗仁汀·司马仁达齐
悖论主义对句 4 首

答案

指点成功捷径:
“挨失败败迷津!”

无神论者

忠诚信徒
拒绝宗教信仰

厄运

凡是想所愿
总是背道而驰

世俗

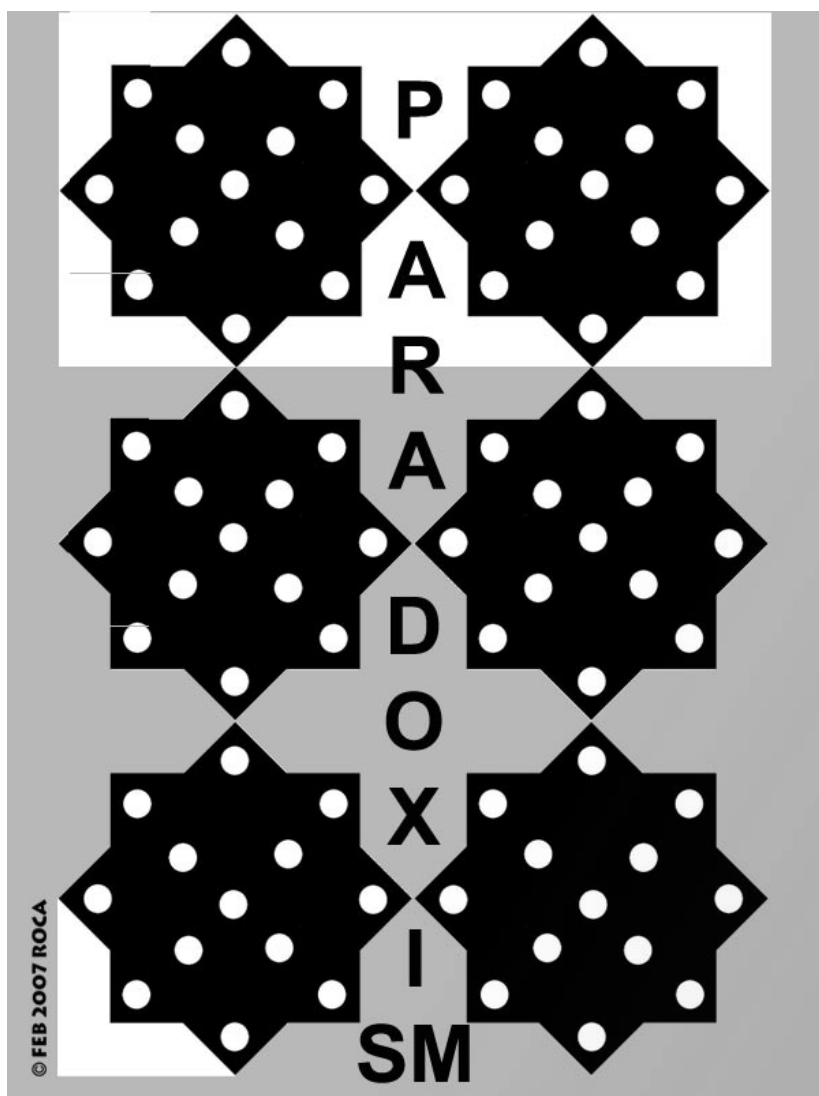
众人皆言早
唯我独嫌迟

(玉华译)

George ROCA (Australia)

Parodie în romgleză

Johnny, *when* erai copil
Duceai caprele la *hill*
Dar amu când ești *playboy*
Don't remember plai cu boi.
Te îmbraci cam indecent
Cu haine de *second hand*
Iar „noroc” când e să dai
Nu știi *only* „ceau” și „hi”.
How do you do, te-ntreab-o *cow*
Tu raspunzi: “*Duiu hau-hau*”
Ți-ai schimbat numele în John,
Dar țărani-ți spun tot Ion!
Într-o nară porți belciug
Ca și taurul la plug,
În sprânceană-ai trei cercei
Cumpărați pe dolărei
De la Chivu de la colț,
Sută la sută gablonț!
Heavy metal, ce să zic?
Ți-ai pus *rings* și-n buric.
Macho-man Johnica-maichii
Ți-ai făcut frizură *spiky*
Semănând cu un arici
Dai din bici și face plici!
Piele groasă pe obraz
De opt zile ești neras
Ca Silvestru lu’ Stalone
În filmul cu Sharon Stone.
Porți *blue jeans* c-așa e moda
Și bei numa’ *whisky and soda*
Pe pensia lu’ bătrâna...
La muncă, nu la-ntins mâna!

Paradoxism
Grafică de George ROCA (Australia)

FU YUHUA (China)

悖论主义对句和中庸之道对句

PARADOXIST DISTICHES & GOLDEN MEAN
DISTICHES

悖论主义对句6首

6 Paradoxist Distiches

历史长河
无穷无尽难真译
有始有终易沉浮

The Historical Long River

It is inexhaustible and difficult to deduct and illustrate

It carries everything through to the easy-ups-and-downs end

自然神韵
千山欢乐春草唱
万水精陈火花吟

The Natural Charm

Thousand mountains are happy and the spring grasses sing

Numerous rivers are melancholy and the autumn flowers chant

唐宋名家
李白有幸诗情今易见
苏轼无缘画意古难寻

Artistic Distinctions of Tang & Song Dynasty

Li Bai is lucky and his poetry imagination is still easy to see at present

Su Shi hasn't good fortune and his painting charm was difficult to seek in ancient

逆向思维
严冬思炭暖
盛夏念冰寒

Converse Thinking

Thinking about the warm coal in severe winter

Considering the cold ice in broil midsummer

良辰美景
升月凝玉白满地
落日熔金赤盈天

The Beautiful Scene in a Good Day
Rising moon congeals the jade and the land is white
Setting sun melts the gold and the sky is red

佳偶天成
牛郎耕出富饶大地
织女编成锦绣长河

The Couple Made in Heaven
The cowherd boy plows the rich and bountiful earth
The female weaver plaits the exquisite long river

中庸之道对句6首
6 Golden Mean Distiches

中庸之道
不偏又不倚
无过无不及

The Golden Mean
Try to be even-handed and unbiased
Avoid less effective and excessive behavior

水族天堂
水至清则无鱼水过浊鳖难养
不清不浊虾兵有粮蟹将不慌

Aquatic animals' Paradise
The cleanest water makes the fish and turtle cannot be bred
Not so pure and turbidity provide enough food to shrimp and crab

心平气和
大怒伤肝大喜伤心皆不爽
喜怒适度不伤心又不伤肝

Even-tempered and Good-humoured

Hitting the roof wound the liver and exultancies damage the heart
While suitable happiness and anger normally run the liver and heart

宜居城市
阴晴适中为青岛
冷热相宜是昆明

The Cities Suitable for Living
Qingdao has the appropriate fine and rain days
Kunming has the moderate winter and summer

动静适度
心态平和避免神经病
劳逸结合远离亚健康

Movement and Rest within Measure
The even temper and humour avoid mental illness
The suitable work and rest will apart from subhealth

品味人生
身处逆境不忘艰苦奋斗
荣华富贵切勿纸醉金迷

Savor the Life
In adversity never forget the arduous struggle
In nabobism should forbid wanton and luxurious living

个人自然小传

姓名: 付昱华 笔名: 玉华 性别: 男 出生日期: 1945-07-09, 出生地: 北京 国籍: 中国 工作经历: 从事过施工、设计、科研、管理和期刊编辑工作。
诗歌主要作品: 2008年翻译出版美籍罗马尼亚诗人司马仁达齐教授的《悖论主义对句601首》 (<http://fs.gallup.unm.edu//PDsimplifiedCHINESE.pdf>, 悖论主义对句包括含义相反的两行诗句, 但是这两句诗合并或建立联系后给出标题的完整定义。) 提出“中庸之道对句”的概念 (颂扬和描述、实施中庸之道的对句)。

Resume

Name: Fu Yuhua;

Pen name: Yuhua;

Sex: Male;

Date of birth: Jul. 9,1945; Place of birth: Beijing;

Nationality: China;

Employment history: Engaged in the construction, design, scientific research, management and periodical edition work.

Main poem works: In 2008, Translating and publishing «601 Paradoxist Distiches» written by Prof.

Smarandache (<http://fs.gallup.unm.edu/PDsimpliedCHINESE.pdf>, The PARADOXIST DISTICH consists of two verses, antithetic to each other, but which together amalgamate in a whole defining (or making connection with) the title) . Presenting the concept of “Golden Mean Distiches” to praise, describe and implement the Golden Mean.

通讯地址：中国北京朝阳区柳芳北里13楼603号，邮编：100028。电话：8610-64678931，电子邮箱：fuyh@cnooc.com.cn，fuyh1945@sina.com

Mailing address: No.603, Building 13, Liufangbeili, Chaoyang District, Beijing, 100028, China

Telephone: 8610-64678931,

E-mail: fuyh@cnooc.com.cn , fuyh1945@sina.com

Svetlana GARABAJI (Republic of Moldova)

Aforisme paradoxiste

(1)

- Nici în pustiu nu-i pustiu.
- Nu fiecare încoronat e demn de coroană.
- Când urcă vinul – te coboară.
- A zburat porumbel, dar s-a întors corb.
- Cât n-am avut, tot am dat.
- Cu cât mai mult are, cu atât mai mult n-are.
- Perioada de tranziție între două tranziții.
- Mâna dreaptă nu-i totdeauna dreaptă.
- Când normalu-i anormal, anormalu-i normal.
- Prostia răsare și nesemănată.

(2)

- el are un nimic, iar eu mai puțin decât nimic!
- leneșul e harnic și el... la masă;
- mi-am pus țel să nu fiu consecventă în atingerea scopurilor, și-l... realizez!
- nemurirea-i moartea morții!
- înaintează cu dinapoiul înainte;
- de e posibil imposibilul, de ce e imposibil posibilul?
- din ce cauză prin dreptate obținem nedreptate?
- frâul e pentru desfrâu !
- săracul găsește confort și în disconfort...
- fericirea-i ca și umbra: cu cât te stăruie s-o ajungi, cu atât mai tare iute fuge ea!
- s-a scurs o zi neagră...

Marian APOSTOL (Romania)

Expresii paradoxiste:

- "Noi, cercetătorii științifici ne ocupăm cu aducerea realității la zi, cu updatarea realității".
- "Nu putem prezice decât ceea ce cunoaștem (ceea ce știm), nu putem prezice decât trecutul".
- "Excepția excepției".

Mihnea BLIDARIU (Romania)

România mea

în fiecare zi mă uit la cei de lângă mine
și mă întreb ce înseamnă să trăiești bine?
în fiecare zi devin din ce-n ce mai convins
că țara asta e-un decor cu geamul spart și becul stins.
nu, românia mea nu-i românia lor
nu-i românia celor de la televizor
nu-i românia mea românia electorală
românia urbană sau românia rurală

nu-i românia din sondaje sau din interviu
nu e o țară playback, e o țară pe viu
în românia mea nu se mănâncă la Mac
nu se prizează coca la o sută de Jack
nu-i românia lui pepe sau românia lui akcent
nu-i românia vreunui producător indiferent
românia mea nu dă vina pe dușmani"
nu ascultă manele și nu aruncă cu bani
nu-i țara mea aceea-n care oricând în direct
vezi doar vedete proaste și silicoane de efect
nu, românia mea nu-i românia lui Irinel
nu-i românia la modă nu-i românia bordel
nici românia cool nici românia chic
în care toți vorbesc ca să nu spună nimic
românia mea nu-i românia din mall
cu-adolescenți crescuți și rătăciți în alcool
nu-i țara mea aceea-n care dacă ești bărbat
e dreptul tău să-ți bați nevasta cu piciorul de la pat
românia mea nu e reclama din ziar
nu e spălarea de creier dintr-un moment publicitar
românia mea nu e un stat american
nu e-acel vis în care totul se rezumă la ban
nu, românia mea nu-i românia naționalistă
nici românia xenofobă nici românia rasistă.
corneliu vadim tudor locul tău e la gunoi
nu-n parlamentul celor plătiți de cei ca noi
locul tău e lângă marele bărbat de stat
lângă cei cu care ai mințit și ai trădat
în românia mea fotbalul nu e rege
mai presus de justiție mai presus de lege
becali locul tău e la școala de corecție
acolo unde miliardele nu provoacă vreo erecție
românia mea nu-i românia lui teoctist
nu-i țara care s-a închinat la partidul comunist.
nu-i românia cu surprize a lui andreea marin

Ionuț CARAGEA (Romania)

Analfabetism literar (veni, vidi, vici)

activiștii anulează
arta aristocrației
arogând alambicarea
aproband atelierul
aduc alte argumente
aprioric alandala
adnotând aleatoriu
avangarda agonistă
 bănuitele bisericici
 bașca boșii boierimii
 boicotează baliverne
 blocând bunele bravade
 bosumflatele boeme
 binemeritând brevete
 beau batjocorind beleaua
 belesc bine bidineaua
 cabalinele cadâne
 cerșesc calme comentarii
 crapă capetele care
 cârcotesc condamnatarii
 craii caselor celeste
 călăresc cavalierește
 colporțează cumsecade
 câtă cordialitate
 damele de dimineață
 dragele de domnișoare
 denigrează derbedeii
 dorind dragostea directă
 deformate de defecte
 definite de dantură
 devorează desuete
 descompusele deșeuri

este epoca eratei
epigonii enervează
editorii eludează
elegiile elitei
evident elucubrează
erezii echidistante
evocând enciclopedic
entropii emancipate
fotogenice frivole
forfotind frumos firește
fecundează ferm feude
fremătând fără fiole
fraierii filozofează
fufele fac falduri fine
fetele frezează funduri
faimă falselor feline
generații geniale
guralive grobiene
găsind gașca golăniei
gustă grav geriatria
generând gazos gazeluri
galeș gădilând gâtlejul
germinează găuroaie
garantând gestant glutenul
hedoniste hămesite
hămăiesc handicapate
hemoragice himene
hidratează hăuri hrube
haida-haida haimanale
hodoroagele hapsâne
hohotite hahalere
hărăzesc hâde himere
impostori inegalabili
iau ideile ilustre
imitând impresioniștii
incitând informatorii

impregnează izul iambic
intonând istericale
invocând inteligența
ignorând incompetența
 încuiați îndrăgostiții
 își încearcă-mperecherea
 înaintea încălzirii
 își încheie-ndatorirea
 întristați începătorii
 îndobitociții îngeri
 împotriva îndoielii
 înstelează-nvingătorii

jeguri juxtapun jurnale
jertfind jalnic jurăminte
jalonează jecmăneala
jaluzele jack-uri jeep-uri
jicnind juna jidovească
jucând jocuri jubilează
jefuind judecătorii
junimismul juissează

karatistele kibitzii
kaizeri kantiene kituri
kendo ketchup kilograme
kamasutra kilometri
kilociclupesecundă
kodak keyboard kamikaze
karma karaoke keta
kelvin khmerii kuweitul

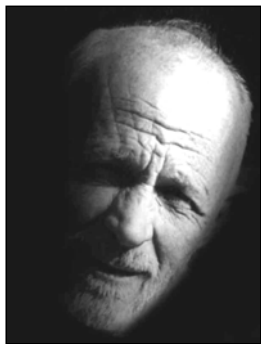
lamentabile lascive
lapidând lacune liric
laudă limba la lume
labiale laitmotive
laborante laburiste
lecuiesc lapidatorii
lunetiștii lamentează
leul lustruiește lotrii

mult mai multă muierime
mamifere menstruale
murdăresc moșia mare
muzele mierlesc mioape
madmoazelele migrează
mafioții masacrează
muzicanții mai mixează
metastaza manelistă
 numai nume neștiute
 norocoși nenorociții
 noi nu naștem nepotisme
 născocim neologisme
 noua noastră nerozie
 nesfârșita nebulie
 nimenea nu ne nășește
 niciodată nostalgia
 osândirea omenirii
 oglinjoară-oglinjoară
 ofensiva onaniei
 operăm obscur ovulul
 ocasional oferte
 ombilicuri ofticoase
 ocolim orânduirea
 ordonanțe odioase
puchinoasele paiate
plagiază prozodia
primesc plusuri primitive
preamărind puțin prostia
prefăcătorii pripite
produc primele partide
pe portalul poeziei
proslăvesc pediatria
rimele rămân rebuturi
reproduc rapid rutina
resturi retușând refrene
reformează rădăcina

românisme ramolite
roțile rămân rigide
relele revin Rusiei
revoluții răscolite
stele strălucesc sofistic
scribii săvârșesc satira
situația se schimbă
se sporește sărăcia
suntem singura speranță
să strivim sedentarismul
siluim sfânta scriptură
sensibilizăm snobismul
șamaniste șucărite
șarmant șmirghelesc știuleții
șustele șerpuitoare
șlehtele șovăitoare
știrbe șlefuind șabloane
șovăind șochează șatra
șezătoarele șomează
și șacalii știu șeptelul
tipice teribiliste
tipăresc tâmpenii tone
totuși travestesc trofee
transformând telenovele
teiul tremură tomnatic
te trecuși tu tânăr tată
te tăiară tolomacii
terfeliră testamentul
țâțe țuguie țesutul
țoape țepene ținute
țara ține țigănimea
țarini țigle țânțarimea
țopăie țafa țarina
țipă țeasta țurcănească
țanțoșele țăcănite
țoalele țiplate țeapă

uniformele uzate
umoriștii unul-unul
unde umblă unitatea
utopia unui ungur
uneori uzurpatorii
uită unde urinează
udătura uluiește
uniunea uneltește
vorbe vorbe viciate
versurile văicărite
vine vremea virtuală
vând volume volatile
verba volant veselia
văgăunile vibrează
vagabonde văduvite
verbe vascularizează
zdruncinate zăpăcite
zbuciumate zbănțuite
zoofage zoofile
zulufatele zambile
ziariste zigomorfe
zise zâne zeflemiste
zgârie zodiacale
zigzagatele zapise
xenofobe xenofile
xerofile xilofage
ye-ye yoyo yanguri-yinguri
yeti york yuppie yoghiste
quadrivium quadrofonic
quattrocento quidditate
ă-uri â-uri ăialalții
westernuri world-wide-web... welcome

*Din revista electronică
"Luceafărul românesc"
www.luceafarul-romanesc.com*

Eugen EVU (Romania)

PARADOXUL DE AUR

Trăim vremuri în care
nu merită nici să murim

CAGULE

Teatru pamflet (varianta I)

moto: *după lovituție, baronii
care mișun(c)ă vor fi numiți MIȘU.*
moto doi: „*Hai dui, dui DUI!*
(cântec de Tudor Gheroghe)

Se lucrează informativ pentru trei generații degenerate, destoinicii activiști și pasiviști, bulangii, securiști – agenți politic comuniști, de tot morți, deja morți, încă dând zvâcuri de trai, precum și celor încă viabili, vioi vii, (și) viitori informatori și turnători de frică virgulă care sunt luați și(sau) reluați în lucru de mine(ri). Mai zac bine folosiți și refolosiți și alții, în dosarele C.N.S.A.S., „Cerna”, „Anonimul” și „Scriitorul”. Celor 23 de SS - kuriști, memoriei antepostume a colonelului Văceanu Lucian – *Chimuistul* lingău a Leănței CO2 din Biroul Doi și Kurului lor lateral dezvoltat, frunții cugetătoare de jeguri metaf(T)izice, a căp. *Haicu Ion din Sângiorț, kurfrunte cu bătăture și creierul aplatizat, Vericocelei* lui colege de cameră și nu în ultimul rând, turnătorilor cu numele conspirat-transpirate, *Cazan Costel (V.N.), M.I.(adică M. I.), Al. Plopianu (A.S.) și lui Ciorobels - Anti-Infestattu, și ultimei pe linie, Lady Toarșa Mitro, Emasculata de Pilosamente Pubiana. O bezea cu ce mânca, generalului begheu numit pă drept Mortoiu, antecedentilor Simon, Petrescu, Galiceanu, Vuh, Oiegarei, Răzășului ot Burdujăni, Ohmului cu Ochi de Porc, așișderea lui Gyula Rudholp – Popa -Cu-Șapcă, lui frat-su care mișună,*

și mult-schizofanaticului priculici, M. Cucuruz Pălmașu, de-a valma cu milițiștii Dinkăkat și caraliilor cu plachie pe burți.

Fie-le țărâna umbra lespede și Necropolisul arat cu sare și semănat cu vată de sticlă, întru maosoleul în care nici trăznetul nu ară, să nu se spurce. Trăzni-i-ar Curba lu Gauss!

Cu duioșie, *Autorul*

PS. *Orice asemănare este întâmplătoare, textul de față și de spate fiind un pamflet.*

motto:

Tovarășe domnu', noi nu mai vrem pământ,
vrem să nu mai vrem nimic, da' să trăim bine !

(Piesă în câteva acte, din care unul psiho-sexual de grup și un act ratat istoric, fraudat a la Freud . Dacă nu poate fi jucată, poate fi citită. Dacă nu poate fi pusă-n scenă, poate fi scenă-n pustă. Bunăoară, o altă predică în pustie, care se va numi Urâciunea pustiirii.

Cheie de baltă:

Cine are urechi de auzit, să vadă. Cine are ochi de văzut, să audă. Cine nu știe râde, nu mai este om. Este sau va fi Altceva. Altceva.

Nu se va decoda în metru antic: ci în metri cubiști de cultură.

P E R S O N A J E :

se deduc singure, în ordinea intrării, dublu funcțională și ca ieșire.

Nota autorului :

Nu se va traduce în nici un caz în caractere Chirilice, prin nici o Metodă. În engleză da, eventual în limbile popoarelor de

la marginea mărilor calde, ori ale Mării Moarte, zona Qoumran și Nad Hamadi.

(Indicații strict secrete pentru Scenariada electoralnică bis - bis - erika metoda chirilika armata a 15-a trans-sinistră COD: „de la nistor pân-la tizsa tot românu rusu-mi-s-a”).

Acțiunea se petrece în preajma unor alegeri parlamentabile.

Nu mult after the day, cod „Apocalypsis cum Figures”, Parola „Armagedon se amână”. Variante: mineriada 1, 2, 3 ...etc. Parola: „La vadim ape repezi curg”.

Scenariul le aparține, grupuri-țintă ambulatorii și fabulatorii, în teritoriu. În cheie DA-DA – istă, sub locuțiunea „Panem et circenses” și a la maniere de Becket and Eugen Ionesco.

Finanțști: Fundația romulană „Bătălia de la Mossada, Cernobîlea Lac precum și altele cu Răspundere Delimitată” (vs. Societatea Reîmpielitată Internațional - SRI- Lanka lu’ Horia...)

Autorii faptului le mulțumesc pe-această cale tuturor pușinilor care au sprijinit apariția acestei cărțicele, fie cu un Da hotărât, fie cu un NU mârâit, fie cu scepticismul lui Cioran față de lacrimi și sfinți, imperativul muncii pentru specie, al insomniei pentru metafizică și al astrofizicii față cu religiile și ceea ce se apropie prin lentila-gigant a telescopului Hubble. Sub o piatră împinsă de ultima glaciație până în lunca Originală a Sargeției, se află, bine pecetluit, numele adevărat al personajului principal, care în piesă e doar o poreclă de camuflaj din motive de siguranță rațională. Piatra este incomparabil mai grea decât terasa de la BAALBECK, și nu poate fi clintită decât prin tehnici antideluviene, prin energia manas.

Tehnica teleportării prin scepticismul barbar al genialoizilor, foarte prolifici, cum constatăm cu toții, indiferent de religie, națiune, convingeri, rase, cuirase și terase, tabula rasa, poate fi utilizată pentru punerea în scenă doar cu acordul autorului.

Cheie în metru cuantic :

Textul este un pretext și un protest contra curentului dominant în literatura română, numit de autor POST-MORTEMISM ...

Piesa marchează în 13,7 metri cubi de cultură spontană, tranziția armonios dezordonată, însă oarecum gândită, de la Comunism la Consumism... Râzi, cititorule, ca să nu plângi mai la urmă, căci urma alege, turma oricum nu înțelege decât propria-i lege .

Și cugetă, rogu-te la intervale, printre fraze, ceea ce zicea un bătrân cam grizat, la un bufet din Ghelari, privind o trupă de teatru amator cum se comportă în aer liber, ca și cum erau deja în scenă: „...**Noa, dragă Domnule navetist șef, bine că-i Rău!!!**”

ACTUL 1 (normal)

Platforma din fața Muzeului KULTUR HAUS dintr-un oraș fără fumuri, după 1990, zona verde. Între stâlpii electrici, sârme cu sute de beculețe de 60 de wați (ascunsele), copaci ornamentați cu cârpe psihedelice, de un genial din zonă. Bobor cu sobor, mobilizat (adică mobilier), școleri, soldați, milițiști, curioși, liber-schimbiști, nostalgici, traseiști politic și traseiste apolitice, foști activiști, acum pasiviști, (foști), securiști (unii recuperați), jandarmi (cu căști), gură-cască (fără căști), dentiști și iredentiști, cloște încă active, gășcari, răsposiți, bișnițari, ziarști, tuzluci, corespondentul V.W.C., somități, șomeri, pâlmași, 23 mii de disponibilizați, anonimizați, kuriști seci, recuperați, fameni, șantajați, relansați, ciocoi vechi și noi, burjuii străvechi, țuțări, borfași, urmăriți general, urmăriți parțial color alba neagra, fripturiști, scripturiști, putane, cocsari-masă compactă, eclectică, optimistici, abuzați, buzați, buzești și dezabuzați textual și sextual, ciocănari, căcănari, ceterași, secerași, hihîni, oaspeți coreeni, chinezi, găgăuzi, bogomiliți, chirilizați, strămutați, măcelari, cârtițe, vigilenți, clone, elohimi, paranormali, normali, katapultați, demascați, mascați, goange, șpăgari, drogați abrogați, secături, sectariști,

sectoriști, secătuiți, secționari, limbiști pingeliți, fracturiști, francirori, frankesteini, einșteini, tweișteini, draișteini, oșteni, olteni, Gogu de la Sinagogă, râmari care de la Râm se trag, mittel-europenisați, mititei stângiști de dreapta, dreptaci de stânga, alți pâlmași, tov Ochi de Porc, brute, brutari, brukhani, brukenthali, neanderthali, haikuioni, aliconi, Novicicoși, Aurelieni Retrași din secolul doi, șpioni agenți tripleți, macoveți, erectili din Satul Ciocu Mic, ciocânari, căcânari, ciochiști, kazaciochiști, Paracletu - Trimisu, Iussuf Iosifoni, cetățean ambiguu, Fârtatu și Nefârtatu, Culegători de ciuperci ca GHEBE, reciclați, tulumbari, trupeți și chiar poeți paracleți, schizofraieri ș.c.l... Cu toți privesc spre Răsărit, de unde vine soarele, care răsare de la București, dinspre Instambul, via Ișten Bull ș.c.l. Incognito: școala de la Bănescu și alte școli neo-monetare.

Acțiunea demarează vivace ma non tropăit, în fața ca un spate a Kultur Haos-ului din Cetatea Care-a Fost și Nu-i, pe zona fostă verde, acum marcată de un kromleh (vezi DEX) - pe care scrie (cu cerneală simpatică): „Legea Frustrației, bă, că vă pictez!”

Cu o macara KRAN gigant este adus Marele ALB, candidat de senator de Hunedoara, Găunescu...

(Indicație codificată: Organizatorul longeviv al acestui mic spectacol cultural-artistic-lovy-lutzionar, de fapt, este Candiano Maniacovici-Risipitu-Grandomanovici-Koyotu-Graurul cu nume de pasăre și pasăre fără nume), sursă-gază și rezident-prezident, conspirativ M.I, în cazul de poliție politică virgulă comunistă a ex-colonelului Văceanu Lucian (informatorul personal al cpt. Paiku Ivan), (Monitorul Oficial al C.N.S.A.S. Decizia 157 / 9.05.2006,) purtător de cuvânt al Emanărilor de sub furnale și preș de onoare al lovy-lutzionărilor, secundat de Conspirosu „I.M.”, Mortovaș – lider-arbitru, obsedat textual și schimb-limbist bișnițar cu studii la F.F.

Numele lor nu apare nicăieri, afară de aici, tot strict secretizat, anonimizat și scrumit în dosarele-combustibili din curtea Miliției și Secului din Hunedoara ...)

GĂUNESCU

(Este un bărbat de bărbat. Este instalat la o masă mare, pe un scaun mare se pregătește să dea un maaare spectacol cu scop electoral. Pare că a fost teleportat direct în Piață)

Un găzdoi numit Capkoi *(Ieșind voios în calea candidatului candid GĂUNESCU, candidat care se dă și mai foarte candid):*

- Helllou, șefu', bine ne-ați revenit în orașul flăcărilor, de la umbra furnalelor! Io v-am fost ziarist la Casa Scâncelii, nu știi dacă mă mai...? Bossu', dacă vine leghea lustrației, io îmi bag brișca-n candidatură și-n ouălele dă răzăș care plutesc pe apa Sâmbetei, vorbesc codificat, că e mulți seculiști p-acilea, așa că io v-am reorganizat Agentura în zonă, numai să mă puneți pe lista aia...

(schimbă tonul, la microfon):

- Să trrrrăiți, toarșe, ăăă, domne Găunescu, Bine-ați revenit în fostul viitor mare oraș muncitoresc, de sub fostele furnale... Hunyedoreni, aplaudați, că dacă Marele Alb aici de față și de spate, va fi ales cu votul nostru neprecupețit, ne va ecologiza, ne va reconstrui, ne va cenăcli, ne va bla-bla,... Sentimentul de bază al nostru, pe-acilea, este...

(Îl pupă-n bărboi pe Candidat... Se aud petarde, cineva strigă „Ardeee!”), Radio „Alba Neagra” anunță autoritar că e doar vocea artificierului de la o Fabrică de trotil, care-și lichidează stocul rămas după tragerile din Decembrie 1989, în zona Chizid, Hășdat și Gazometru)

Cor vorbit, pe nadă:

- Uraaa !URRRRA !UUUOau !

Careva strigă: MINTEEE! Radio „Alba Neagra” dezmente .

Grup de actori:

- Găunescu președinte! Găunescu Kunta Kinte!

GĂZDOIUL (același joc lingând prin surprindere, uluitor de agil, laba bossului):

- Sărut-mâna care scrie/ Noua noastră chezășie!!! Bine-ați revenit mut-iubite și stimate! Iată scaunul special comandat pentru așa terasament latifundiar, doi metri pe trei! V-a sponsorizat Mișu, Șeful Cărnii Județene...

(Așează scaunul sub fundul Marelui Alb)

GĂUNESCU:

(Aparte, unui grup de foști membri și membrane ale fostelor cenacluri, care îl ling cu ochii):

- Bă aceștia, care îmi trageți preș în cale, dacă-mi iese, pe voi vă popesc, dacă nu, vă castrez. Marș la troacă!

(Dă laba unora care-i cer autografe, bate pe umeri, se pregătește să intre-n rol etc... Grupuri scandează lozinci... Grupul Canon nu mai scandează. Băieții cu stația dau banda cu urale, aplauze, huiduieli, Bardul agită un pikamer cu tricolor. La microfon începe campania electorală)

ACELAȘI:

- Dragi oameni buni, iubiți ascultători și neascultători, ia bă javra de pe bombeul meu! Bine v-am regăsit în această localitate... ăă... cum îi mai zice... ăă... în această splendidă... nu departe de... ăăă...

Cuplul radiafonic Curpadeus et Lambmadeus (cor vorbit, radio „Ivan Mortoioivici”):

- Patriei mai multă huilă”! Sărrrut-mâna la matală !

**Nu departe de furnale,
cocserii și șandramale ...**

Avram Iancu, Baciul Toader, Cetatea Blidaru

Te salută! Salam aleku și Cioc Șelimbăr!

GĂUNESCU (către Curpade):

- *Merci, tâmpitule !... (jovial duios):*

- *Într-adevăr zic vouă, mă oameni buni, ne aflăm aici de peste 2057 de ani, ultima oară am dormit cu capu-n balta din Romos, ăă, cu cenaclul meu care a renăscut în județul vostru... ăăă... Ne învrednicim a (dă bă microfonul mai încet!)... sunt mandatat să vă anunț că am depășit 190 de kile, fiind cel mai mare pohet în viață și post mortem ... ă... ă... aplaudați, să ne iubim pe tunuri, uraaa! ...ăăă.. nu departe de Cimitirul eroilor neamului, unde gorunul cel încă mic plantat de tov... de împuşcatul, a fost ăăă... va fi replantat în curtea mea, din strada Vasile Lupu, pe acoperiș, să depășească turnul Casei Scâncelii... Aici se simte mireasma metaforică a fânului de curând cosit, ăă, aerul miroase a mere și a traistă de ... ă... totul ne împinge să... ă... trăim în acest univers plin de stele, de (ia-ți bă mocane laba de pe hârtiile mele!) ...Bine v-am ăăă și... Bă Mișule, ce caută ăștia cu microfonul la fundul meu?! Stimați oameni buni, suntem cu toții aici , suntem peste tot, pentru a construi o nouă.... ăăă... Eu vă sunt candidat pentru Parlament, susțin această campanie și vă promit că... ăă...*

(Explodând)

- *Măi bade, matale, ăla de lângă gard: Badygard! Ia-i pe ăștia de pe mine, că duhnesc a tescovină de pufoaică, și am spectacol. (Râgâie) ...șce dracu mi-au băgat alde Mișu, Șeful Cărnii Județene, - n bere, că elimin gazele prin partea de sus! O să-mi comand eșapament! Blaga zicea că berea-i spirit pișat pe garduri!*

Voce din public :

- *Bravoo, Bravoo!*

(Între timp, cei doi dispar slugarnici, se duc la o votcă dreasă cu alcool metilic sustras .(Pe ecran mare, apare stenograma: - STOP! Stop necardiac! Sosesc la voi, Gyuri Funariotu, Cluj Napocalipsa! Succes lucrărilor! Stop!)
(Piața în delir, urale)

GĂUNESCU:

- Iabadabadaba bi duuu ! Yes, Gata mă ? Noa haiku mine !

(În megafon)

- Atențiune ! Vin întăriri, vin carăle Iancului, au și tancuri, vin, iată, doi frați direct din istorie, ies parcă din scorbura veacului, cu chitarele lor... ă...sunt frații... fii ai Hunedoarei, bagă, mă, camera pă ei! Gata mă? Noa hai ciao-bau! Ați tras cablurile, avem și lampă, trupa number one e gata, să-i dăm drumul! (Bate rapp, scutură burți, transfigurată)

GĂUNESCU (revine):

*- Au cântat, au plecat
Timpu nostru-i măsurat
Avem multe de cântat
Hai, s-o zicem, înc-odat !*

*(pe fundalul manelei „Sârba în căruță/ bate calu Guță)...
(Recită siderat)*

*Cum grăit-a Iancu-Avram
Venit-am să vă pun în ham,
Că suntem de-același hram
Deși ne ținem toți de-un neam
Spectacolind, luptăm barbar
Pentru consensul necesar,
Pentru dreptate, adevăr, comoară
A tuturilor! Cei ce nu vor, se cară,
Le spun: - Adio, ura și la gară!
Vivat șomajul, clasă proletară!
Cârpiți ați fost, cârpiți mai fi-veți, iară,
Vivat, ura și la gară !*

Cor antic, în salopete:

*- Triiască hahalera, huo, bă cioară!
Nu vrem criză aviară,
Nu vrem nici burjui pe scară*

Triiască toți și nimeni să nu moară!

GĂUNESCU, plânge muzical, preluând în transă:

*- Totuși, iubirea, totuși amorul
Și Valma Mater, televizorul,
Astea ni-s arta, acești-i boborul,
Vrem să ne cânte și Laie Chioru!
Vivat folclorul, vivat folclorul!
Vivat hard-rock-ul, vivat sonorul!*

Trupa de jazz-band și cimpoaie „Descântarea României” bubuie... Geamurile pieței zdrăngănesc ca în Decembrie după 22, unii se ascund, din reflex, pe sub mașini, tarabe..., se aud voci „- Cine a tras în (N)oi, după ddoojdoi, huuuo!, fuck you, Găunescu!, triiiaască partidul liber-schimbiștilor! Vrem legea lustrației, lustragiilor, huooo!

Massificații năvălesc pe zona verde, apar două mașini ale salvării, tocmai primite ca ajutor din Franța. Deasupra plutește elicopterul lui Arafat din Calafat, parafat fost student contra petrol rafinat... Nici o legătură cu premiul Nobel Arafat mortul de tot... Petarde color, fum, emanație suspectă. Se coace de-un nou front *emanat*.

GĂUNESCU (către trupeți):

- Gata, mă, ați lălăit destul! Fals, fals, genial de fals, tâmpiților!!! Mai exersați! Ah, unde ești tu, miorîto, măcar nici tu nu aveai voce, dar erai focoasă, și cu doar 35 de ani mai tânără!

(Apare din spate, grăbit, un mătăhăloi și-i șoptește ceva. Bardul sare-n picioare, un Mercedes demarează-n trombă, spre satul Vîrtej, unde socru-so al doilea îl așteaptă cu niște acte. Spectacolul continuă sub conducerea lui Gugulan, fost membru de partid, fostă membrană de partidă (a Romilor).

GUGULAN:

- Bardul nostru a plecat spre satul Vîrtej, vîrtej la Certej, careva din familia lui a avut un accident, sunt numai trei

morți, ea era la volan, volanul era rotund, vizibilitatea pătrată... așa că...

...Până va reveni, preiau eu conducerea... vom cânta, vom dansa, vom versifica, vom hăuli, auuu, auuuuu! Avem curent, că acum Combinatul nu mai e... A înnebunit lupu!

Cor din public :

- Ole,ole,ole,ole

Combinatul nu mai e !

Aționarii be he hee !

Noa , și ce ? !

Unul de la radio Alba Neagra, îi bagă lui Gugulan un microfon în fund, piața începe să reverbereze.

GUGULAN, în postură de ventriloc al lui Găunescu, la microfonul din gură:

- Cetățeni electoranți, electrocuțați și entuziaști! Câtă vreme dănțuim și hăulim, să vină la mine Șefu Cărnii Județene și Șeful Blănurilor de la Vidra Orăștie, dați un SMS și la Hațeg, să aducă un tronson de salam de export, să ne onorăm cum e obiceiul nostru din gerontocrați, oaspeții! Executarea! Dă-i drumul mă trupeților, că plătește Candidatul!

(Stupoare. Cade portretul lui Găunescu de pe frontispiciul Casei de Cultură Pravoslavnicii își fac cruce, martorii lui IHWH își fac cu manu propria, bogomilicii și așa-și-așa)...

Mișu, Șefu Cărnii :

- Maestre, am demolat furnalul opt și l-am returnat ca cruce, pe dealul Cinciș, să se vadă ca zidu chinejilor, din spațiu! Vă dorim senator, dacă ai din Dolj nu vă vreau, io vă vreau! Și cei 23,6 ruteni din județ, cu Fârțac cu tot, vă susținem! Uraaa! (Către public): - Haida, mă, exprimați-vă liber!

(Șeful Cărnii Județene iese prin spatele late ale lui Găunescu, lozincarii se eshibează)

Grup spontan de rromi :

*- Vrem ca leul nou măi frate
Să se renumească RROM
Jos euro, ronii, toate
Dăunează grav la om !*

Un țuțăr local, din ștafful bossului :

(același joc, mai avântat)

*- Găunescu pe cer ie
Ca luna și soarele!*

Țuca-i-aș picioarele!

(Aparte):

*- Să curețe careva piața de decibeli, ia vezi tu, cheamă
basculantele de la „Căpușa SRL Răcăștie și Gazometru!”
(Către publicul intrat în cota de avarie):*

*- Hai mă, fetelor, că n-a dat gripa aviara-n porcii noștri,
ăștia e imuni! (Trupa dă țug, piața se zguduie. Pompierii fac
Hora lui Jan Huss, în jurul pieței).*

*- Băă, Arab Alb, ce faci cu sticla aia cu petrol? (Panică.
Un orfan fugit din casa de copii „Noua Europă”, vopsit cu
cremă de ghetete, fuge și dispăre într-un canal „srl aurolac
s.a.”. Un pompier nervos intră după el . O explozie rupe cca.
zece metri de asfalt. Țuțărul filmează, apare și Pipi Erectilosu,
omul-bombă a lu’ știm noi cine, de la F.K.A. - Fundacia
Konrad Adineauri. Filmează și el, în vreme ce trei maidanezi
ai iubitei miliții locale, bine re-dresați, îl trag jos de pe stâlp,
simțind ceva... Sub stâlpul lui Pipi, într-adevăr, e o baltă
suspectă, o pată de culoare Kandinsky...).*

Un ins (tare, în megafon):

*– Huooo, mă borfeților, cine plătește ce rămâne după voi,
că aici e centrul orașului, a fost zonă verde, vandalilor, huo!
Cine sabotează de zece ani ctitoria bisericii împușcaților,
măă?*

*(Se cațără pe scara mobilă, eroinic, e îmbrăcat în zeghe de
pușcăriaș, pe spatele lui scrie „S.O.S. Castelu’, că pornesc
rezbelu!’” Rumoare în piață)*

Un ins foarte atent strigă către poliție :

- Atenție, acela este o dublură! Nu-i cel adevărat, pune mâna pe el! E fals! E o hologramă!! (Doi haidamaci îl saltă și-l vâără în dubă).

Dublura:

- Nollî me tangere, măgarilor! Iredentiștilor, ca să nu zic dentiștilor, huo!! Trădare, de trei ori trădare! Nu mai vreau la închisoare! Jos securitatea! Sus Sereitatea! Sus dreptatea, jos dreapta de stânga!! Vreau kultură, nu cenzură! Vreau tractoare pe-arătură! Vreau reformă, vrem platformă, revoluția-i enormă!! Mi-au șters memoria, voi rescrie istoria!! Jos scopalamina, cacademicilor, va fa-n cullo! Sciortîi benii materi!

Reapare Găunescu

(E multi-lateral ponderal pe laterale, a depășit două sute kile. E legat la un cablu de 220, dar nu se simte nimic, doar că zvâcnește oarecum ritmic, ca rapp-ării... Se urcă pe Duba nr.2, primește megafonul, cere hârtie, lampă, preia Conducerea Showului):

Marele Alb:

- Yes, Ies, Yeeees! La al enșpeplea congres, Io alles, alles bulles! Ies, Yeeees! Iubiți-vă, iubiți-vă pe tunuri! Iubiți-vă pe bunuri! Jos miliardarii de carton, sus miliardarii de cartof! Să cântăm împreunați! Să sfidăm gravitația, unireeeee!! Unde-s doi, puterea crește și putoarea nu răzbește! Unirea face puterea, puterea desface lanțurile, lanțurile astupă șanțurile, șanțurile înnoadă danțurile!! Haida la stadion, că aici e prea strâmtoare! Haida mă, haidamacilor, cu mic, cu mare, ca la defilare! Vrem spațiu vital! Vrem Europa! Păzea, Europa, că intrăm în tine! Uraa, uraa, uraaa!

(Corul sindicatului și al bisericii, scandează ceva în romgleză... Mulțimea dă buzna spre stadion, duba e-n capul coloanei, Patrian face apel prin megafon să vină tot orașul la ciunaclu. În biata piațetă rămân cam patru camioane de resturi, sticle, postere, alte sticle, goale, chiloți, prezervative,

pulane, gumă mestecată, ziare județene, pachete de țigări, chiștoace. Ambulanța culege câțiva leșinați, o echipă de la Primărie debarcă, primarul își pune mâinile-n cap... Constată cu tristețe că nu mai are nici un fir de păr, dar reflexele persistă... Fe indispus, dă dispoziții și se retrage discret, cu fieful, la „Doi cocoși”, fost Drum Nou... Dinspre bd. Lenin, fost 23 August, acum 21 Decembrie, vin coloane de mobilizați, vin rânduri-rânduri fără gânduri însalopetații... În piață apare un geamgiu, fost prim-secretar cu propaganda, acum privatizat: vinde termopane).

GEAMGIUL :

- Termopaneee! Iiescu, măăă, Ioaneee! Ce-ați făcut după ecraneeeee?! Termopaneee v-o punem!

(Din blocurile pieței, dau năvală locatarii, fac coadă, model caracatiță : Se-mpletesc și se despletesc, strâns uniți în jurul...)

- Iabadabanu! Ieși române din televizoare!!! Termopaneeee Neamuleee!

Constantin FROSIN (Romania)

POÈMES SOUS – RÉALISTES

01.

A l'ombre de la lumière,
Lendemain se fait hier
A l'autre bout de l'autre bout
Rien se transforme en tout
Aux ternes feux de l'or-or
Même la Raison s'endort

02.

Passé minuit
Soleil lève luit
L'aube se fait nuit
Qui nous éblouit

Le froid nous cuit
Le noir blanchit

06.

A la fin du début
Trois pelés et un tondu
Sur l'Est passent pleuvent tout dru
 Au début de la fin
 Minuit se fait matin
 Le noir mue en serein
 Et Pierrot en Tintin

POEMATIO LUDENS

A1.

En bas d'en haut
Rien n'est plus beau
 En haut d'en bas...
 Quel bla bla bla :
 Règnent *Ne* et *Pas* !

Liviu-Florian JIANU (Romania)

Paradox electoral

Există fenomene stranii –
Nu-i de mirare că mereu
Aleși bogați ies... din campanii,
Aleși săraci... din Dumnezeu...?

Propagandă electorală

Dacă tăcerea e de aur,
Luați, cu pricepere, aminte,
Că înțeleptul ei tezaur,
Este furat... tot de cuvinte...

Oftalmologie electorală

La tele-show-uri, în campanie,
Etalonați-vă, vă zic,

Privirea, pe o Romă stranie:
Pâine nu vezi... dar să vezi circ!

Cina cea de taină, electorală

Hap-Hapoi! Se tot mănâncă
Și partide, și chibiți -
Judecata e adâncă:
Cum se rod, când nu se-nghit?

Concluzie electorală

La alegeri (dau de știre),
Îmi aduc și eu eresul -
Zic, deși creștin din fire:
Cum e turcul... și alesul...

Proverb păgubos

“Decât un car de minte”, zice,
“Mai bine dram dintr-un noroc!” –
Așa se face că pe-aice
Nu ai ce pune-n car deloc!

ȚARA SFÂNTĂ ROZ

“Să fii drept, dar nu prea drept...”

Un hoț, oricât de mare, oare nu are dreptul la recunoștința și stima noastră? Nu se cade, în era libertății, ca democrația să îi ofere cu generozitate, nu numai libertatea, - acest dar ar fi o ofensă pe obrazul oricărui hoț cinstit - ci și ocrotirea socială?

Un hoț, oricât de mare, ca orice rară virtute și calitate umană, nu este o specie pe cale de dispariție? Nu trebuie, oare, protejat prin lege? Stipendiat, și ajutat să trăiască? Nu are dreptul la supraviețuire?

Nu i se cuvine o eliberare dreaptă și necondiționată din orice formă de îngrădire, din orice formă de alienare a dreptului irefutabil al oricărui infractor cumsecade? Și toți infractorii sunt cumsecade. Oricât ar fi de periculoși, oricât ar fi de infami, oricât ar fi de blamabili, în fiecare din ei stăruie o

sămânță a binelui. Sunt și ei ființe umane. Care au nevoie de mângâiere, compasiune. De iubire și adorare.

Actul prin care un hoț, un infractor, ia o viață, un bun, o virginitate, din averea societății, nu este oare o compensație a faptului ca atâția și atâția hoți mici trăiesc în închisori, în timp ce atâția și atâția hoți mari, trăiesc în palate?

A fost prins un hoț. Nici prea mic, nici prea mare. Nu a furat sistemele de irigație. Nu a devalizat unitățile economice socialiste, ca să vândă mărfurile în Turcia, ori Iugoslavia. Nu și-a ridicat, cu banii câștigați, standuri comerciale, firme, cărciumi, ori buticuri. Nu a încasat comisioane grase la privatizarea Rompetrol, Romtelecom, Distrigaz, Banca X, Y, Z, ori ce s-a mai vândut ca să salveze flota calică de la înec. Nu a blagoslovit milioane de oameni la Caritas, FNI, ori alte sute și mii de circuite vitale, de întrajutorare, din care fiecare organizator, lefegiu, ori participant, a ieșit mai onorabil. Nu a semnat, dar nu a luat banii. Nu a cumpărat RaiBus, acele autobuze care transporta oamenii direct în Rai, și nici gura nu îi miroase. Nu a măsluit, electronice ori ba, licitații. Dar ce a făcut?

Și-a făcut dreptate singur. Și-a făcut dreptate după cum l-a dus pe el capul. Deși legea aplicată este veche. Adică, a uns niște hoți cinstiți cu fulgi și smoală, și i-a pus să alerge în pielea goală prin Curubești, după ce s-au jurat în fața lui că nu vor mai fura niciodată. Ei bine, asta nu se poate. În Calicia, țara dreptății, țara libertății, țara democrației, Țara Sfântă, numai poliția, numai serviciile sociale, numai politicul, numai justiția, numai poporul, prin aleșii săi reprezentanți, este îndrituită să facă dreptate. Cum își permite un om nici prea alb, nici prea negru, să nu fie ca toată lumea? Roz! De culoarea Raiului?!

Unde mai pui la socoteală că hoțul prins a mai donat și un sfert de cărămidă pentru ridicarea unei Biserici! Păi, cu asta se lauda, în Calicia, Țara Sfântă Roz, unde cel mai netrebnic și neputincios om cinstit a ridicat, la fiecare an, câte o Biserică - cel puțin?

Unde mai pui la socoteală că hoțul prins a dat o pâine pe zi de mâncare la cel mai amărât fotbalist al țării! Păi, cu asta se laudă, în Calicia, Țara Sfântă Roz, unde cel mai netrebnic cetățean cinstit, ține pe socoteala lui câte o Federație Sportivă? Motiv pentru care sportul, în Calicia, a luat un asemenea avânt, încât există mai mult de 18 milioane de Federații și ramuri sportive?

Unde mai pui la socoteală că hoțul prins a mai pus, din agoniseala lui, un pai pe acoperișul unui sinistral, la trei-patru sesiuni extraordinare de inundații? Păi, cu asta se laudă el, în Calicia, unde cel mai nemernic om cinstit pune în fiecare lună pe acoperișul tuturor semenilor lui mai necăjiți, un ban de aur?

Unde mai pui la socoteală că a dat un bănuț de aramă pentru achitarea datoriei externe a Caliciei. Păi, cu asta se laudă el, când toți calicii aleargă acasă să își ia bijuteriile, să plătească țării datoria, în fiecare weekend?

Acest om, acest hoț, nici prea negru, dar nici prea alb, dar în nici un caz de culoare Roz, culoarea raiului, a ajuns acolo unde îi este locul. La închisoarea datormicilor. Pentru ca ne este dator. Cu o lecție. Lecția că hoții cei mici ajung în închisori. Și hoții cei mari trăiesc în palate.

În rest, în Calicia, sunt doar hoți mai mărunți, plevușca, care iese prin găurile năvodului.

Să nu se supere acești hoți pe mine, că i-am făcut hoți. Toți suntem hoți de dragoste – și de ar fi numai atât – Dumnezeiască...

3 martie 2009

“ÎNTRE PATRU OCHI”

O mie de cuvinte despre o carte nu te pot învăța mai multe despre ea, decât o face cartea însăși.

A apărut, la sfârșitul anului 2006, “Fifth International Anthology on Paradoxism”, a 5-a antologie internațională paradoxistă.

Câteva observații se impun de la bun început:

Editorul, domnul Florentin Smarandache, scriitorul, poetul, romancierul, descoperitorul matematician, părintele curentului literar paradoxist, a reunit în această antologie 88 de scriitori din lumea întregă. Respectul deosebit pe care domnul Florentin Smarandache îl poartă limbii și culturii de origine a fiecăruia dintre creatorii antologați se manifestă prin reproducerea, cu fidelitate, a grafiei limbii fiecăruia dintre creatori. Într-un context modernist în care culturi, și literaturi, devin jerfe pasive pe altarul culturii anglo-saxone, globalizatoare, în condițiile în care scrisul în limba și cultura de origine devine o barieră pe calea cunoașterii (și recunoașterii) planetar-umane a creațiilor “suburbane” megalopolisurilor literare ale prezentului și viitorului, în condițiile în care, adeseori, dacă nu întotdeauna, publicitatea, și nu valoarea, asigură “succesul de piață” al creațiilor literare, domnul Florentin Smarandache aruncă, cavaleresc, mânușa, lumii eminentemente consumiste și comerciale, și publică autori în ordinea alfabetică a țărilor de origine, respectând până și grafia acestor limbi. Este o delectare a spiritului, chiar naiv și profan, să parcurgă grafii ale unor limbi precum bulgara, ceha, egipteană, franceza, germana, maghiara, indiana, ebraica, italiana, araba, rusa, sârba, spaniola sau româna – și un festin al spiritului, pentru poligloți. Firește, unii dintre scriitori au ales și(sau) limbi de circulație internațională, pentru a mări accesibilitatea cititorilor la universul creațiilor lor. Alții au fost consecvenți atât limbii de origine, cât și unei limbi de circulație, editorul selectând ambele versiuni, sau traducând, după caz, cu spor. Pentru mine, calea aceasta, deși mai anevoioasă, și consumatoare, chiar, de spațiu tipografic, este una care realizează o comunicare benefică în dublu-sens între limbi, și culturi naționale.

Efortul de reproducere a eterogenelor grafii din antologie este o carte de vizită ireproșabilă atât pentru editor, cât și pentru tehnoredactorii editurii Offsetcolor din Râmnicu-Vâlcea.

În al doilea rând, un element inedit în peisajul culturii române, de această dată, este sugerat de faptul că domnul Smarandache Florentin, român de origine, naturalizat în S.U.A., alege ca gazdă olimpică (olimpică) a acestei a 5-a antologii paradoxiste, nu Parisul, sau Washingthonul, sau Berlinul, sau Londra, ci orașul Râmnicu-Vâlcea, capitala de județ a orașului Bălcești, orașul de origine al editorului. Intenția editorului pare aceea de a-și asuma și domnia-sa, ca părinte al paradoxismului, și cultura, și matricea spirituală, și originile. Dar asumarea originilor este în același timp, un dar de suflet - plătit cu ore, și zile, și ani, de muncă sisifică, depusă de editor, în oceanul comunicării literare, dar, în primul rând, umane – și are valoarea unei restituiri, făcute României, culturii ei, pământului ei, limbii române, și generațiilor de români care, născându-se poeți, după cum spunea Vasile Alecsandri (“Românul s-a născut poet”) scriu, fie și numai cu viața lor, poezie.

Genurile prezente în antologie sunt eterogene: poezie, eseu, scrisori, artă, știință, filozofie, dramă scurtă, proză scurtă, distihuri, epigrame, aforisme, traduceri, sau, nu în ultimul rând, folclor.

Coperțile antologiei, inspirat realizate de Roca George, mi-au sugerat și titlul acestei recenzii: Un cap uman, care curge asemenea timpului, prin sine, ca printr-o clepsidră, pe coperta față, în plină lumină, și același cap, în penumbră, pe ultima copertă. Paradoxismul, scria undeva domnul Smarandache, înseamnă, de pildă, și o poezie care nu se scrie, de exemplu, zborul unei păsări. Iată o poezie. Coperțile unei antologii paradoxiste nu pot fi decât o altă poezie. Pentru o clipă, ea a însemnat, pentru mine, ochii creatorului, ochii editorului, și ochii cititorului. Adică, șase ochi. Atunci, cum poate fi egal patru, de la patru ochi, cu șase? Șase! Adică, atenție, în cuprinsul acestei cărți, la fiecare paradox! Iar, vis-à-vis de coperti, să nu uităm că între ele sunt foarte, foarte mulți ochi! Între patru ochi!

Un alt element, care ține de cel mai pur subiectivism, este faptul că am căutat, voit, în cuprinsul antologiei, pe lângă descifrarea ideilor transmise de fiecare creator, urmele unui dar mult ignorat în ziua de astăzi, și anume, urmele înțelepciunii. Se spune că la urcarea pe tronul lui Israel, a regelui Solomon, fiul împăratului și proorocului David, Dumnezeu biblic i-a vorbit, îndemnându-l să ceară un dar. Solomon a cerut înțelepciune, pentru a-și putea conduce cu dreptate și măsură neamurile de sub stăpânire. Dumnezeu a fost uimit: iată, i-a spus, îți voi da înțelepciune. Și pentru că tu ai cerut înțelepciune, și nu ai cerut nici averi, nici bogăție, nici răsfăț, ba nici măcar o viață mai lungă, îți voi da și averi, și bogăție, și răsfăț, și o viață în care să te sature de zile. Solomon, fiul lui David, este autorul scrierii biblice “Ecleziastul”. Cu “Mersul tuturor lucrurilor” începe această scriere: “O, deșertăciune a deșertăciunilor, zice Ecleziastul, o deșertăciune a deșertăciunilor! Totul este deșertăciune” “Dar un Domn cu adevărat înțelept, este cel care se ocupă cu munca câmpului.” A căuta înțelepciune în scrierile pe care le parcurgi cu lumina ochilor, și a minții, mai ales în lumea de astăzi, în care nebunii sunt înțelepți, și îți spun: aici! sau acolo! și nu găsești aici, sau acolo, nimic, dar plătești scump! – nu este deloc un exercițiu în deșert. Iar culturile naționale, și limbile lor, sunt un izvor de îndelung bătătorită în timp, înțelepciune. Paradoxismul, și paradoxurile, ne ajută și ele de a deosebi, într-o lume înșelătoare, înțelepciunea, de ignoranță și binele, de rău...Sau ne împiedică, dacă nu am cerut îndelung, nu am exersat-o, în câte discipline?, și nu ni s-a dăruit ... înțelepciune...

Eseul “Paradoxând/ Paradoxizing” al d-lui Jason Hall (din Canada) paradoxează: “Fiecare lucru poate fi probat, sau poate fi de neprobat. Valoarea de adevăr a unei aserțiuni poate fi măsurată cu o linie de la adevăr zero, la adevăr infinit. Dacă valoarea de adevăr a aserțiunii este undeva între zero și infinit, există un număr infinit de puncte de la zero, făcând valoarea aserțiunii adevărată în mod infinit. Există, de asemenea, un număr infinit de puncte de la acea valoare de adevăr la infinit,

care o fac falsă la infinit. Dacă aserțiunea este zero sau infinit adevărată, cele două extreme îi sunt identice... Este ușor de demonstrat că big-bang-ul este capul lui Dumnezeu explodând după ce a considerat că totul este un paradox.” Urmând firul înțelepciunii, să remarcăm faptul că Dumnezeu creștin afirmă: “Eu sunt cel ce sunt”. . Mai afirmă: “Eu sunt Calea, Adevărul, și Viața”; “Eu sunt Alfa și Omega”. Așadar, valoarea de adevăr a întregului Univers este redusă – sau extinsă la infinit – la un singur Dumnezeu, și la o viață de om, în același timp. Un paradox uluitor. Un mentor creștin spunea: cea mai grea dogmă de înțeles este umanitatea Dumnezeului Iisus. Pentru om, un dar de neprețuit. Cu condiția ca omul să nu se considere el însuși, Dumnezeu.

Un glas sensibil, distinct, în plutonul oarecum matematizant al paradoxurilor, și paradoxistilor, oarecum mie, empatică, mi se pare poeta indiană Wenkateswara Rao. Iată ce afirmă ea în “Înțelepciune” : “Cunoașterea/ Iată ce nu cunoaștem”; Este o recunoaștere plină de înțelepciune a limitelor infinitelor posibilități umane, a finitudinii infinitelor resurse care așteaptă să fie doar consumate, de umanitate. Este o dezbrăcare, în public, a nudului unor concepte moderne, simple șabloane și lozinci utopice, idealiste, care șterg culturi și creiere, care se bat cap în cap, și pe care chiar realitățile din altarele care le slujesc cu ipocrizie, le contrazic flagrant: New Age, corectitudinea politică, democrația, libertatea, drepturile omului, religia consumismului. Un alt poem, “Familie” : “Bucuroși/ Să fim nucleari”. “Nuclearitatea” enunțată în acest poem mi se pare chiar ritmul, viteza cu care trăim în modernitate. Pe seama resurelilor neregenerabile ale Terrei. Graba Titanicului civilizației spre impactul cu materialismul dialectic și istoric final. Marx braț la braț cu Alvin Toffler. Sau, de la comunismul lui Marx, al mătușii Europa, și al Unchiului Sam, la creștinismul lui Iisus Hristos. De la Valea Plângerii Terrei... la răstignirea de către om a Dumnezeului Universului. Nu este totalitarist dogmatismul democrației, libertății, și drepturilor omului?

“Countryside” (“La țară”) este un poem manifest social, un poem-blemă, pentru lumea a treia a lumii mari din ziua de azi: “Loc plăcut pentru a trăi/ Poporul îl părăsește pentru a trăi”. Am regăsit în aceste cuvinte, scrise în limba engleză, nu numai lacrima locuitorilor Indiei, ci și a României, și a câtor altor economii outsider, siliți să își părăsească căminul, copiii și bătrânii, pentru a deveni robii miserabili plătiți ai dorințelor altor regi Midias, altor dictatori financiari care vor să transforme sufletul robilor în aur, pentru ei . Banul și concurența devin Dumnezeu Noii Lumi. Încrederea și solidaritatea au ajuns pietre de moară pentru non-morală. Țara, cultura, și limba – prea scumpe pentru a li se plăti întreținerea, într-un ghetou, la marginea Edenului Irozilor beției de resurse a planete, sau transformate în femei de serviciu care să facă benevol serviciul de ecarisaj și spoială kulturnică, pentru lozincile la modă..

O altă revelație a antologiei este poemul “Oh! Nemesis!!!!”, al poetului indian Hemant Vinze: “Vinovații scapă vii și nevătămați/ Inocenții sunt cu îndârjire pedepsiți/ Nebunii sunt ornamentați (înfrumusețați)/ Înțelepciunea este luată în derâdere (batjocorită)/Oh! Justiție oarbă,/a zeiței Nemesis!” Ecoul asiatic al propriilor gânduri, transpunerea lor în paradoxuri crude, mă fac să mă gândesc la vechimea multi-milenară a culturii asiatice, comparativ cu vechimea măsurată în secole, a celei apusene. Era de așteptat ca urmașii scribilor “Vedelor”, sau “Mahabharatei”, urmașii înaltului umanism al prieteniei dintre Ghilgameș și Enkidu, să nu tolereze falsul pe așa zisa lume a “toleranței”. Poate, a caselor de toleranță. Adevărul justiției, piatra din colțul unghiului democrației, se dovedește pe cât de orb, pe atât de superficial, și răzbunător, dacă lemele paradoxale enunțate în poem sunt adevărate în lumea de astăzi. Nu numai că justiția devine o caricatură a adevărului, dar, în intoleranța ei față de adevăr, devine o crudă și oarbă zeiță a răzbunării. Nu demult, am citit un eseu în care dictonul “Omul – un lup printre oameni” (“Homo – homini lupus”) , specific “tradițiilor” modernismului, este considerat o

jignire gravă la adresa... lupilor, animale cu un devotat spirit de familie, și de rasă.

Morel Abramovici, scriitor israelian, din Haifa, scrie următoarele distihuri, pline de umor amar: “Aș da tot ce am pentru a obține mai mult”; un distih care prezintă, pe drept, umanitatea, în matrița modernă, ca lumea lui “Mister More” “Domnul Mai mult”. Dacă a primit în dar Planeta, vrea Universul. Dacă primește în dar Universul, vrea – fără îndoială – mai mult. O umanitate de termite. Smintită cu bună știință de medici nebuni. “La început a fost cuvântul. Apoi a urmat pălăvrăgeala”. Și în această pălăvrăgeală, despre literatură, despre paradoxuri, despre fleacuri, despre Dumnezeu, omenirea consumă 74 de milioane de barili de petrol pe zi. Se pregătesc – la stația următoare – 74 de milioane de barili de apă. La stația următoare – Mister More vrea să consume la fast-food tot Universul.

Registrul conjugal nu este nici el ignorat. Iată o constatare în spirit rabinic: “Trăiește minunat cu soția, dar nu se plânge”. Înțelepciunea este departe de distihul “Monogamia merge braț la braț cu monotonia”, generalizând gratuit, din dorința de a realiza un joc ieftin de cuvinte. O butadă gri-închis, în logica Fuzzy. .

Din creația scriitorului Vadim Bystritski, din Kazakhstan, am reținut continuarea altei cunoscute butade: “Un bărbat inteligent nu își alege niciodată ca soție o femeie frumoasă.” - “Deoarece nu este niciodată / Un semn de inteligență/ pentru un bărbat, să aleagă/o femeie frumoasă/ ca soție/ rămâne pentru fiecare cuplu/ să descifreze (ghicească)/ dacă ea este urâtă/ sau el este imbecil”. Dacă butada este adevărată (și nu este!), rezultă un adevăr ... amuzant!

Din aforismele Svetlanei Garabaji, din Republica Moldova, spicuiesc: - “Sumanul săracului nu-i pe spatele bogatului”. În acest aforism, Svetlana continuă, în spiritul tradiției populare, scrisese cronicarului Ion Neculce din “Letopisețul Țării Moldovei...”: “Lacrimile săracilor, nice soarele, nice vântul, nu le poate usca”. - “Vorba înțeleptului mângăie auzul”. Cu

condiția ca: “Cine are urechi de auzit, să audă”(Noul Testament) - “E ușor aripi să porți, când nu le crești, ori nu le ai”. Într-adevăr, e ușor să vorbești de la tribună despre libertate și democrație, când nu ții de mână un om fără loc de muncă. E ușor să vorbești de la tribună clar-văzătorilor, despre lumină, când nu ții un orb de mână. - “Mintea care minte, îi fără minte”. Înaintea mulțimii acestor minți “alese”, și fariseice, vorba lui Eminescu: “Înaintea acestora tu ascunde-te, Apollo!” (Scrisoarea III). Căci mint chiar fără să-și dea seama. Iată și un distih modern, cules din folclor: “Oferim libertate gratuit/ Primim bacșis.” (n.a.) - “Cartea necitită e ca vremea necinstită”. Este o minune să mai citești o carte în ziua de astăzi. Dar să mai și scrii despre ea, înseamnă că Dumnezeu există.- ”Și stâlpii la bătrânețe, dau binețe”. În continuarea acestei cugetări, un sfat biblic: “Să fii drept. Dar nu prea drept.” - “Prostul nu-i prost să-și recunoască greșeala”. Așa este. Toți proștii sunt deștepți. Laurențiu Cernetș, un umorist de calitate, a scris, în “Amintiri inventate”, o povestire despre un profesor care a inventat pastila care te vindecă de ... prostie. L-a inventat din iubire pentru logodnica sa, care era... proastă. Era cât se poate de încântat de invenția sa, și își imagina nu profituri uriașe, ci beneficii imense pentru omenire. Realitatea a fost crudă cu cititorul:... nimeni nu a cumpărat pastila. – “Adevărul este o pulsare din inima întunericului”. Ajută-ne, Doamne, să Te găsim, din întunericul luminii noastre!

Toğu Ogunlesi, scriitor nigerian, scrie, în “Funerar”: “În Africa/Noi întotdeauna așteptăm înmormântarea cuiva/ Deci și ei, de asemenea/ O pot aștepta pe a noastră”. Pânda la înmormântarea unui semen are, oare, ca explicație, foamea, și dorința de a mânca, de a te sătura, pentru o zi, măcar, la pomana lui? Iată o întrebare bună pentru apostolii drepturilor omului, mai mult decăt supraponderali, de altfel. Și nu în talie, neapărat, ci în consum. Global.

Cu aceeași adresă, globală, și aforismele lui Valeriu Butulescu, din România, spicuite din volumul “Oaze de nisip”:- “Averea unora depășește valoarea până la care ei pot să

numere”. Există săraci, pe lume, care nu au nici un cent ca avere, și sunt și analfabeți, și există bogați care nu știu să numere până la ordinul de mărime al averii lor, în dolari, sau euro, și mai sunt și geniali analfabeți ai înțelepciunii.- “Am mult curaj, dar mi-e frică să-l folosesc”. – “În fiecare an trecem nepăsători prin ziua morții noastre”. Nu este universitate mai înaltă decât cimitirul, spunea părintele Cleopa Ilie. Iar Nicolae Iorga ne îndemna să citim viețile oamenilor care se odihnesc sub cruci, și “tot veți prinde ceva înțeles”. – “Din gheara diavolilor am scăpat ușor. Dar cum să mă eliberez din îmbrățișarea îngerilor?” Într-adevăr, (și) diavolii ne ofera totul, pe lume, travestiți în îngeri de lumină, nu numai oamenii. – “I-au luat boului jugul, și acum așteaptă ca el să împingă benevol carul”. I se dă omului libertatea, și ne bucurăm că scade natalitatea pe glob. – “Avea dreptate șarpele. Nu poate fi Rai acolo unde nu este dragoste”. Să ne bucurăm. Înțelepții pământului au făcut din pământ Rai, viața omului a devenit, în el, veșnică, și dragostea plătită, lege. – “Poți demonstra că albul e negru. Dar va trebui să uzezi de o vastă bibliografie”. O, de-ar fi măcar așa, dar ar fi atât de chinuitor, dacă nu imposibil! e suficient să ai forța de partea ta.. “The vinner take all”. – “Fără detergenți nu văd rostul botezului”. Am fost întrebat de un om aparținând celei de-a patra puteri economice mondiale dacă a fi curat nu este bine? Am tăcut, și am revăzut în minte o tânără prostituată cu un corp superb, care spăla în pielea goală, caldarâmul din fața unui bordel din Seul. A fi curat, măcar prin botez, nu este bine? – răspunsul la aforismul “O fi auzit oare Mesia de sfertul academic?” îl găsesc puțin mai departe, într-un alt aforism: “Toamna, rândunelele pleacă. Rămân ciorile copleșite de răspundere.” – “Din rana bradului se revarsă rășina, adică înmiresmata lui durere”.- “Am dubii, Doamne! Diavolul stă prea bine în sondaje”. Citind creațiile paradoxiste prezentate în antologie, am observat că există paradoxuri care își găsesc o delicată rezolvare prin alte paradoxuri. Mai mult decât în literatură, în paradoxism, după spusele lui Roland

Barthes, “fiecare răspuns este o întrebare, și fiecare întrebare, un răspuns”.

Prin “O găina a traversat strada”, domnul Smarandache intră în galeria anonimilor culegători de folclor, precum, enumeram, Vasile Alecsandri (sic!). O găină traversând strada, o seamă de personalități filozofice, științifice, religioase, politice, se pronunță în legătură cu acest fapt. Cităm un fragment din opinia cea mai avizată: “faptul că găinușa a putut traversa liberă strada în ciuda rezoluțiilor ONU reprezintă o sfidare la adresa democrației, a libertății, și a dreptății”...eu aș fi cules, în loc de “a dreptății” - “a drepturilor omului”. “Aceasta arată că noi trebuia să bombardăm acea stradă cu mult timp în urmă. Pentru a asigura pacea în lume și pentru ca valorile pe care le apărăm să nu mai fie terfelite prin acte de terorism, guvernul Statelor Unite a hotărât să trimită 17 portavioane, 46 de distrugătoare, 154 de nave de luptă, sprijinite pe uscat de 254.000 de pușcași marini și în aer de 846 de bombardiere, având ca obiectiv, în numele libertății și democrației, să elimine orice urmă de viață în casele gainilor pe o rază de 5000 de kilometri...” (George W. Bush). “Dacă eu voi tăcea, pietrele vor vorbi” – a spus Iisus. O, cum vorbesc de grăitor pietrele!

O altă perlă din “înțelepciunea românească” : “M-am trezit luni, și m-am gândit marți să mă duc miercuri la muncă...Dar când am văzut joi că vine vineri, ce naiba să caut sâmbătă la muncă... când duminica e zi liberă?”

Și exemplele de umor sunt multe... Ce ne spune oare, înțelepciunea, despre umor? Vorba latinului: “Ridendo catigat mores”, sau o povestioară rămasă în minte, din ciclul “Ne vorbește părintele Cleopa” : Într-o pădure, un părinte povestea niște glume fraților săi de credință. Văzându-i râzând, un vânător și-a spus: Ce fel de oameni ai lui Dumnezeu sunt aceștia, care râd în hohote? Părintele, văzându-l, l-a chemat și l-a rugat pe vânător să își întindă arcul. Vânătorul l-a întins. Întinde mai mult! I-a spus părintele. Vânătorul l-a întins și mai mult. Și mai mult! i-a spus părintele. Părinte, dacă îl întind mai

mult, se rupe! I-a spus, îngrijorat,. Vânătorul. Așa și noi, i-a spus părintele. Din când în când, este nevoie să mai și glumim, pentru ca mințile fraților să nu se rupă.

Un poem interesant are Mugur Grosu (Romania): (“Aparent astea erau numele tututor lucrurilor”) : “Copiii strânși în jurul bradului cântau o ce meduză albastră/ iar noi spuneam cai putere în loc de cai moliciune”. În jurul bradului, îmi vin în minte cuvintele lui Iisus: “Puterea mea este slăbiciunea mea, și slăbiciunea mea, este puterea mea”.

În “Cutremur și valuri tsunami în România”, Liviu-Florian Jianu trăia momentele anului 2004, în care un cutremur, urmat de valuri tsunami devastatoare, au făcut zeci de mii de victime pe țărmurile Asiei. Mass-media mondială era răvășită de această tragedie. Colectele veneau din toate colțurile lumii pentru ajutorarea supraviețuitorilor. A contribuit și România. Domnul Jianu s-a gândit că în România, în fiecare an, un cutremur și un val tsunami asemănător fac 1 milion de victime, fără ca nimeni din mass-media mondială să sufle o vorbă.. O crimă tăcută are loc, cu consimțământul liderilor de opinie mondiali, și naționali,. sub drapelele nepătate de sânge ale libertății, democrației, și drepturilor omului de a nu avea nici-un drept. Suntem contemporani cu aceste crime.. Acceptăm în fiecare an un nou milion de victime. În fiecare zi, mii de omucideri. Un holocaust cum nu a mai existat. O fabrică a morții depășește orice imaginație în prezentul continuu, și aruncă, unii peste alții, în gropi comune, bătrânii pentru a căror pensie nu va mai lupta nimeni, mâine. Când Elias Canetti a scris: “La Judecata de Apoi, din fiecare groapă comună va ieși un singur om”, am înțeles, mult mai târziu, că acel om este Iisus Hristos.

“Puțini știu ce nu știu și nu știu ce știu”, scrie Eisabeta Kocsik. -“Dacă exponentului îi dăm puterea, cu baza ce facem?” acest aforism, aparent, matematic, poate avea și un adaugiu: “Dacă bazei îi dăm puterea, cu exponentul ce facem?” După opinia mea, paradoxul puterii a fost rezolvat magistral de Iisus: “Înapoiindu-I Tatălui puterea toată/ Ca o ispită, pururi

lepădată...” – “Dintre două rele, din lăcomie, l-am ales pe cel mai mare”. – “Un azi nu întorc să pierd valoarea unui mâine” Oare, care este valoarea de referință? Sfinții creștini au pierdut toate valorile de mâine, pentru certitudinea credinței de azi. – “Am absolvit trei facultăți. Sunt specialist în... cartoane”. Ca răspuns la acest aforism, un alt aforism: “Drepturile omului? Dreptul de a nu avea nici-un drept”... cu excepția datoriei de a crește înțelept.

Scriitorul Tudor Negoescu este prezent în antologie cu o colecție de distihuri paradoxiste în limbile română, și engleză. Iată “Glasul poporului” : “Purtătorul lui de cuvânt/ Era un mut”. În istoria literaturii române, găsim un mut pentru poporul de astăzi, care, în revista *Junimea română*, apărută la Paris, sub redacția lui Gh. Crețeanu, Al. I. Odobescu, publică articolul *Muncitorul român*, remarcabil prin îndrăzneala ideilor și prin compoziția sa, care îi evidențiază spiritul progresist, democratic, înțelegând prin democratic, biblic, în spirit modern: „Peste puțin pământul va fi înapoiat muncitorului, prin îngrijirea și iubirea căruia pustiele se va schimba în holde-nalte și bogate, în livezi roditoare, în pășuni verzi și fragede, pe care vor paște frumoasele vite ale României; bordeiele, unde abia pătrund razele soarelui, vor deveni case luminoase, îmbelșugate și fericite”. (Alexandru Odobescu). Cât de aproape era Odobescu, progresistul, cu două secole în urmă, de spiritul înțelepciunii „Ecleziastului” : „Un domn cu adevărat înțelept este cel care se ocupă cu lucrul câmpului”.

Domnul Gheorghe Niculescu (România) croșetează paradoxuri cu meșteșug de vechi rebusist: - “să muncești zi lumină în fiecare noapte”. Acest paradox mi-a adus aminte de vremea pe când am scris un paradox, fără să știu ce este acela un paradox: “S-a inventat becul care luminează ziua pe baza energiei solare acumulate noaptea”. – “să strici ovăzul Calului Troian, pe găștele Romei” ; aici, autorul combină cu măiestrie trei elemente: zicerea populară “nu strica orzul pe găște”, adică, nu da comori (materiale, spirituale) pe mâinile celor care nu știu să le aprecieze, legenda Calului Troian, prin care, printr-un

vicleșug antologic, Ulysse reușește să îi convingă pe troieni că grecii au plecat din fața Troiei asediate, și să introducă în cetate un cal de lemn imens, în care se ascundeau soldați greci, cal cu ajutorul căruia grecii înving, și jefuiesc Troia, și micul compendiu istoric – “gâștele au salvat Capitoliul”, folosit ori de câte ori naivitatea dă o soluție de geniu, și care exprimă într-o formă scurtă episodul în care Roma, asediată de huni, este salvată de gâștele care ies gâgâind la călăreții huni care, nemaivăzând în viața lor asemenea păsări, o iau la sănătoasa; - “să te încălzești cu o pătură intelectuală” – dacă înțelepciunea ar avea preț, în sens creștin, și dacă ar fi prețuită măcar atât cât să acopere un gol, atunci Dumnezeu ar îndemna, poate, măcar un înțelept, “să facă recurs la judecata de Apoi”. Din aceasta cugetare să derive, oare, Culmea fotbalului: “Să acopere cu o pătură un gol”? (n.a). Poemele paradoxiste ale domnului Niculescu împrumută limbii noi valențe, creând tablouri anromantizante: “Strugurizând prin vii, frumoasei fete/ Îi gutuiaiu sub ie sânișorii”; “Stalactizau în geruri țurturi grei/Cristalografiindu-se-n lumină”.

Dintr-o scrisoare adresată domnului Smarandache, de domnul Ilorian Păunoiu, din România, spicuim: “Stimate domnule Florentin Smarandache... conduc cenaclul “Lumină lină” din Râmnicu-Vâlcea, cu filiale în comuna Popești – comună în care locuiesc – și comunele Oteșani și Copăcești...Creștinismul este paradoxal. Un Dumnezeu care se întrupează într-un om, vorbim aici de persoana Iisus Cristos, iată Paradoxul Suprem. Le-am făcut cunoscute cenacliștilor mei poemele dv. și le-au plăcut.... Eu sunt o persoană care are un handicap sever...Prin curentul paradoxist domnia-voastră ați dăruit spațiului binecuvântat al Vâlciei o dimensiune mondială...Vreau să ne întâlnim la Popești sau la Râmnicu Vâlcea și să punem la cale “Paradoxisme”.Ave Florentin Smarandache!... ”.

George Rogojinaru (România) scrie o tragic-melo-comi-drama în 3 acte. De la început, autorul ne spune “Cum am scris teatrul: Am tratat o temă foarte vastă, pe măsura ignoranței

mele”. La ridicarea cortinei, aflăm că piesa nu s-a scris, în actul I, scena 2, aflăm că s-a născut autorul, personajul “Viața” ne spune apoi “Trăiți cu încredere, piesa se va scrie!”... și piesa, nu numai originală, dar de o șocantă înțelepciune, se încheie printr-o invitație niciodată prea târzie, pentru un décor umanizat, și o piesă cu personaje dezumanizate, căci replicile lor sunt râsete, lacrimi, sughituri, așteptare, nedumerire, crispăre... găfâieli, artificii: “Cade pe gânduri cortina”. “Gânditorul”, statuia de la Hamangia (Dobrogea), aparține unei culturi care datează din mileniul VI înainte de Hristos. Chipul lui îmi inspiră imaginea unui om meditând la paradoxul existenței sale, și al gândului lui. Poate “că vis al morții-eterne, e viața lumii-ntregi” (Mihai Eminescu, “Împărat și proletar”), sau “și din repaos m-am născut, mi-e sete de repaos” (“Luceafărul”) ?

Ioan Baba (Serbia) scrie “Venire și trecere”: “Ne ivim într-un chiot/ Ne ascundem într-o jale”. Sunt marcate cele două momente ale vieții: nașterea și moartea. Poetul Patrel Berceanu, “ascuns într-o jale” în 2006, la 50 de ani, scria:”Mai înțelepți am fost când/ Am venit pe lume țipând/ de spaimă în fața vieții.” (Sămânța, “Planetă de poet”).

Louis E. Bourgeois (USA) scrie “În grădina îngerilor îngălbeniți”: “Când mă gândesc la Satan, mă simt luminos și înălțat/ când mă gândesc la Dumnezeu, mă gândesc pur și simplu la tot ceea ce am piedut//Am văzut ochii lui Satan în cei mai puri ochi ai unui om// Singura mea iubire este pentru Satan, pentru că el ne descoperă relele lui Dumnezeu// A crede în suferință, înseamnă a fi de partea lui Dumnezeu. A căuta puritatea, luciditatea, asceza, înseamnă a fi una cu Satan// Numai Satan aduce cu sine frumusețe. Dumnezeu legiferează sterilitatea.” Înțelepciunea ne spune: “Ce știi?”. Copii fiind, ne sperie mâinile noastre, și avem nevoie de mângâierea și ajutorul părinților noștri, pentru a nu ne mai teme de ele. Antinomic, Dostoievski scrie “Nu există și nici nu poate exista ceva mai frumos și mai perfect decât Hristos”; iar în “Frații Karamazov”: “...Lucrează ! Lucrează ! Iubește pe semenii tăi

cu fapte. Toată slava și toată vrednicia omului se află în practicarea milosteniei. Tu lucrezi astăzi pentru întâia oară. Întinde-ți de aici înainte câmpul acțiunii tale. Astăzi ți-ai închinat viața fratelui tău: închin-o mâine familiei tale și, în sfârșit, omenirii întregi".

Barbara Hilal (USA) experimentează un scop: "Scop" – "Cu succes, am eșuat să ratez/forțată de mine însumi să cad în umilință/ să ating vârful pe cea mai de jos treaptă/ Acum cunosc gloria victoriei zădărnice (inutilității)". Este o poezie delicată, profundă, antinomică. O catedrală somptuoasă a smereniei.

În "Manifestul lui Wolf Larsen", scriitorul enunță la articolul 7: "Nu există Dumnezeu așa cum este descris în biblie. În locul lui, fiecare ființă umană care trăiește pe pământ este un Dumnezeu, deoarece oamenii sunt cele mai creative animale vii ale planetei. Deci, artiștii sunt dumnezei!" Citind aceste rânduri, am zâmbit cu un bob de muștar de amar: cu asemenea dumnezei, am ras în două secole pădurile Terrei, cărbunele, petrolul, ne pregătim să radem apa, și ... în motoarele de antimaterie, pământul însuși. Cred că, în spiritul dumnezeilor descriși de domnul Larsen, biblia trebuie urgent rescrisă. În loc de "La început a fost cuvântul", fără de care nici nu am fi avut posibilitatea să aflăm că suntem dumnezei, având în vedere că la orizont se prefigurează, pe biata Terra, o mare criză de carne, ba chiar și de "adidași", biblia să înceapă cu "La început a fost un kil de carne". Articolul 11 este inflamant: "mai mult decât orice, amintește-ți că nu este nimeni ca tine pe întreaga planetă. (stai să apară clonele (n.a.). Atunci pentru ce să scrii ca oricare altul? (ei, pe tastatură cam toți batem la fel...(n.a.)). Scrie așa cum nu scrie nimeni! Dacă nu ești creativ, de ce să mai citească generațiile viitoare ceea ce ai scris? Fiecare scriitor trebuie să fie propria lui mișcare literară! Fiecare scriitor trebuie să își fie propria lui revoluție literară!" Vă imaginați: numai Dumnezeu mai poate să dea de mâncare, haine, căldură, frig, confort și inspirație la 6 miliarde de scriitori, fiecare cu revoluția și mișcarea lui! Și doar Dumnezeu îi mai și citește, căci fiecare

scriitor nu se citește decât pe sine! Și tot Dumnezeu ori nu este, ori e de vină, pentru toate greșelile! De corectură!

Domnul Dinu Leonte (USA) dedică domnului Smarandache Florentin o pronunție ... globală: “Ai un nume de-anvergură/ Lemă și cimilitură/Se pronunță pasă-mi-te/ În trei feluri diferite:/Cu sau fără paranteză/ În pronunția engleză/ Când pe nume-ți zic ciracii/ Tu ești Doctor Smarandacii/ dar în lumea francofonă/Extra sau autohtonă/ Ori de-i lași, ori de nu-i lași/Toți te strigă Smarandaș/ Doar pe piața românească/ Mulți vor fi să recunoască/Și c-un ac, el tot sărac e/ Paradoxul Smarandache!”

Din distihurile paradoxiste ale domnului Smarandache Florentin, spicuum: “Ateu” – “Cel ce crede/ În necredința sa”; “Ecuatie” – “Toată cunoașterea/ Are o necunoscută ca avere”. O prezentare a “Geometriei paradoxiste”, un eseu asupra “Multi-structurilor” și “Multi-spațiilor”, și un panseu asupra “Paradoxismului mitologic”, completează lecția de paradoxism a editorului antologiei, și creatorului curentului.

Domnul William G. Ward (USA) scrie un poem experimental:

“Această pagină este rezervată celor care urăsc poezia.”

Pagina este goală...

Pagina următoare conține următorul mesaj:

“2 + 2 = Orice vreți să îl faceți”

Pagina următoare:

“Vă rog nu reciclați acest poem

Vă rog nu reciclați acest poem

...

Vă rog nu reciclați acest poem

Nimeni nu ne-a spus că acest poem nu a fost reciclat”

A cincea antologie internațională paradoxistă, “Fifth International Anthology on Paradoxism”, a apărut la editura Offsetcolor, din Râmnicu-Vâlcea , și conține 253 de pagini. Editor – Smarandache Florentin, coperta – Roca George, tehnoredactarea – Sîrbu Dan. Bun de tipar: decembrie 2006.

Craiova - 26 februarie – 2 martie 2006

BULETIN DE ȘTIRI

În fiecare lună a fiecărui an, se va desfășura în Iovacra o nouă ediție a Festivalului Internațional de Cântec și Cuvânt Mut. Manifestarea se înscrie în bogatul ciclu dedicat integrării Caliciei în Uniunea Fără nici-un Cuvânt. Sunt invitați la festival, în calitate de concurenți, numeroși politicieni, ziariști, moderatori de știri, prezentatori, cântăreți, lăutari, cronicari, oameni media, sportivi, compozitori, oameni de cultură și artă, teologi, tehnologi, comandanți militari, magistrați, afaceriști, muncitori, scriitori, membri sau nemembri ai Uniunii “Tăcerea e de aur”.

Festivalul va începe cu un moment de reculegere ținut în memoria celui care a fost Cuvântul. Vor urma alocuțiunile înalților invitați, pe marginea Cuvântului. În aceste alocuțiuni nu se va ține nici-un cuvânt. Se va mima Lumina, oferindu-se mult întuneric. În bezna spectacolului, își va face apariția mută, Cuvântul. Se va trage în liniște absolută, cortina... Publicul se va retrage în foaier. Se va consuma tăcere. Un gong mut va anunța spectatorii să revină în sală. Pe scenă, se va retrage cortina. Globul pământesc se va opri lângă arlechin, să nu facă zgomot. Publicul nu îl va vedea, fiind preocupat să consume ultimele resturi de tăcere. Oamenii de ordine vor împinge, într-o tăcere absolută, spectatorii pe scaune. Vor avea loc altercații, care vor sfârși într-o debandadă generală. Unii spectatori vor intra, alții vor ieși din Uniune. Pretutindeni, busculada va continua. În această hărmălaie mută, concurenții se vor întrece să tacă. Organizatorii vor premia cele mai frumoase tăceri cu coli albe, unele reprezentând diplome, altele, bani.

Concurenții premiați, sau care nu s-au prezentat la festivitatea de premiere, vor fi trecuți sub tăcere. Juriul, concurenții, invitații, înalții oaspeți, vor fi invitați la o masă a tăcerii, la care nimeni nu va deschide gura.

Se va propune generalizarea Festivalului Internațional de Cântec și Cuvânt Mut în toata Iovacra, pentru început. Apoi, în toata Calicia. Toată Uniunea fără nici-un Cuvânt. Toata lumea își va exprima adeziunea, neînțelegând nimic, și protestând din

acest motiv, în tăcere. Din fericire, viața va merge înainte, ca și până acum. Fără cuvinte

Part!

Fără zgomote

♣Æ

Fără semne

!|

Fara puncte-puncte

Cuvântul - *Să se facă Lumină!*

Un om de ordine: - Stai! Cine gândește?

Cuvântul: - *Taci, măi, că nu știți cine v-a făcut! Măcar acum, știți ce spuneți? Înțelegeți valoarea Cuvântului?*

Tăcerile Posesorilor de cuvinte sunt împărțite. Fără cuvinte.

9 aprilie 2008

DOUA LEME ȘI O CONCLUZIE PARADOXALĂ ÎN LIMBA ROMÂNĂ RURALĂ

Lema1: Sunt vid de plin.

Lema2 (întărirea lemei 1): Sunt plin de vid.

Concluzie: Sunt sătul.

POLITICA (O DEFINIȚIE)

Nu avem bani. Facem politică.

Avem bani. Facem politică.

Și iar nu avem bani.

Elisabeta KOCSIK (Romania)

REPLICI PARADOXISTE

PARADOXE REPLIKEN

Ce a fost întâi oul sau găina? ..?!

Păi ... cocoșul.

Was war zuerst das Ei oder die Henne? ...?!

Tja ... der Hahn.

Ai de ales între: a iubi și a înțelege;

a te impune și a te răzbuna.

Înțeleg să mă răzbun - impunând respectul.

*Dir steht zur Wahl: zu lieben oder zu verstehen;
dich durchzusetzen oder dich zu rächen.*

*Ich verstehe mich zu rächen – indem ich Achtung
gebiete.*

Ești de două ori soacră?

De fapt, sunt de patru ori ... mamă.

Bist du zweimal Schwiegermutter?

Eigentlich bin ich viermal ... Mutter.

De ce mă placi?

Sunt fițoasă, egoistă, rea ...

Gădesc la tine ceea ce mie îmi lipsește.

Warum magst du mich?

Ich bin zickig, egoistisch, gemein...

Ich finde an dir was mir fehlt.

Ai grijă cum te porți, ai putea să o pățești!

Dai în scris?

Și așa am început să ... scriu.

*Pass auf dein Verhalten auf, es kann sein, dass du
was abkriegst!*

Magst du das schriftlich bestätigen?

Und so begann ich zu ... schreiben.

Gândești și acționezi ca o matură (a se citi mătură).

Așa este, nu am experiența ta.

**De acord, copilă. Lipsa de experiență nu îți dă dreptul să fii
... aspirator.**

Du denkst und agierst wie ein Besen.

Stimmt, ich habe doch nicht deine Erfahrung.

*Einverstanden mein Kind. Der Mangel an Erfahrung
gibt dir nicht das Recht ein Staubsauger zu sein.*

Nimic nu este mai presus de lege.

Ba da ... bunul simț.

Nichts steht über das Gesetz.

Doch...der Menschenverstand.

Ce crezi că au în comun bărbații și femeile?

Inteligența, logica, sensibilitatea, cu precizarea că bărbații folosesc uneori incorect ... virgula.

Was glaubst du dass Frauen und Männer gemeinsam haben?

Die Intelligenz, die Logik, die Empfindlichkeit, doch mit der Bemerkung dass die Männer manchmal das Komma falsch verwenden.

Ce am în cap, mulți ar dori să aibă.

Ar folosi la ... ceva?

Was ich im Kopf habe, hätten sich viele gewünscht.

Wäre dass denn nützlich für...etwas?

Te crezi deșteaptă?

Nu mă cred, sunt ... de azi dimineată.

Glaubst d,u dass du klug bist?

Ich glaub's nicht nur, sondern ich bin's...seit heute Morgen.

Am copii, să aibă cine mă îngropa în ... datorii.

Ich habe Kinder damit es jemand gibt der mich begrabt...in Schulden.

Când aduni, nu totdeauna faci avere, mai dai și în... bucluc.

Wenn du sammelst, dann baust du nicht immer Vermögen auf, sondern manchmal auch... Schwierigkeiten.

Lacrima bărbatului – picătură din oca sufletului.

Die Träne des Mannes – ein Tropfen aus der Grube der Seele.

Familia – za din lanțul societății.

Nu este de mirare că trăim... înlănțuiți.

Die Familie – Kettenring aus der Gesellschaftskette.

Man soll sich dann nicht wundern, dass wir in Ketten leben.

Mi-ai pus pe deget un inel să umpli un... gol.

Du hast auf meinem Finger einen Ring angelegt um eine Leere zu füllen.

La răscruce de vremi, fiecare este liber să aleagă între el și ... ceilalți.

Bei der Kreuzung von Zeiten, darf jeder wählen zwischen ihm und den anderen.

Mărturisesc că m-am însurat să fiu, în sfârșit ... liber.

Ich muss gestehen ich habe mich verheiratet um endlich frei zu sein.

Sunt născută să pot naște, la rândul meu ... idei.

Ich bin geboren um selbst zu gebären...Ideen.

Deși știm că sănătatea este bunul cel mai de preț, investim mult pentru a o ... distruge.

Obwohl wir wissen dass die Gesundheit das höchste Gut ist, investieren wir viel darin...sie zu zerstören.

Înțelepciunea nu vine când dorim, are și ea... pretențiile ei.

Die Weisheit kommt nicht genau wenn wir wünschen, sie hat auch... ihre Anforderungen.

Ușa este martora celor petrecute, gaura cheii - scurgerea de ... informații.

Die Tür ist ein Zeuge der Taten, das Schlüsselloch – die Informationsundichtigkeit.

Omul este subjugat de propria lui ... dorință.

Der Mensch ist unterworfen seinem eigenen... Willen.

Neîmplinirile bărbatului stârnesc în femei dorința de ... autodepășire.

Die Unfähigkeit der Männer löst in den Frauen den Wunsch aus... sich selbst zu übertreffe.

Este vremea scăldatului, ne bălăcim în mizeria ... umană.

Es ist Badezeit, wir plantschen in... menschlichem Dreck.

Proces în familie, vinovat ... televizorul.

Prozess in der Familie, schuldig... der Fernseher.

Nu vă declarați învingători ocupând un teritoriu, nu ați pus stăpânire pe... spiritul lui.

Erklärt euch nicht als Sieger durch den Besitz eines Territoriums, ihr habt nicht die Herrschaft über... dessen Geist.

Ne spălăm rufele în familie. La uscat le punem ... afară.

Wir waschen unsere Wäsche in der Familie. Zum Trocknen legen wir sie aber... draußen.

Cea mai sigură sursă de informații - prietena prietenei.

Die sicherste Informationsquelle ist – die Freundin der Freundin.

Greșeala femeii este o pată pe tot restul vieții.

A bărbatului iese la fiecare ... spălare.

Der Fehler der Frau ist ein Fleck für den Rest ihres Lebens. Der des Mannes wird bei jedem Waschen entfernt.

Suntem flămânzi, dar nu ne mai hrănim cu... iluzii.

Wir sind hungrig, aber wir ernähren uns nicht mehr mit... Illusionen.

Îi dai bărbatului un deget și îți ia toată... viața (valabilă și reciprocă).

Du gibst dem Mann einen Finger und er nimmt dir das ganze... Leben. (gültig auch umgekehrt).

Aș dori să-ți spun ce gândesc , dar nu am nimic în ... cap.

Ich wollte dir sagen was ich denke aber ich habe nichts im... Kopf.

De ce vrei să curmi o trainică prietenie, cerându-mă de nevastă?

Warum willst du eine feste Freundschaft enden indem du mir einen Heiratsantrag machst?

Pentru sfat mi-a mulțumit, nu a aplicat, însă, învățătura din el.

Man hat mir für den Rat gedankt, jedoch die Lehre davon hat man nicht angewandt.

Ce ne sperie: ADEVĂRUL sau urmările?

Was erschreckt uns: DIE WAHRHEIT oder ihre Folgen?

Nu-mi cere ce nu am, primește ce îți ofer – încă o șansă.

Verlange mir nicht was ich nicht habe, nimm an was ich dir anbiete – noch eine Chance.

Cât mai ținem în moarte clinică - speranța?

Wie lange halten wir noch die Hoffnung in klinischen Tod?

Este bine că mai și gândești. Se pare, însă, că o faci și rău și ... prost.

Es ist gut, dass du ab und zu noch denkst. Es scheint aber, dass du das böse und schlecht machst.

A făcut un pas în politică, se și vede departe, deși este miop.

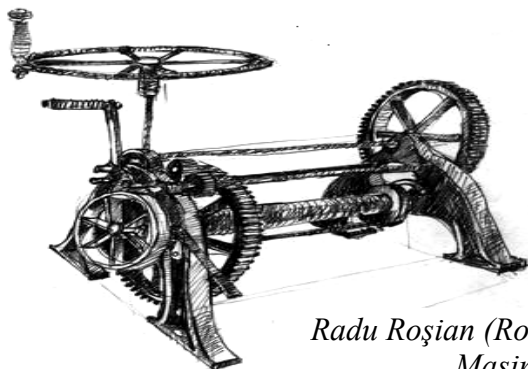
Er hat einen Schritt in der Politik gemacht und er sieht jetzt weit, obwohl er eigentlich kurzsichtig ist.

Ochii mamei – oglinda realității.

Die Augen der Mutter – der Spiegel der Wirklichkeit.

A tras la măsea până a trebuit să-și pună ... proteză.

Dacă are două fețe, oglinda este fățarnică?

Radu Roșian (Romania) –
Mașini paradoxale (1)

Octavian LAIU (România)

- "Pentru că era prea ușoară a rămas grea."
- "La oraș mergi afară înauntru..."
- "Mulți oameni frumoși sunt urâți."
- "De atâția mici a ajuns mare."
- "De prea multe roșii s-a făcut verde."
- "Este foarte, foarte rea,... dar bunăăă!"
- "Scurta-i era lungă."
- "Deși a răcit, i-a crescut temperatura."
- "Not only she's hot, but she's also cool."

EPIGRAME PARADOXISTE

A FI sau A NU FI:

Într-o lume de poveste
Totul e, deși nu este –
În oglinda paroxistă
Nu-i nimic, deși există!

Uite-l, nu e:

Dacă-l iei pe "*uite-l, nu e*"
Nu-i nimic bătut în cuie –
Dintr-un lac fără de broaște
Paradoxul se va naște.

Întrebare:

Fără sfaturi din afară
Un răspuns pe loc aș vrea:
O femeie, de-i ușoară
Poate să rămână... grea?

Constantin MARGHITOIU (România)

Paradoxism

Paradoxal, ori nu, cuvântul paradox este greu de localizat într-o, să spunem, categorie semantică distinctă, datorită mulțimii direcțiilor din care o anume afirmație sau set de afirmații, sunt sau se pot considera paradoxuri.

Compact spus, *'paradox sau paradoxală'*, ar fi acea afirmație care odată finalizată duce la contrariul ei, adică *'una spui și alta se înțelege'*, iar la limita, se înțelege sau rezultă logic, contrariul a ceea ce ai afirmat. Numai limbajele naturale sunt paradoxabile, generează paradoxuri, paradoxabilitatea derivând din imprecizia semnificantă a majorității cuvintelor, din halourile de ambiguitate care învăluie orice sens, astfel încât o minte flexibilă, ingenioasă descriptiv și interpretant, dar fără prejudecăți, alegând orice cuvânt îl poate trece prin toate nuanțele spectrului sensurilor, începând prin a izola o stare sau calitate și ajungând la a defini sau acoperi cu același concept, contrariul.

Paradoxurile sunt la fel de vechi ca limbajele, ele au apărut cu milenii în urmă, indicând profunde defecțiuni ale mecanismelor construcției sensurilor, dar poate încă mai multe virtuți, conform regulii paradoxale, ca *'orice rău ascunde un bine'*.

De fapt orice afirmație e paradoxabilă, atunci când încearcă să se afirme sau nege pe sine, sau când calitatea se autocalifică, ori se autoneagă, pătrunzând în contrariu.

Iată câteva exemple imediate:

- Evitând confuzia ești mai confuz.
- Recunoașterea ignoranței este o cunoaștere certă.
- Inutilitatea este utilă celor care produc sau consumă inutilul.
- Contradicția dispare când îi dispare numele.
- Inexistența există odată ce este denumită.

- Imaginația nu se poate imagina imaginând.
- Orice cuvânt transmite un sens, dar nici un cuvânt nu își poartă în sine procedura semnificantă.
- Pentru a localiza un sens ai nevoie de sensuri diferite.
- Concretul devine abstract când se analizează.
- Cunoașterea cuprinde, dar se ignoră.
- Repulsia este o atracție, din direcții opuse...
- Protestez împotriva protestelor.
- Accepți pentru a putea respinge.
- Dacă mă întreb, ar trebui să fiu altul pentru a răspunde.
- Doar gândești, dar *'nu te gândești'*.
- A te gândi înseamnă a înceta să gândești.
- Poți dori, dar nu poți dori dorința.
- Sentimentul se transformă în rațiune când se descrie.
- Infirmând, afirm...
- Lucruri diferite pot fi identice, după cum și lucrurile identice pot fi diferite.
- Necesitatea devine o povară când devine necesară.

Paradoxismul are un loc și un rol important în toate aspectele realității sau conceptibilității ei, fie ea concretă sau abstractă. Faptul că se pot construi afirmații indecidabile de tipul: *'numai când nu mint, mint'*, sau *'când vreau, de fapt vreau să nu vreau'*, sau *'această declarație este falsă'*, indică o obscură insuficiență în construcția sau conectarea sensurilor, dar mai poate sugera o subtilă capacitate conflictual semnificantă, ori imprevizibil multi semnificantă, ascunsă în fiecare cuvânt, care pare a avea o personalitate duală, una la vedere și la înțelegere comună, iar alta ocultă, mult mai surprinzătoare, mai tăioasă, mai conciliantă, mai senzuală, sau picantă.

Paradoxul este expresia revoltei împotriva revoltei, este atitudinea care respinge aprobarea sau invers, este polaritatea

care se atrage când se respinge, este umanul în căutare de sine prin evitare de sine, este sila de toate tradusă în dorința de toate, dar formulate ca opusuri.

Facem paradoxuri mai reușite când nu le căutăm decât cu intenție, pentru că în orice intenție se ascunde o lipsă de altă intenție, în orice apropiere ne atacă un refuz, iar în orice curiozitate, o nepăsare de alte curiozități.

Paradoxul aparține științei semantice, dar aparține și culturii de toate culorile, el face viața insuportabilă când viața este excesiv de suportabilă, dar o face de dorit, când este diferită, conform regulii că fiecare identitate este mai fericită când se ignora pe sine și își caută satisfacția în alta.

A fi om înseamnă a fi un paradox conștient de sine, un paradox care se creează, se întreține și se distruge, pentru a se recompune în altă variantă, mai agresivă sau mai conciliantă, dar cu același final.

Universul întreg este un paradox, este supremul paradox, care se construiește și se demolează permanent, nici o variantă din lume nefiind atât de bună *'pentru a merita eternitatea'*, dar nici atât de rea *'pentru a nu lăsa loc altui început'*, iar lumea începe numai după ce se sfârșește.

Viața umană este un paradox, mai ales când, neștiind ce să facem cu ea, o irosim în paradoxuri ieftine.

Constantin MATEI (Romania)

CU FUNDUL ÎN SUS...

...azi România este „iadul îngerilor”. Sistemul de valori este dat cu fundul în sus. Există tot mai mulți oameni incompetenți și imorali cocoțați în diverse funcții, care nu fac altceva decât să compromită valorile democrației occidentale (intenționat sau inconștient). Iar cei cu adevărat deștepți știi ce fac? Pleacă pe capete din țară și nu se mai întorc, încât s-ar putea vorbi pe bună dreptate despre o „trădare a intelectualilor”.

Din paradox în paradox (1)

Când se gândea că n-are casă,
Își dorea din suflet o mașină;
Când se gândea că n-are mașină,
Își dorea foarte mult o casă.
Acum, le are pe-amândouă,
Dar are griji, imposite:
Stă toată noaptea treaz
Și-și blestemă zilele.

Парадокса Парадокс (1)

*Когда он думал, что он дома
Он хотел приобрести машину;
Когда он думает, что у него есть автомобиль
Он был очень домашний.
Теперь на обоих
Но будьте осторожны, налоги:
Бодрствует всю ночь
И он проклял день.*

From a paradox to another (1)

*While he was thinking that he hadn't got a house,
He deeply wished he had had a car;
While he was thinking that he hadn't got a car,
He wished he had had a house.
Now he has both of them ,
But he has worries and taxes, too:
He stays awake the whole night
And curses his fate.*

Din paradox în paradox (2)

Ea era singură,
avea o casă veche,
se săturase de-atâta stat acasă
și-și dorea bărbat cu mașină
de cel puțin o sută de mii de lire.
El era singur,

avea o mașină, nici veche, nici nouă,
cu care se săturase de-atâta umblat prin lume
și-și dorea să aibă o casă mare și nouă,
într-o zonă rezidențială.

După numai un an de conviețuire,
locuiesc separat:
el – într-o casă mare și nouă,
într-o zonă rezidențială;
ea – într-o mașină
de cel puțin o sută de mii de lire,
amândouă luate cu chirie
pe care n-au plătit-o
de vreo două luni.

From a paradox to another (2)

*She was single,
She had an old house,
She was fed up with staying in the house
And longed for a man with a car
To worth at least one hundred thousand pounds.
He was single,
He had a car, it was neither new nor old,
And he was fed up of wandering here and there
And he wanted to have a new big house,
Somewhere in a residential area.
After only a year of living together,
They live separately now:
He-in a new big house in a residential area;
She-in a car
That worths at least one hundred thousand pounds.
Both of them are rented
But they haven't paid the rent
For at least two months.*

Fapt divers

De când cu Florentin Smarandache și paradoxismul lui,
Și lui Dumnezeu a-nceput să-i placă paradoxul:
Anul acesta, a trăsnit o biserică
Dintr-o comună vrânceană
Plină ochi de credincioși
Veniți să preamărească
Învierea Fiului Său
Iisus Hristos.

A common event

*Since Florentin Smarandache and his paradoxes,
Even God has liked paradox:
This year, somewhere in a county
He has struck a church
Which was full of believers
Who had come to worship
The resurrection of His son
Jesus Christ.*

Când aproapele...

Când aproapele-ți devine departe,
Iar departele – aproape,
Nu-ți rămâne decât calea de mijloc:
Să-i ocolești la nesfârșit
Și pe unul,
Și pe altul,
Pentru a ajunge, în sfârșit,
În mijlocul adevărului mărginit
De nemărginirea minciunii.

When a close friend...

When a close friend turns out to be distant ,
And the distant-close,
You have nothing to choose but the middle way:
To take an endless roundabout way
Both round one ,

And the other,
To arrive in the end
In the middle of the truth limited
By the boundlessness of lie.

*Translated from Romanian
by Adriana STOENESCU*

Mircea MONU (Romania)

"Fie ca Lumina Învierii să vă aducă pacea și bucuria în suflet!" își urară atei între ei, pentru a fi... paradoxiști și-n ziua de Paști!

Janet NICĂ (Romania)

Discurs politic democratic

În încheiere, vreau să încep cu mijlocul.

Bună ziua, stigmați conceptăteni de preptutindeni și de aici.

Am auzit că sunteți proști informați și am venit să vă dezinformez cu actualități din antichitatea prezentă.

Vă avertizez că am avut multe succesuri pe unde am fost și chiar pe unde n-am fost. Deși nu v-am spus-o niciodată, vă repet că sunt un tip atipic, cel mai superior dintre colegii mei de serviciu, cel mai perfect specialist în valori nule pe care nu le enumerez din lipsă de exces, protagonistul cel mai principal din rândul muritorilor de rând.

Nu vreau să vreau, nu vreau să pot, nu pot să pot să-mi jignesc competitivii concurenționali, ceea ce spun acum nu are legătură cu surdul sau surd-estul Europei, nici cu nordul gordian, așa cum minutarul de la ceas nu are legătură cu minotaurul din legendă sau agendă.

Să nu mă simt mai prost decât sunt, vă rog să mă votați în mod obligatoriu, să pot trăi și eu mai bine pe spinarea voastră, pentru că dumneavoastră nu aveți timp, sunteți ocupați cu munca. Uite, eu vă promit aici că voi uita deîndată și brusc toate promisiunile pe care le fac în necunoștință de cauză, că nu

vă voi mai călca pragul casei până la alegerile viitoare, când vreau să vă fraieresc din nou. Dați-mi votul vostru până nu e prea târziu pentru mine și prea devreme pentru dumneavoastră.

Dragii mei prostănaci, stimații mei terchea-berchea, pe suferința voastră nu vreau să par lamentabil, ci să fiu parlamentabil. Voi nu vedeți ce fețe de învinși aveți? Păi uitați-vă coala ce moacă de protipendadă am, ce bombeuri de pantofi lustruite cu crema societății am.

Sunt singurul care are disoluții la toate problemele.

Ar trebui să-mi mulțumiți pentru acest Discurs în curs de concurs demn de intrat cu el la Academia de Acadele, spre propășirea dobitocilor de preptutindenii.

Aforisme paradoxiste

- Domnișoară, sunt mort după tine, deci exist!
- Nu sunt Eminescu, faceți o gravă contuzie.
- Fiind ce sunt, parlamentarii opoziției și cei ai puterii au făcut un troc.
- Era accidentat și, pe deasupra, simțea o durere înăuntru.
- Era un om perfect, nu avea nici un talent.
- Inspirat de muze, poetului i-a trecut prin cap o idee genitală.
- În viitor a fost mai bine decât va fi în trecut.
- El era departe, și așa mai departe, ea era aproape, și așa mai departe.
- Nu avea mamă, întrucât era țăran din tată-n fiu.
- Glonțul a plecat din pistol ca din pușcă.
- Când e arșiță, se răcorește cu bani gheață.
- Osânda ei era osânza.
- Și-a trecut cărțile în revistă.
- Pentru că fuma pipă, s-a îndrăgostit lulea.
- Nefiind bine ascuțit, toporul i-a dat de furcă.
- N-am înțeles cum de și-a dat șeful duhul, când nu avea.
- Fotbalul, când nu e joc cu bătaie, e o bătaie de joc.

- Dormea cu capul pe pernă, pentru că era un om fără căpătâi.
- De când l-a mușcat câinele, are întruna remușcări.
- Acuzațiile că a fost prins cu droguri sunt, de-a dreptul, stupefiante.
- Mirosea ca o grădină pentru că era copil din flori.
- La Miercurea Ciuc i s-au dus toți banii pe apa sâmbetei.
- Orașul nu avea canale, câte canalii.
- Moșii și-au pus părul pe moaște, iar moaștele au pus parul pe moși.
- Și-au declinat competențele în patul conjugal.
- Cu o fustă scurtă și-a făcut rost de un job de lungă durată.
- A fi sau a nu fi? Acesta-i răspunsul.
- Spiritele lor s-au luptat corp la corp.
- I se citea în ochi că e analfabet.
- Pentru că n-a găsit mâncare în casă, bărbatul s-a săturat și a plecat.
- Juriile abia au făcut față injuriilor.
- Lupta a început la prânz și a durat de dimineața până seara.
- I-a sărutat gaura cheii, întrucât fata își pusese de ceva vreme, lacăt la gură.
- Era o femeie cistită.
- Când a luat zâmbocul în gură, știuca s-a fript.
- Bunicule, de ce Mitrea Cocor nu pleacă în țările calde?
- Această femeie s-a ridicat pentru că era căzută în matematici.
- S-a întâlnit cu o poamă sub un pom.
- Era un scriitor celembru, de noptorietate nuliversală.
- Viața e complicată, deși ne naștem, pur și simplu, simplu și murim, pur și simplu, simplu.
- Uraganul a făcut victime materiale și pagube umane.
- Continuăm știrile după o pauză de duplicitate.

- Poetul scria cu creionul pentru că era în pană de talent.
- Invitat la nuntă, Sfarmă-Piatră le-a urat tinerilor casă de piatră.
 - Bănescu, fost căpitan de vapor, s-a făcut luntre și punte și a ajuns președintele țării.
 - Sunt de acord cu dumneavoastră, dar am altă părere.
 - S-a șters pe față cu un ștregar de bumbac.
 - Preotul îi binecuvântează pe enoriașii din parodia sa.
 - Ea era grasă pentru că el n-o slăbea din ochi.
 - Doamnă, aveți o căciuliță, jos pălăria.
 - Era împotriva muzicii, de aceea cânta la contrabas.
 - De sâmbăta morților, căpitanul a împărțit marinariilor colaci de salvare.
 - După punctul culminant, curiozitatea lui s-a făcut virgulă.
 - În trecut, hunii și mongolii dădeau năvală ca tătarii.
 - S-a angajat ca stomatolog pe o gură de rai.
 - Nu e de mirare că deputatul are tuse măgărească.
 - Toți purtau cizme, de la Vlădică până la opincă.
 - La cercul pedagogic, unii profesori au dat din colț în colț.
 - Deși sancționat, ministrul agriculturii nu s-a dat pe brazdă.
 - I-a cerut mâna fetei pe un picior de plai.
 - Pe vremea ministrului Cintează, sănătatea o cam mierlise.
 - Niciodată n-a tremurat de frig, întrucât a fost ofițer sub acoperire.
 - Bănescu, imitându-l pe Lăpușeanu: *De mă voi scula, pre mulți am să bănesc și eu!*
 - Numai împreună putem fi separați.
 - Discuția despre salariile profesorilor era foarte pensionată.
 - În fiecare zi hotelul de cinci stele e lună.

- Cu o consoartă frumoasă a avut o soartă urâtă.
- Lucrând în laborator cu un coleg, a devenit colaborator.
- Toți senatorii au votat, deopotrivă, împotriva.
- Văzând picioarele iubitei, flăcăului i s-au aprins călcâiele.
- Un fotbalist fără cap nu are la îndemână decât picioarele.
- Citindu-i versurile albe, criticul a văzut negru în fața ochilor.
- La drept vorbind, oamenii au murit de când s-au născut.
- A rămas chel pentru că scria în răspăr.

Gheorghe NICULESCU (Romania)

PSEUDOCURRICULUM

Motto:

*Eu sunt un „fost”,
dar tu nu ai fost un „este”*

Sunt cel ce are-un dor de-un dor
Fără de haz, plin de umor,
Care să cadă-nălțător;

Sunt voluntarul obligat
Să te silesc să-mi dai un sfat
Plătit, dar dezinteresat;

Sunt bucurosul supărat
C-atuncea când s-a bucurat
N-a fost destul de ne-ntristat;

Sunt cu bogate sărăcii
Și cu sărace bogății;
Sunt ce nu vreau a fi să fii;

Sunt cel ce bine a făcut
Mai rău decât s-ar fi putut
Dacă ar fi putu ce-a vrut;

Sunt ce nu vreau, dar pot să fiu,
Într-un intempestiv târziu,
Sunt muribundul cel mai viu;

Sunt priceput în a nu ști
Să fac doar ce ar trebui;
Sunt numai ceea ce pot fi;

Eu sunt convinsul neconvins
Că neînvingul și-a învins
Mentalitatea de ne-înving;

Sunt înțeleptul care știe
Că nu prea știe ce nu știe
C-ar trebui știut să știe;

Sunt liber să-mi aleg sclavie,
Să intru-n orice pușcărie
Și să n-am bani de prăvălie;

Sunt pesimistul realist
Că aș putea fi optimist
Fiindcă cuget, deci exist;

Sunt muncitorul nemuncit
Obositor de obosit
Și fericit că nu-s nefericit;

Sunt luptătorul înrăit
Că inamicul n-a venit –
Absent fiind – dar m-a lovit;

Sunt neînvingul cel învins
De teama că va fi învins
De către stinsul neaprinș;

Sunt pomul care a rodit

Deși nu a fost răsădit
Dar s-a uscat când a-nflorit

Sunt înștiințatul ce-a aflat
Că încă nu e înștiințat
Să afle ce nu-i de aflat;

Sunt ne-poetul care versuind
Cobor spre infinit suind, suind –
Demolator ce moare construind;

Sunt umbră, sunt mister, sunt vis,
Sunt Diavolul din Paradis
Sunt cel mai viul cel ucis;

Sunt ce am fost și aș mai vrea
Să fiu mai mult, de s-ar putea,
Sunt ce nu pot, dar pot părea...

Sunt tot ce a rămas în urma mea!

CATRENE ȘI EPIGRAME

ZODII

- Eu sunt taur, ea-i fecioară!
- Prietene, îmi pare rău:
Ea, de-i tot ca prima oară,
Înseamnă că tu ești bou!

ACRITURĂ

- Draga mea, lângă friptură,
Ar merge și-o murătură!
- Stai un pic, răspunse ea,
C-o chem și pe maică-mea!

LĂUDĂROȘENII

- Am văzut Turnul din Pisa,
Turnul Eiffel și Tamisa...
- Iar eu, zise nea Mărin,
Văzui Turnu Severin.

UNUI ÎNCORNORAT

- Tu în coarne mult prea prea-i
Cauți la bărbat, ți-o spun!
- Ca să-i caut a fost musai,
Mai întâi să i le pun!

LA UN RESTAURANT DUNĂREAN

- Nu te supăra matale,
Eu aş dori baclavale!
- De privești pe val, pe cale,
Tocmai trece-un bac la vale!

UNUI CETĂȚEAN DE ONOARE

- De ce-l făcură pe cutare,
În urbe, cetățean de-onoare?
- I-au dat ceea ce-i lipsea
Fiindcă cetățean era!

LA MEDIC

Dumnealui tușea anemic,
Fiind cam bolnăvicios,
Dar de când a fost la medic
Tușește mai sănătos!

UNUI OLTEAN

Fiindcă lângă Olt trăiesc,
D-aia oltean mă numesc;
În deltă dacă-aș trăi
Cred că... deltaplan aş fi!

UNUI NOTAR

Notarul, cum știi matale,
Legiferează hârtii:
El face originale
Iar nevastă-sa... copii!

LA APĂ

„Să se ude bine solul!”
A dispus împărăția

Și a fost înecat solul
Ce venise cu solia!

DEZLEGARE LA PEȘTE

Pe proxenet să-l sloboziți,
Dom' judecător, firește,
În calendar, dacă citiți,
E dezlegare la... pește!

PARADOXISTĂ

Tocmai n-a-nceput să ningă
Cu stropi mari, uscați și reci
Dar învinsul o să-nvingă
Dacă stai atunci când treci.

SANCTIUNE

A fost aspru amendat
Fiindcă a conturbat
Petrecerea de pietoni
Pe... trecerea de pietoni!

POVESTE

Cică ar fi fost odată
Un băiat și cu o fată:
El cuminte, ea fardată,
El – cumpătat, ea – cam... pătată!

NEPOTRIVIRE

Zice-se că un băiat
S-a îndrăgostit de-o fată:
El era prost situat,
Ea era prost... ituată!

UNUI CUPLU

Ea venea de la dentist,
El ieșise dintr-o „bombă”;
Ea – tristă, el – optimist,
El cu-aplomb, ea cu o... plombă!

CU ACREDITARE

El – acreditat
Iar ea – creditată;
El – în consulat,
Ea – neconsolată.

HOȚEASCĂ

- Cum aș putea încasa
De-aicea mari lefuri?
- Asta e părerea mea:
Doar dacă le... furi!

DESPRE UN SCRITOR

- De scriitor ce-ai de spus?
- Nimenea nu l-a tradus!
- Dragă, nu e chiar așa;
L-a tradus... nevastă-sa!

UNUI ALES

Noi l-am pus să ne conducă
Să ieșim din vremuri grele;
L-am pus „bine” să ne-aducă,
Însă el s-a pus... pe rele!

POLITICIAN... DE MESERIE

În regimul păgubos
El se arunca la os;
Acum, și mai avan,
Se aruncă la ciolan.

LA ȘCOALĂ

- Măi copii, aveți habar
Cum arată un ghețar?
A răspuns Bulă, ca prostu`:
- Cum caloriferul nostru!

UNUI VIRTUAL PREȘEDINTE

(blestem)

Dacă te-a ales Poporul
Și în prag nu pui piciorul,
Nu te lupți pentru dreptate
Și pentru prosperitate,
Să ai zile numărate,
Să simți cum Domnul te bate!
 Să te însori cu comoara
 Numită tanti Tamara,
 Care să-ți aducă dotă,
 Pentru Trăienel, o flotă;
 Pentru-Andrei și Adriane,
 Vile mari, cu termopane
 Și-un țiuit în timpane;
 O guvernare discretă,
 Sfori pentru marionetă;
 Ministere pregătite
 Pentru țoape sclifosite;
Premier handicapat,
Poliție de rahat,
Justiție de... castrat
Și bugetul constipat;
 Să te uiți c-un ochi zbanghiu
 La un premier boc(ciu)
 Să te supere ficatul,
 Să nu-ți duci la cap mandatul!
 Dicție bună să ai
 Precum Regele Mihai,
 Pe la dos să îi simți scula
 Voievodului Dracula;
Să videanu-n mod vădit
Cum Vadim te-a ologit;
Să simți cum îți dă la mir
Neortodoxul Meir;
 Să nu pui geană pe geană

Pân' nu bei o damigeană
De poșircă, la bostană;
 Să crezi că te-a lovit pesta
 Când vizitezi Budapesta;
 Dat fiindc-ai mâncat dudu,
 Să îți placă mai mult buda,

Să-ți vină să te băsescu,
Să nu te mai poți oprescu
Și să simți cam târiceanu
Cum te sapă stolojanu;
 Să-i duci crini lui Antonescu
 Și să mori ca... Ceaușescu!

MĂRTURIE MINCINOASĂ

(fabulă)

Cică mărturie falsă
Măgarul ar fi prestat,
Cum că boul, vită crasă,
O vițică-a violat.
Hotărî completul, iată,
Că boul e vinovat
Și fu condamnat, pe viață,
Să tragă-un car încărcat.
Taurul, după aceea,
Îi zise la telegar:
- De ce i-ai adus năpastă
La bou, bă! Ești un măgar!
- Deci te bucuri c-ai scăpat
Dar totuși te iei de mine!
Scuză-mă că te-am salvat:
Tu ești mai măgar ca mine!

MORALĂ trasă de bietul
Care și-acum trage carul:
Câte odată, completul
E mai prost decât măgarul!

VEȘTI

Iată ce-am aflat că n-am aflat:
Mortul cel mai viu a decedat,
Ne-nsuratul soț a divorțat
Și-un cal pe călăreț l-a-ncălecat;
 Scumpirile în lanț s-au ieftinit,
 Idioții s-au tâmpit,
 Coasele s-au descosit,
 Pâinea arsă s-a-ncruzit,
 Câinii răi s-au înrăit,
 Vrabia s-a păsărit,
 Bogatul s-a-mbogățit;
 Omul prost s-a mai prostit
 Omul treaz nu s-a trezit,
 Răspopitul s-a popit,
 Răzgânditul s-a gândit,
 Motanul s-a mătăit
 Și-nceputul s-a sfârșit;
 Preaînfrântu-i neînfrânt,
 Neavântu-și ia avânt,
 Nesătutul e flămând,
 Mutul cântă numai-n gând;
Căruța nu e mașină,
Doisprezece nu-i duzină,
Cocoșul nu e găină,
Vânătorul n-are vină,
Viața-i grea, prânzul nu-i cină
Și pensia e puțină.

SUNT LIBER

Sunt liber să fiu sclavul orișicui!
Sunt liber! Sunt mai liber ca atomul
Ce intră în valența nu știu cui!
Sunt liber! Sunt mai liber ca tot omul!

Sunt liber să fiu robul cumpărat
De oricare stăpân care mă bate
Și liber sunt să intru în păcat
Sau să tânjesc la inegalitate.

Sunt liber să-i zic cerc oricărui romb,
Sunt liber să-mi aleg tată sau frate,
Sunt liber să decid cum să sucomb
Sau să trăiesc în imoralitate.

Sunt liber să abdic ireversibil
Și să devin, oricând, inamovibil;
Posed o obsedantă libertate
De a nu spune niciodată „- Nu se poate!”
Clonat fiind din irealitate.

Sunt liber să suport impertinența,
Să îi admit oricui ireverența...
Sunt liber să lipsesc arhiprezent,
Să fiu atent a nu fi neatent.

Sunt liber de-a nu fi celibatar
Și luna să n-o pun în calendar;
Sunt liber precum pasărea în zbor
Țintită permanent de vânător.

Sunt liber de-a avea-n contumacie
Prezumția de nevinovăție;
Sunt liberul etern care nu poate
Să evadeze din realitate.

POTRIVELI NEPOTRIVITE

*Prima dată s-au zărit
Ș-apoi, când s-au întâlnit:*

O hulă cu un hulit
O gubelă și-un belit;
Valul cu o vale,

Calul cu o cale;
 Șalele c-un șal,
 Balele c-un bal;
 Abacul cu o abacă,
 Vacuumul cu o vacă;
 Valea cu vălăul,
 Călăuza cu călăul;
 Cotul cu o cotă,
 Hoțul cu o hotă;
Gravul cu gravida,
Omul cu omida;
Canalia c-un canal,
Banana cu un banal;
 Parapanta cu un par,
 Avaria c-un avar;
 Fatalul cu o fată,
 Prelatul cu-o prelată;
 Cercul și o circă,
 Arcul cu o arcă;
 Iadul și cu iada,
 Nodul și cu noada;
 Clinul și cu clinica,
 Lupanarul cu lupa;
 Rima c-un rimel,
 Cața c-un cățel;
Ateul cu atela,
Lovitul cu lovela;
Bardul cu o bardă,
Cordul cu o coardă;
 Centul cu centura,
 Friptul cu friptura;
 Bobul cu bobina,
 Albul cu albina;
 Bonul cu o bonă,
 Tonul cu o tonă;
 Wattul și cu vata,

Spîțerul cu spița;
Cerul cu ceara,
Fierul cu fiara;
Ogarul cu o gară,
Barul cu o bară;
Furtunul cu furtuna,
Alunul cu luna;
Primatul cu primăvara,
Carul și, cu el, ocară;
Brutarul cu o brută,
Plutonul cu o plută;
Trupul cu o trupă,
Cupidul cu o cupă;
Pontul cu poanta,
Gentilul cu geanta;
Patul cu o pată,
Ratatul cu o rată;
Ursul cu o ursă,
Cursul cu o cursă;
Cocota c-un cocotier,
Carta cu un cartier;
Dramul cu o dramă,
Domul cu o damă;
Văzul cu o vază,
Bâzul cu o bază;
Razul cu o rază;
Lozul cu o loază;
Lupul cu o lupă,
Pupul cu o pupă;
Ulucul cu o ulucă,
Bulucul și cu o bucă,
Mâna c-un mâner,
Bena c-un banner;
Știrul cu o știre,
Miriștea cu-n mire;
Robul pe lângă o roabă,

Tărăboiul cu-o tarabă;
Trenul cu o trenă,
Arinul cu o arenă;
Canatul și cu cana,
Vânatul și cu vana;
Palatul și cu pala,
Halatul și cu hala;
Tușul și cu tușa,
Sacul cu sacoșa;
Fina cu finitul,
Zâna cu zenitul;
Un direct cu-o directoare
Și racul de la răcoare;
Parul cu paraua,
Darul cu daraua;
Sulul cu o sulă,
Bulă cu o bulă;
Nara cu un nar
Vara c-un șalvar;
Tunul cu tunica,
Bunul cu bunica;
Garoul cu gara,
Baroul cu bara;
Un rom cu o ramă,
Un pom cu o poamă;
Un foc cu o focă,
Un coc cu o cocă;
Un roc cu o rocă,
Un toc cu o tocă;
Un capot cu o capotă,
Un pilot cu o pilotă;
Fulgii cu fulgerele,
Zorul cu zorelele;
Țestul cu țestoasele,
Vestul cu vestalele;
Tainul cu taina,

Hainul cu haina;
Ghinda c-un ghiduș,
Țara c-un țăruș;
Un gazel cu o gazelă,
Un turist cu o turelă;
Tipul cu-o tiparniță,
Vipul cu o viperă;
Castanul cu-o castanietă,
Motorul cu-o motoretă;
Un țarc cu o țarcă,
Un parc cu o parcă;
Frigiderul cu-o frigidă,
Agudul cu-o aguridă;
Un tabloid cu o tablă
Și rambleul cu o rablă;
Sulful cu sulfina,
Prazul și prăjina...
Șpaga cu șpagatul,
Baia cu băiatul;
Rangul cu o rangă,
Gongul cu o goangă;
Un pol cu o poală,
Un cal cu o cală;
Bordul cu bordura,
Tortul cu tortura;
Trufașul cu trufa
Și hapul cu hupa;
O rotondă c-un rotund
Și o fundă cu un fund;
Venitul cu viitura
Și prazul cu prăjitura;
Nora cu noroiul,
Gara cu garoiul

*S-au plăcut și s-au iubit;
Vă dați seama ce-a ieșit!*

VORBE DE DUH

- Răufăcătorul și-a făcut bine treaba.
- Când era de adus, se ducea, iar când era de pus, se opunea.
- I s-a dus vorba că i-a pierit graiul.
- Când a văzut că nu mai aude, a devenit foarte ascultător.
- S-a cuplat cu una cu plete și se crede cupletist.
- Pășea pașnic, ca un pașă.
- Deși îi plăceau înălțimile, a trăit până la adânci bătrâneți.
- Unii dădeau bună ziua, iar alții dădeau buzna.
- Călin era pe cale să se călească, stând în cală.
- Era cel mai renumit constructor de case părăsite.
- Unii regretă ce au făcut, alții regretă ce n-au făcut.
- Ciobanii moldoveni, buni păstrători ai tradiției locale, cântau din fluier „Jieneasca de pe Olt”.
- El era în capul gol, iar ea era în capul listei.
- Să condamni nedreptatea la moarte, nu-i o nedreptate condamnabilă.
- Ea era săracă cu duhul, iar el nu avea nimic.
- Sunt unii eroi de romane care au depășit faima autorilor care i-au creat.
- Ea avea un corp de invidiat, iar el avea un corp delict.
- Când ea spăla rufe, el spăla putina.
- Gardul viu trăgea să moară.
- N-are nici o vină că are ovină..
- La recurs a recurs la un discurs, dând curs unui nou curs.
- După ce își înșela nevasta, înșela calul și pleca.
- Ea s-a dus la coafor, iar el la dracul să-l pieptene!
- Ea era o femeie ușoară, iar el era greu de cap.
- El se culca pe lauri, în vreme ce ea se culca cu un vecin.

- Unul lua câte puțin de la mulți, iar altul lua mult de la puțini.
- El bogat în bani, ea săracă-n ani.
- Involuntar, a devenit corespondent voluntar.
- Deși nu corespundea, coresponda.
- Ea stătea în dubii, iar el într-o vilă centrală.
- S-a întâlnit fiul satului cu fiul sătulului.
- Aspirantul a respirat ușurat.
- S-a îndrăgostit de ea la prima vedere, iar la a doua vedere a băgat divorț.
- Cu numele te naști; renumele ți-l faci.
- Fiindcă nu se înțelegea cu soțul, și-a luat translator un amant.
- Timpul este cel mai mare dictator.
- Bărbatul care își caută jumătatea, înseamnă că nu este întreg (la cap!!).
- Parlamentarul este cam (par)lamentabil.
- Vreau să știți că știu că nu vreți să știți.
- S-au pomenit cu o pomană nemaipomenită.
- A fost primit cu respingere.
- Unul avea mâncări, iar altul avea mâncărimi.
- Slavii nu sunt mulțumiți de stăpânul lor; vor alt stăpân care să-i stăpânească de la manifestări nestăpânite.
- Cred că ai o încredere de necrezut..
- Are cele mai bogate gânduri cu privire la sărăcie.
- Și-a ucis plutonul de execuție.
- Când câștig bani, sunt realist, când îi împrumut, sunt pesimist și, când mi se restituie, sunt optimist.
- Avea ochelari de soare și ridichi de lună.
- Oglinda este cea mai sinceră fotografie, fiindcă nu se lasă retușată.
- Liniștea casnică este direct proporțională cu distanța până la locuința socrilor.

- Cel cu redresorul dres, i se adresa dresorului cu o adresă.
- Cei infectați cu umor nu mor de râs.
- Iubește-ți aproapele cât mai de departe.
- Este adevărat că nu cred neadevăruri.
- Boul, îndrăgostit de iapă, regretă că nu este măgar.
- Dragostea este ca ciorba: se răcește pe măsură ce o consumi.
- Când el dormea buștean, ea umbla creanga.
- Face mari eforturi să nu facă nici un efort.
- Ca să împac și capra, și varza, le-am pus să fiarbă împreună.
- El o mânca din ochi, iar ea îi mânca banii.
- Deși este loc sub soare pentru toată lumea, unii lucrează din umbră.
- Dacă îți merge din plin, nu te arunca în gol.
- Ea, la micul dejun, prefera rahat, iar seara, sara-ILIE.
- Călărețul, bine postat în șea, și-a dat seama, într-un târziu, că-i lipsea calul.
- Unii sunt bine cotați, iar alții boi-cotați.
- Au făcut niște copii frumoși, ceva de speriat.
- Starostele stăruia, dar starețul nu era în stare să stea.
- După ce au rupt pisica în două, și-au dat seama că era motan.
- Lui Vlad Țepeș îi plăceau oamenii înțepați.
- Unul era dentist, iar celălalt era iredentist.
- Unul a venit înaintea celui care a venit înapoi.
- Secretara a desecretarizat secrete nedesecretizabile.
- S-au răcit relațiile dintre ei, din cauza unui frigider.
- Era o dulceață de femeie: se zaharisise.
- Culmea ghinionului: să scapi de nazism și să dai peste sionism.
- Căsătoria e o loterie cu mai mulți câștigători și un singur perdant.

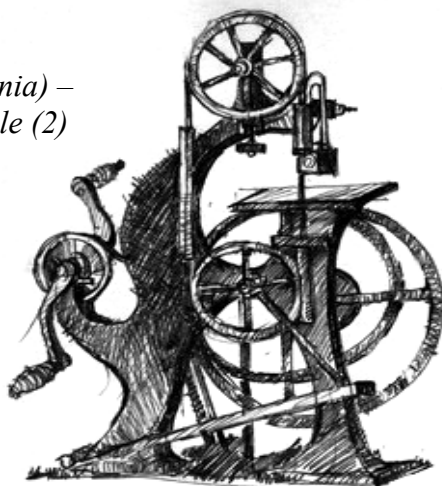
- Optimistul vede o lumină, pesimistul o stinge, iar realistul se folosește de întunericul rezultat.
- Ea nu putea minți cât putea el crede.
- Dumnezeu îți poate ierta păcatele, dar prostiile, ba!
- I-a vrut răul vecinului și s-a ales cu vecina.
- În lume a existat patriarhatul doar până la apariția Evei.
- Este insuficient de eficient.
- Evoluția culturală a intrat într-o involuție evolutivă.
- Este probabil să se întâmple un lucru reprobabil.
- Cei din trib cereau să fie retribuiți.
- Lupu-și schimbă părul, dar cheliosul, ba!
- O țigară se îndrăgostise lulea de un trabuc.
- „- Între amnar și iască este o dragoste aprinsă!”, zise cremenea.
- S-a dus bou și s-a întors invers.
- Era sărac lipit; se lipise de una bogată.
- Toată viața s-a dat de ceasul morții.
- Unul râdea în hol, iar celălalt râdea în hohote.
- Dacă tonul face muzica, ce face toana?
- El era beat tun, iar ea era goală pușcă.
- El trăgea să moară, iar ea trăgea cu coada ochiului.
- El era o mână de om, iar ea era o mână de fier.
- Ea făcea gropițe în obraji, iar el a făcut o gaură în buget.
- A fost îndepărtat din Orientul Apropiat.
- Nu-i adevărat că l-am rupt în bătaie; doar l-am cârpit de câteva ori.
- Eu trag, tu tragi, el trage, ea... mă atrage.
- Veniturile care-i vin, îi vin din vin.
- Omul său de încredere era incredibil de încrezut.
- Ea a ieșit la pensie, iar el a intrat la zdup.
- După ce a intrat în drepturi, și-a ieșit din minți.
- Faptul că pe ea o lua cu călduri, pe el îl lăsa rece.
- Mai întâi a fost cuvântul și apoi a apărut minciuna.

- Deoarece fiecare intrare are și o ieșire, ei au intrat în grevă și au ieșit în stradă.
- Ea avea tot felul de nimicuri, iar el nu avea nimic... împotriva.
- Floarea soarelui nu este supusa reginei nopții.
- Ca să nu se îmbete cu apă rece, a încălzit-o.
- „- Repetiția este mama învățaturii!”, zise papagalul.
- Unul era cunoscător, iar celălalt era recunoscător.
- Unul gândea negativ, iar celălalt nu gândea deloc.
- El se ținea de cuvânt, iar ea se ținea de prostii.
- Purta ochelari de soare, mânca ridichi de lună și vorbea câte-n lună și în stele.
- Orbul, în loc să nimerească Roșiorii de Vede, a nimerit Brăila.
- Unul a tras cu tunul, celălalt a tras un tun.
- Hoțul a sustras iar polițistul a tras în sus.
- Punctul de vedere al virgulei este că punctul reprezintă o frână în calea exprimării.
- Dau zece plăceri pe o bucurie.
- Unul trăia cu speranța, iar celălalt cu... vecina.
- Ea era foc și pară, dar el era pompier.
- Nevastă-sa îi cam făcea probleme, dar el, fiind profesor de matematică, le aduna într-o culegere.
- Rostea vorbe mari. Atât de mari, că nu-și mai putea măsura cuvintele.
- Și nesimțitul se plictisește, dar nu simte.
- Manifestările sale paranormale, par anormale.
- Ea avea optzeci de ani, iar el avea mătreață.
- Nu-mi place că nu-ți place ce-mi place.
- El era cu o cultură vastă, iar ea era nevestă.
- Bine-i cu bine, dar e mai bine cu foarte bine.
- S-a pomenit cu o pomană nemaipomenită.
- Unul era arhiduce, celălalt era arhicunoscut.

- Dumnealui, ca bărbat, făcea toți banii, dar a fost arestat pentru falsificare de valută.
- El avea interese de grup, iar ea avea un grup de interese.
- El a văzut „Lacul lebedelor”, iar ea a căzut în lacul Cișmigiu.
- Unul mânca friptura cu poftă, iar celălalt mânca cu furculița.
- Cel corect nu era cinstit, iar cel cinstit nu era corect.
- Frânarului i s-au băgat bețe-n roate.
- El nu avea încredere, în genere, iar ea nu avea încredere în ginere.
- Anton a găsit un omonim sinonim cu un antonim.
- Ea s-a desăvârșit, iar el s-a săvârșit.
- Ea era tare frumoasă, iar el era tare de urechi.
- Era sărac lipit: se lipise de una bogată.
- Prietenul lor cel mai credincios este ateu.
- Luna lor de miere a intrat în eclipsă.
- Vestea este singularul de la vești sau pluralul de la vestă?
- Când soțul a intrat în casă, soția a intrat în panică iar amantul a intrat în dulap.
- Iapa a priceput că un nepriceput îi bătea șeaua.
- Capcana prinde șoareci, deși nu este născută din pisică.
- Artileria grea avea o misiune ușoară.
- Cel care le avea cu mecanica s-a făcut mecanic; cel care le avea cu tehnica s-a făcut tehnician; cel care nu le avea cu nimic, s-a făcut șef.
- Controlorul de la intrare a avut o ieșire necontrolată.
- Unul a primit pedeapsa cu resemnare, iar celălalt a primit pedeapsa cu moartea.
- Medicul era operativ, iar asistenta era cooperantă.
- Se bucura de tot ce primea până a primit o pereche de palme.
- Am o pensie nesimțită, nici n-o simt când se termină.
- Unul era beat, iar celălalt era beatificat.

- Era o bomboană de femeie; bună de pus pe colivă.
- Este drept că stânga nu știe ce stângăcii face dreapta.
- Când ea a vrut să șteargă putina, el i-a șters o palmă.
- Ea n-a revenit, iar el n-are venit.
- Puțini știu că orbul care a nimerit Brăila era artilerist.
- Unul își dădea aere, iar celălalt își dădea cu părerea.
- Își ducea greutățile cu multă ușurință.
- El avea pâinea și cuțitul, iar ea avea doar un amant.
- El privea situația cu un ochi critic, iar ea îl privea cu doi ochi negri.
- Pe Calea Lactee nu este nici o buturugă mică pentru Carul Mare.
- Eu i-am înșelat calul, iar el mi-a înșelat așteptările.
- Infiriera a infirmat ce afirmase.
- După ce aprindea becul începea să caute ceartă cu lumânarea.
- Răul este cu atât mai rău, cu cât este făcut mai bine.
- Căpitanul de echipă avea gradul de sergent.
- Accept orice condiție, cu condiția să nu mi se pună condiții.

*Radu Roșian (Romania) –
Mașini paradoxale (2)*

Ion PĂTRAȘCU (Romania)

TEOREMA FUNDAMENTALĂ A ALGEBREI

Imaginați-vă un polinom scris sub forma următoare,
asemănătoare unui copac:

$$\begin{aligned} & a_0XXXXXXXXXXXXXXXXX \dots XXXXX \\ & \quad + \\ & a_1XXXXXXXXXXXXXXXXX \dots XXXXX \\ & \quad + \\ & a_2XXXXXXXXXX \dots XXXXX \\ & \quad + \\ & a_3XXXXXX \dots XXXXX \\ & \quad + \\ & \dots\dots\dots \\ & \dots\dots\dots \\ & \quad + \\ & a_{n-2} XX \\ & \quad + \\ & a_{n-1}X \\ & \quad + \\ & a_n \end{aligned}$$

Pentru a înțelege măreția MATEMATICII
și profunzimea geniului uman,
gândiți-vă că:
GAUSS – PRINCEPS MATHEMATICORUM –
nu a săpat la baza lui
pentru a-i găsi rădăcinile.
A privit vârful...

Ana Iulia PĂUN⁴ {Romania}

LA PSIHOLOG

– Numărul patru sute optzeci și nouă, psihologul vă poate primi.

– Bună ziua, domnule! Așezați-vă, vă rog! spuse psihologul cu voce calmă.

– Bună ziua!

– Acum, să începem. Cum vă numiți? Câți ani aveți? Și de la ce spital veniți?

– Eu mă numesc Filip Catliter, am patruzeci și unu de ani și vin de la Spitalul de Nebuni 38.

– Bine. Acum vreau să vă întindeți pe canapea și să-mi spuneți ce reprezintă fiecare culoare pentru dumneavoastră. Să începem cu roșu.

– Roșu îmi exprimă... cerul.

– Oranj?

– Un păun.

– Galben?

– Mizerie.

– Verde?

– Sânge.

– Albastru?

– Un vulcan.

– Indigo?

– Soarele.

– Violet?

– Îmi inspiră stelele.

– Mda... Acum spuneți-mi ce vedeți în aceste imagini.

Prima oară psihologul îi arată o imagine cu un fluture.

– Un pelican.

A doua oară psihologul îi arată o imagine cu un șobolan.

– Un fluturaș.

⁴ *Cenaclul Paradoxist „Florentin Smarandache” Craiova*

– Bine. Spune-mi, ai visat vreodată că te afli înconjurat de...

– Iepurași? Da. Stăteam pe o câmpie întinsă înconjurat de iepurași care mă ronțăiau. Drăguții!

– Și cum arătau mai exact?

– Aveau o coadă lungă și neîmblănită, erau foarte mici, aveau blana gri și aveau niște dinți uriași.

– Mmm...bine. Atunci, spune, cum arată șobolanii?

– Păi, au blana albă, o codiță mică și stufoasă și două urechi luungi și le plac morcovii. Euh! Ce scârboși și urâți sunt! Mi-e frică de ei.

– Foarte bine. Spune-mi ce ai face dacă ar trebui să stai cu un... „șobolan” în casă timp de o săptămână?

– M-aș ascunde sub pat sau m-aș muta din casă la un vecin care nu cred că vrea să mă primească.

– Și dintre un cadou și spaima de „șobolani” cine e mai puternic?

– Un cadou.

– Bine atunci. Am un cadou pentru tine.

– Ou, ou, ou ce e? Îmi plac cadourile mult!

Și psihologul îi dădu un iepuraș.

– Aaaa! Nu vreau șobolan! Nu vreau șobolan! Dar totuși dacă e un cadou...

– Să veniți cu iepu... ou... „șobolanul” peste o săptămână.

–... Bine...

Acesta se întoarce peste o săptămână.

– Bună ziua! Ce mai faceți?

– Bună ziua! Bine.

Psihologul încercă să pună mâna pe iepuraș.

– Nu! Nu pune mâna! Este foarte sensibil. Puteți să-i răniți sentimentele.

– Aha! Deci, văd că vă place acum „șobolanul”.

– Da. Vreau zece șobolani. Sunt mai drăguți decât iepurașii.

– De acord. Dacă vreți, luați-l acasă.

– Bine. Mulțumesc, mulțumesc, mulțumesc!

Peste o săptămână la știri:

– Astăzi a fost găsit un om cu patruzeci de iepuri în casă. Numele său este Filip Catliter și se pare că nu vrea să dea niciunul dintre animalele sale Asociației Pentru Salvarea Animalelor. Să vedem ce are de spus:

– NU sunt iepuri, sunt șobolani! Nu-mi plac iepurii.

Titu POPESCU (Romania)

POETICA POST-PARADOXISMULUI

Cînd publicasem, în 1995, *Estetica paradoxismului*, nu mă așteptasem ca o asemenea riscantă construcție teoretică să înregistreze un ecou neașteptat: a apărut ediția a II-a în anul 2001, iar în 2002 să fie tradusă în limba engleză: *The Aesthetics of Paradoxism*. Dintre numeroasele referințe extrem de favorabile, menționez acum doar ce scrisese istoricul literar Marian Barbu – „este de o mare încîntare documentară și de o rară fluentă a demonstrației și a comparatismului”. Este adevărat, un ferment al acestei primiri cordiale l-a reprezentat însuși personalitatea proteică, de un dinamism contaminant, a inițiatorului și teoreticianului mișcării, matematicianul și poetul Florentin Smarandache. În ceea ce mă privește direct, am fost incitat la a o scrie de experiențele liminare încercate în cîmpul expresivității literare pe care le susținea paradoxismul, expresivitate căutată departe de cum eram obișnuiți să o considerăm, adică tocmai acolo unde intenția ei vizibilă lipsea. Or, o știm de la Tudor Vianu, acolo unde intenția artistică lipsește, lipsește și arta. Iată deci că Smarandache se ridică împotriva unei aserțiuni clasice a esteticii. Un impuls colateral l-am găsit în estetica informațională, care susținea că puterea de creație poate fi recunoscută doar în măsura în care ea a rupt cu tradiția (Abraham Moles); or, cazul la care mă oprisem era mai mult decît elocvent pentru aceasta.

Dar mai există o deosebire care trebuie făcută: între teoria excesivă a mișcării și practica obediență imposibilă, care nu o poate urma întrutotul, fapt care introduce o relativizare în ansamblul conceptului: nu poți fi total paradoxist decît încetînd de a mai fi poet. Rezerva mi-am exprimat-o și la finele excursului meu de sinteză. Nici paradoxistul *en titre* nu dovedește altfel prin cărțile pe care le-a publicat ulterior: el a păstrat din paradoxism doar inventivitatea neconstrînsă, dinamica imprevizibilă a relatării, insensibilitatea la orice constrîngere formală, plierea imediată la stimuli, reactivitatea emoțională spontană. Paradoxismul lui din cărțile ultime ține mai mult de temperament decît de o codificare teoretică generală. S-a ajuns astfel la situația *post-paradoxismului*, deci a etapei ulterioare configurării doctrinare a mișcării, ilustrată de chiar întemeietorul și ilustratorul ei. Trei dintre cărțile lui din urmă, care o dovedesc, le vom răsfoi împreună.

Sunt cărți de călătorie, dintre care prima a apărut în două volume: *Frate cu meridianele și paralelele*. Călătoriile pe care le face și le consemnează stau sub imboldul unei alerte generale și sunt reținute prin stimulii lor imediați. Notele autorului sunt agreabile prin lipsa de preconcepție și prin transcrierea lor impresionistă, ele se citesc ușor și condensează adevăruri care i se relevă spontan. Dacă se face o cazuistică, ea este cea a reacției directe străină de orice regie. Consemnarea urmărește mobilurile imediate și nu decurge din altceva. Memoria lui asociativă este spontană. De pildă, pe aeroportul din Los Angeles își amintește un banc cu negrii și-l notează imediat, pentru ca din fraza imediat următoare să aflăm cum stăm cu pragmatismul californienilor. Stilul notației imediate este impregnat de argotisme și regionalisme. La un concurs al noilor staruri cinematografice se prezentau „țopîrlane de-ălea fandosite”. Pe toți componenții formației muzicale de la „Mignon” îi dă cu numele, dar este și un atent înregistrator al faptului că familia Manea pusese stăpînire pe Academia Româno-Americană. Între participanții academici se simte un „terchea-berchea” și ia totul peste picior – „ca prostu”, ca să

nu-și dezvăluie inadaptabilitatea de „credul precum un copil”. Reacțiile lui umane sunt paradoxiste. Are teama insecurității financiare („Cheltuiam cu țîrița, să nu rămîn în pană financiară, c-aș fi sfeclit-o singur prin lume!”), iar exclamațiile îi sunt pe măsură („Aiurea-n tramvai! Au mania grandorii – că vezi, Doamne, cu sediul la Paris – și a internaționalismului găunos”). Completările îl ilustrează: „Rîdeam în sine: un țăran de la Bălcești și-o regină din Londra”. Identitatea este declinată în același chip – „Am vrut să dau și eu cu nasul – ca un opincar al literelor răsculate. Și nu mi s-a părut mare scofală!” – și astfel intră, prin haloul ei hazos, în referințele preferate ale paradoxistului. Aflînd că se fac „omoruri pentru pămînt în Dolj”, i se trezește pofta să scrie un roman „à la Rebreanu”.

Disparitatea notațiilor dă farmec întregului. Lipsa de rigoare este programatică: „scriu pe sărite, ce-mi aduc aminte. Un jurnal neliniar” și asumată: „mai bine fulgurant, rapid, neprelucrat (brut), dar sigur”, fiindcă „eu compun așa cum simt, neconstrîns”. Paradoxal însă, căci fără nici o rigoare este extrem de dificil să dai „cea mai lungă scriere din literatura română”, fiindcă va fi minată de superficialitate. Dar oralitatea ansamblului funcționează ca o scuză implicită și astfel ce rezultă nu este atît de naiv precum pare. Între alte sprințare mențiuni, strecoară și cîte o remarcă politică acidă: „Nivelul de viață scade tot mai rău. Promisiunile puterii s-au dovedit hoții. O lume întregă dusă de nas...”. Autorul este un impenitent curios, cultivă amănuntul cu febrilitate, ceea ce face ca adesea transcripția să se continue cu puncte de suspensie. În graba acestora, apar uneori adevărate reflexe lirice – „izul asiatic gingaș iese la iveală, parcă-i de mătase” – sau doar remarci generale asupra trecerii timpului sau a frumuseții locurilor vizitate. La îndemîină îi stă analogia cu țara: coreenii „se luptau cu japonezii cum ne-am luptat noi cu turcii”. Reflex de „Marco Polo al Olteniei”, cu reacții gastronomice în consecință: „uleioase găтели, ptiu!” și cu remarci politice reductibile: chinezii din Taiwan au libertățile din vest, pe cînd cei din patria-mamă sunt restricționați. Și astfel, de la Marele Zid

chinezesc, pînă la aborigenii din pădurile tropicale ale Australiei, autorul fixează în caietul de notițe bruioane... definitive, adică paradoxiste.

Volumul al II-lea din însemnările de călătorie *Frate cu meridianele și paralelele* se păstrează în general în aceeași parametri, dar cu două focalizări mai puternice: observarea critică a mediului și relaționarea personală cu cadrele schimbate – dar fără insințențe speciale. Oarecum mai tihnit își memorează deplasările în spațiul american apropiat (Texas, Mexic). Notațiile au mai multă consistență stilistică („Marea se confundă cu întunericul, cîteva dîre albe scrijelind bezna (spuma sărată). Vuietul valurilor uruind. O noapte neagră. Parcă marea se răscoală. Undele se ceartă între ele”). Relațiile cu reperi autohtone sunt adesea insolite („Mi se pare atît de primitiv să citesc prozele sătești ale lui Galaction în aeroport, între avioane, într-o lume încărcată de electronică”) și uneori revendicative („distihurile paradoxiste – pe care puțini români le înțeleg/acceptă. Totuși, 40 de poeți de pe glob m-au urmat în Antologia a treia...”), în sensul nonconformismului pe care l-a adoptat temperamental („Tot mă bate gîndul să scriu o carte nonconformistă de fizică. Să-i contrazic pe mulți – și să le dovedesc”) și autoironic – „modest ca un oltean lăudăros”, dar „persistent în idee”. Partea ultimă a cărții condensează amănunte despre teoria sa asupra vitezei, prezentată la NASA, dar și rechizitorii la adresa metodelor de ocultare a oamenilor de știință incozi, care dacă refuzau să-și dea demisia erau calomniați ca... antisemiți. Și astfel, Florentin Smarandache, fost disident politic în România, ajunge disident științific în America!

În fine, cartea de călătorie cu o focalizare mai precisă: *India magică*, caracterizînd un loc pentru care simte „chemare”, fapt care-l duce direct la o nuntă indiană, pentru ca apoi să constate pe străzi că „toată lumea vinde și toată lumea cumpără”. Surpriza străzii este concurată de surpriza rămășițelor politice: secera și ciocanul pe garduri („credeam că e pe cale de dispariție”). Magia Indiei nu-l scoate pe autor din

impresionismul consemnărilor, dovedind astfel încă o dată că paradoxismul său este temperamental și numai apoi un concept în care crede. Se păstrează aceeași atenție jucăușă acordată consemnărilor anodine. Cel venit pentru conferințe de neutrosocie își permite să fie cel mai degajat pieton, antrenat de disparitatea întâmplărilor mici care-l rețin pe moment și pe care nu vrea să le uite. Fascinația mitologiei hinduse se încurcă în traficul haotic al străzii, transcrie atent dar telegrafic însușirile spiritelor locale, dar și simbolurile ierburilor sacre, alături de consemnarea reacțiilor sale senzitive provocate de străbaterea unor locuri necunoscute. Astfel încât jurnalul său provoacă genul constituit pe selectarea clasică a impresiilor. Se poate citi printre rânduri polemica autorului implicită cu modalitățile acceptate. Cum yoga îl învață că trebuie să te ajuți singur și că scopul vieții este fericirea, el se simte în India degajat de orice constrângere și se lasă în voia senzațiilor imediate (fără a uita să noteze: „ah, îmi place acest paradox”). Se entuziasmează de tangențele sacrului cu viața normală („Dar specifice lor, renumite în lume, sunt scenele erotice. Iubirea sexuală este divină. Sculpturi în piatră împodobesc exteriorul acestor arhitecturi hinduse... Sex în toate pozițiile!”), dar continuă înregistrarea evenimentelor mici, care-i relevă spectacolul vieții cotidiene și confortul imediat (unde „e frumos de scris poezii”). Scriitorul se arată sensibil la paradoxurile întâlnite și le consemnează *pro domo*: „Paradox în acțiunea politică: non-violența fizică a devenit violență psihică, morală. Nerespectarea legilor britanice, nesupunerea la ordinele ocupanților prin pasivitate și ignorare a dus la imposibilitatea guvernării britanice în India, mai ales că Anglia ieșea extrem de slăbită din cel de al doilea război mondial în care, deși învingătoare, a pierdut un imperiu! Imperiul Britanic, unde soarele nu apunea niciodată!”. Iată că nici în imperiul paradoxist...

Constantin STANCU (Romania)

O PRIVIRE „CRITICĂ” ASUPRA PARADOXISMULUI

Paradoxismul s-a impus și se impune în continuare ca un fenomen necesar al lumii, cu atât mai mult a lumii de astăzi când posibilitățile cunoașterii au luat-o razna și când nu ne mai pasă că există limite, dar chiar lipsa de limite este o limitare, paradoxal. Fenomenul este prezent în știință, în artă, în publicitate, în economie, în cucerirea spațiului din afara planetei, e necesar ca mod de a trăi cumva pe o planetă care se sufocă sub talpa mică a unei ființe vii - omul...

Mișcarea este legată de numele lui Florentin Smarandache, un român plecat de aici pentru că acolo, în lumea largă să fie mai român și să poată striga liber că este universal, punând bazele unui mod de a vedea lumea puțin diferit de cel occidental, puțin diferit de cel oriental, asiatic sau african, diferit de cel al focilor de polul nord și chiar de cel al coloniilor de furnici care stăpânesc nevăzute teritorii.

Paradoxismul este prezent și nu putem face abstracție.

Dincolo de biografia lui, Smarandache este un adevăr filozofic care se străduiește să fie o persoană, mai mult decât o noțiune filosofică, un adevăr revelat, iar autorul poate nu realizează totdeauna esența paradoxală a paradoxismului, deși face trimitere.

Fiind legat de științele exacte, vectorul Smarandache a recunoscut că el nu a inventat nimic, doar a descoperit fenomenul și l-a pus într-un limbaj artistic sau matematic pentru a fi cunoscut. Aspectul este unul meritoriu și nu este duce atingere personalității lui Florentin, ci adaugă merite.

Acest fenomen însă este ceva mult mai profund și dacă privim în Scriptură, adică dintr-un alt punct de vedere științific, pentru că Biblia este știința desăvârșită, nu putem să nu observăm că paradoxismul este un mod al lui Dumnezeu de a lucra cu lumea, cu omul, cu tot ceea ce este creat de El, astfel că s-a impus prin revelație, printr-o stare aparte, de curăție a

fiiței. Este paradoxal să realizezi că Mântuitorul, Fiul lui Dumnezeu, ESTE (pentru că, paradoxal, acest este timpul care se poate folosi când ne referim la eternitate), când te străduiești să te apropii de El, atât jertfa desăvârșită, adică Mielul care ia păcatul lumii, cât și Marele Preot, dar și Proorocul care a spus deschis oamenilor despre acest lucru. La nivelul gândirii omenești este greu să accepți acest lucru, aparent contradictoriu și ieșit din normala normalitate, dar tocmai această lucrare divină ne-a scos din eroare și ne-a dat șansa să scăpăm de teroarea imposibilului, pentru că învierea pare a fi imposibilă, dar efectele în lume dovedesc exact contrariul.

Tehnica literară paradoxistă a fost utilizată de psalmiști, de autorii literaturii de înțelepciune așa cum apar cărțile în Biblie, respectiv: Iov, Psalmii, Proverbe, Ecclesiastul... și nu numai...

Câteva exemple sunt revelatorii:

*„Cerurile spun slava lui Dumnezeu, / și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui. / O zi istorisește alteia acest lucru, o noapte dă de știre alteia despre el. / Și aceasta **fără vorbe, fără cuvinte, al căror sunet să fie auzit:** / dar răsunetul lor străbate tot pământul, / și glasul lor merge până la marginile lumii.”* - Psalmul 19: 1-4 . *„Fiindcă pe pământ nu este nici un om fără prihană care să facă binele fără să păcătuiască”* – Ecclesiastul 7: 20.

Toate aceste au fost scrise cu mult înainte, cu peste trei mii de ani față de epoca modernă, cum ne place să o numim perioada în care trăim și cum au numit-o și alte generații înaintea noastră perioada lor la fel.

Paradoxal este că orice legământ încheiat de Dumnezeu cu omul sau cu un popor s-a respectat deși în ansamblu toate par a fi contradictorii. Apoi paradoxal este și faptul că în lume există peste 19.000 de manuscrise ale Noului Testament, scrise în diferite limbi folosite de om, răspândite pe o zonă întinsă din Europa, Asia, Africa, Orient, dar ele sunt asemănătoare în proporție de 99,5 % de parcă Cineva Nevăzut s-a îngrijit ca fiecare Cuvânt scris acolo să ajungă intact până la noi.

Dar meritul lui Florentin Smarandache este că a descoperit o armă formidabilă împotriva totalitarismului, a pus în valoare lucruri aparent fără valoare, uitate, sau inexistente, a folosit elemente aparent neartistice pentru a face artă, a scris piese de teatru deschise ca o carte, paradoxismul său e folosit în cercetarea spațiului cosmic, fiind universal indiferent de locul unde se aplică, a folosit limbajul matematic pentru a formula fenomenul, dar și limbajul utilizat de alte științe.

Acesta este și modul de a lucra a lui Dumnezeu: alege oamenii de jos ai lumii, pentru a birui pe cei puternici, cheamă lucrurile care nu sunt de parcă ar fi, pune la baza lumii dragostea cu o structură matematică parcă, condiționată de modelul său divin, o dragoste simplă și puternică, îi face pe cei orbi să vadă cu ochii minții ceea ce oamenii normali nu mai pot vedea, schimbă lumea într-o clipită, în fracțiuni de timp pe care noi nu le percepem, dar care mențin viața, face dintr-un fricos un mare apostol, creează cel mai important Templu, trupul uman, deși oamenii vor un altul, ne atrage atenția că toate lucrurile sunt permise, dar totodată nu toate zidesc și nu toate ne sunt de folos, limitarea dând astfel sens infinitului... Exemplele pot continua.

Ceea ce vreau să atrag atenția este că Dumnezeu se folosește de cine vrea El pentru a pune în lumină lucrarea Sa, la fel s-a folosit și de Florentin Smarandache, un român plecat de aici pentru a fi mai aproape de România, dar și de cer.

Apostolul Pavel a scris, sub puterea divină, că nu cel ce vrea sau se străduiește este acceptat de Dumnezeu, ci este acceptat cel ce îi este plăcut lui Dumnezeu (Romani 9:15-16), dovedindu-se de multe ori că slujitori ai lui Dumnezeu sunt cei plăcuți, acesta fiind elementul care atrage atenția asupra alegerii. Cred că a venit timpul ca acest concept „*neoutrosovic*” al paradoxismului să fie utilizat și de teologi în ramura specifică lor de lucru - apologetica. Orice curs de apologetică va trebui să facă apel la paradoxism ca argument științific de a aborda lumea din perspectivă creștină. Din acest punct de vedere Florentin Smarandache are merite care trebuie

remarcate și care nu pot fi puse sub preș occidental sau de oriunde altundeva.

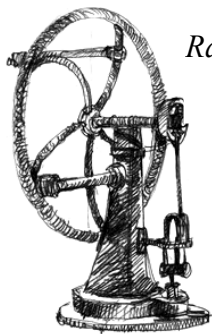
Petre Țuțea afirma: „*Originali, vorba lui Heidegger, nu sunt decât idioții. Altminteri doar Dumnezeu e original, iar Aristotel nu e original, că nu face decât să descrie opera lui Dumnezeu. Dar Aristotel, nu încapă îndoială, e un geniu, pentru că descrie genial opera lui Dumnezeu.*” (322 de vorbe memorabile ale lui Petre Țuțea, Ed. Humanitas, București, 2004, pagina 88).

Marele înțelept român avea dreptate și definiția sa este una valabilă, citatul fiind prea clar pentru a suporta comentarii.

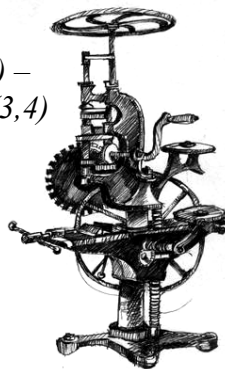
Florentin Smarandache afirmă: „*Poezia salvează raționamentul, însă prin metafizică, precum o vorbă de duh care convinge mai mult decât o demonstrație plată, înlocuind-o uneori. Poezia oferă posibilități la imposibil.*” – („Mărturisirea de credință literară”, Editura Carpathia Press - 2006, pagina 104).

Apoi: „*Pământul era pustiu și gol, peste fața pământului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor.*” Biblia – Geneza 1: 2.

Paradoxal, curentul acesta justifică miracolul, miracol care este o excepție, o deviere de la legile normale ale existenței, dar prin faptul că depinde total de Dumnezeu, confirmă creația și normalul care există în continuare și în sfera căruia s-a permis această excepție.

*Radu Roșian (Romania) –
Mașini paradoxale (3,4)*

Alexandru SURDESCU (Romania)

Lăsată moartă între căpșuni:

a tăiat-o în Spania.. săraca fată

Solistul:

în același timp bea și cânta peste măsură

Vesta anti-sprîț:

el rămânea de fier când cei din jur se-mbătau lemn

Mișelul:

și-a îmbibat mâinile în Anthrax apoi a venit să dăm noroc

Prolix:

el spunea numai vorbe mari... cu mult prea multe silabe

Suicid în lichid:

îi plăcea așa de mult Dunărea că într-o zi a luat-o în brațe

Orb de beat:

deși orbise el tot sorbea paharul din priviri

Șah fără mat:

era așa de nebun că mergea numai în diagonală

Mort printre nori:

sărind cu parașuta a fost victima unui atac aerian... de cord

Adiere:

se dădea în vânt după gândul de-a fi și el zmeu într-o zi

Frumușel foc:

toate fetele trăgeau la el.. cu gloanțe

Antipatic:

fugeau toți de mine deși nu erau anti-personale

Proxenetul:

moartea prostituatei l-a făcut pe pește să sufere ca după un
accident ecologic pe Dunăre

Joc cu... vite:

vaca mulatră, în loc să facă "mu!", lătra

Text antologic:

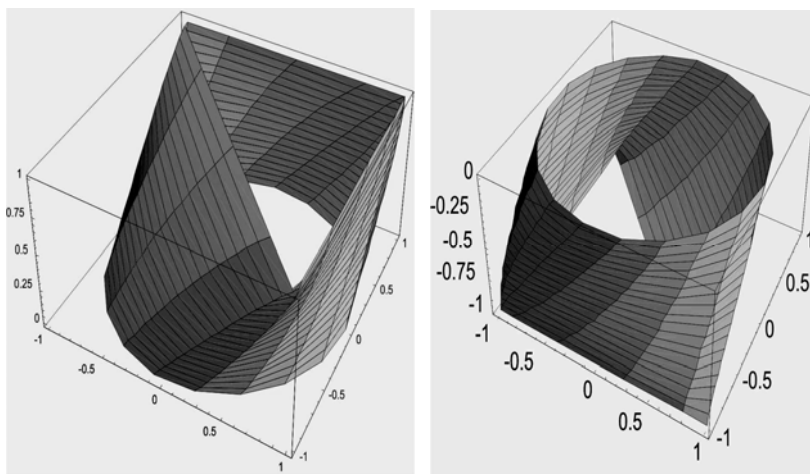
le explicam că frazele au sens analogic însa ei, ignoranții, înțelegeau doar sex anal, logic

Mega starul:

se simțea ca Michael Jackson când mergea cu trenul personal

Mircea Eugen ȘELARIU (Romania)

CILINDRO-PRISMA sau transformarea cercului în triunghi cu funcția supermatematică circulară excentrică \cosinus excentric cex T

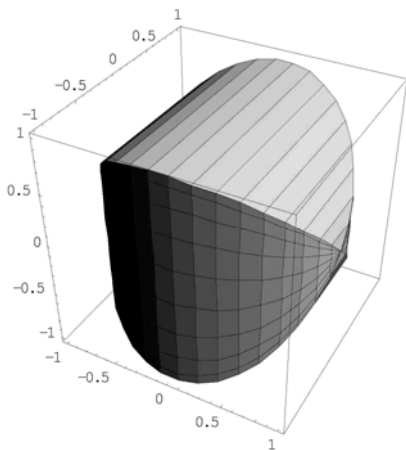
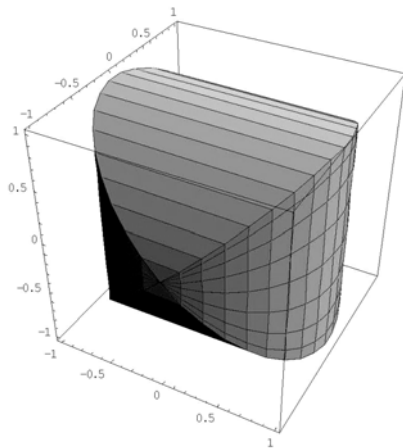
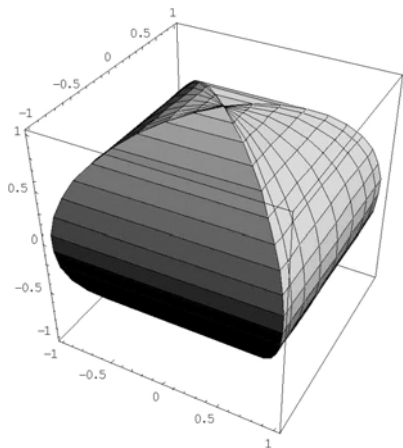

Ecuațiile parametrice ale transformării sunt:

$$\begin{cases} x = cexq \text{ in care} \\ y = cex(q + \frac{p}{2}) \\ z = e \end{cases}$$

excentricitatea numerică $e \in [0, 1]$ și
variabila excentrică $q \in [0, 2p]$

SFERA - PĂTRAT

Ion URDA (Romania)

PARADOXISMUL, IRAȚIONALUL ȘI ESTETICA

Există o categorie de oameni dăruiti de la natură cu haruri aparte și parcă oarecum antagonice. Astfel, între acei raționaliști cu înclinații spre științele exacte, cu inteligența ca briciul, cu o gândire extrem de ordonată, la care logica rece poate face cele mai pragmatice calcule și mai amănunțite analize, structurând teorii întregi despre orice subiect asupra căruia își apleacă spiritul, între aceștia, o parte se regăsesc hărăziți din naștere cu o sensibilitate deosebită și un sentimentalism debordant. Acești sentimentali raționali (sau raționali sentimentali) simt mai pregnant nevoia de exprimare decât alte categorii umane și caută în permanență modele de exprimare care să se muleze pe specificul personalității lor. Și, atunci când le găsesc, aceste modele poartă pecetea unei rigurozități aparte, numai că, această rigurozitate, prin însăși acuratețea ei, are calitatea de a provoca emoția specifică sensibilității și sentimentului.

Pornind de la noțiunea de rațional, nu se poate face abstracție de irațional. Privind strict lingvistic, noțiunea de irațional constituie antonimul raționalului, ceea ce, la o abordare simplistă, înseamnă două noțiuni opuse ca sens și atât.

Abordând analitic problema constatăm că sfera iraționalului este complementară sferei raționalului, cele două noțiuni continuându-se reciproc așa cum axa numerelor reale este constituită din prelungirea axei numerelor pozitive cu axa numerelor negative.

Astfel putem afirma că fiecare element al raționalului își are corespondentul în irațional așa cum electronul își are corespondentul în pozitron, materia în antimaterie, mai direct

spus, dacă privim raționalul ca pe o lume, complementara ei, antilumea, va fi iraționalul.

Probabil că pe asemenea considerente de logică, olteanul de geniu FLORENTIN SMARANDACHE, un raționalist plurivalent recomandat de o biografie împănată cu realizări științifice de excepție în domeniul aparent arid al matematicilor (și nu numai), realizări recunoscute și apreciate la nivel internațional, dar, în același timp, un om de o rară sensibilitate, a descoperit, prin jocul logicii și raționamentului, această atingere aproape transcendențială dintre rațional și irațional, folosind-o ca pe o cale de degajare a emoției artistice și creând astfel (poate e mai corect spus "oficializând") acest curent literar născut din balansul raționalului pe leagănul iraționalului, paradoxismul.

Gen aparent facil la prima impresie, paradoxismul este un domeniu destul de înșelător. Neavizatul poate afirma ușor: "*Vax, de astea poate face oricine!*", dar nu e de loc așa. Dansul paradoxistului între rațional și irațional se aseamănă cu tentativa trecerii unei prăpăstii cu tălpile goale călcând peste tăișul unei săbii, nu te pândește numai pericolul de a cădea în oricare dintre laturile abisului, raționalul sau iraționalul, dar te mai poți și tăia la tălpi prin platitudine.

Ca schemă de creație paradoxistul, de regulă, pornește de la premise raționale și obține, pe căi raționale, deductive, concluzii iraționale. Procedeele devine însă tangent cu arta doar atunci când construcția produce încântarea sufletului, emoția specifică, ori aceasta este tangibilă numai prin acuratețe și sensibilitate.

Paradoxismul în literatură poate fi considerat ruda apropiată a sofismului în logică. Și unul și celălalt își bazează efectul estetic pe acuratețea demersului logic și pe reacția de plăcută surpriză a rezultatului de factură irațională sau cel puțin neașteptat. Ce reacție poți avea, de exemplu, în urma unei afirmații de genul : "*Pe o pajiște pășteau doi cai: unul era alb și celălalt mai încolo*", sau la înșiruirea logică de operațiuni algebrice în urma căreia apare clar rezultatul $1=2$?

În ambele cazuri e evident faptul că ceva nu e în regulă, dar asocierile de tip paradoxal și care păstrează acuratețea logicii creează o stare afectivă deosebită, încadrând fără nici o îndoială paradoxismul în domeniul artei. Și pentru că asocierile de tip paradoxist sunt receptate cu o doză de amuzament, creând starea de bună dispoziție specifică pe care omul de rând o manifestă în fața unei „trăsnăi”, acest curent literar se pretează cel mai bine genului umoristic. Mijloacele de exprimare ale paradoxistului sunt extrem de diverse, acesta apelează fără menajamente la mijloace rebusiste, la nonsensuri logice, la similitudini și antagonisme, în general la orice posibilitate de a surprinde plăcut cititorul și a-i smulge un surâs.

Pentru o mai profundă înțelegere, considerați paradoxismul drept arta exprimării cu mijloace literare a paradoxului, iar pe paradoxist un om extrem de receptiv la orice-l înconjoară, capabil să discearnă într-un mod aparte banalele informații pe care le primim cu toate organele noastre de simț și să le redea literar în modul cel mai neașteptat.

Astfel nu e de mirare că, alături de întemeietorul paradoxismului, Florentin Smarandache, ca bun prieten și fidel fan al acestuia, întâlnim un vechi și împătimit rebusist cu realizări notabile în domeniu - Gheorghe Niculescu.

Fascinat de personalitatea prietenului său cu care colaborează la editarea a două volume de versuri paradoxiste predominant umoristice, e vorba de „*PRIN ALBE ȘI CLASICE EPII TÂRZII*” și „*VREME DE ȘAGĂ*”, ambele apărute la Casa de presă și editură Anotimp - editura ABADDABA în 2000, Gh.Niculescu mai publică, la aceeași editură, placheta „*SMARANDACHISME*”, un adevărat monument închinat operei paradoxiste a idolului său, precum și placheta „*REBUS ȘI PARADOXISM*” apărută la editura ALFA PRESS – Cluj - Napoca.

Despre harul de scriitor umorist al lui Gh. Niculescu prefer să las să vorbească un fragment din felul în care înțelege acesta să-l prezinte pe idolul său F.Smarandache:

Viziune paradoxistă

Grafică de Radu Roșian

„Decembrie ploua cu poșircă de ger pe rogojina de praz a sărbătorilor de iarnă când o barză, rătăcită de cârdul anotimpurilor, bătea cu clonțu-i de rubin toaca vestirii de prunc destinat măririi.

Câteaua Timpului, zgribulită sub căruța în care ouase cloța norocului, scherlăia a veste bună și viitor măreț pentru puiul de om plămădit sub țestul destinului tumultuos.

...Copilul cu nume de floare și rezonanță de oraș latin își va croi drumuri de vers matematic... Oltul din sufletul său se va revărsa în cascade de talent, împrôscând coordonatele Lumii cu oltenisme, românisme, paradoxisme... adică SMARANDACHISME.”

Folosind exclusiv versuri din volumul lui Florentin Smarandache, „*Sentimente fabricate în laborator*”, Gh.Niculescu reușește performanța, în mod egal literară, cât și rebusistă, de a crea poeme de sine stătătoare în acrostih, în care idolul său e prezentat cu nume, prenume și vreo 11 renume cuprinzând toate domeniile în care acesta s-a impus. În aceeași plachetă Gh. Niculescu creează poeme destul de închegate

folosind doar titlurile poemelor smarandachiene din volumele acestuia „*Prin tunele de cuvinte*”, „*Distihuri paradoxiste*”, „*Versuri experimentale*”, „*Sentimente fabricate în laborator*”, „*Emigrant la infinit*”, „*Formule pentru spirit*”, „*Culegere de exerciții poetice*”, „*Exist împotriva mea*”, „*Clopotul tăcerii*” și „*Scrieri defecte*”, ca mai apoi să creeze „*poeme din poeme*”, citez din autor: „...*le-am combinat în ipoteticul laborator al sentimentelor create de Florentin Smarandache...*”, reușind o veritabilă performanță poetică. Și nu sunt de loc de neglijat performanțele care urmează în plachetă prin transpunerea operei smarandachiene în monoverbe, triverbe, rebusuri criptografice, criptografii, aritmogrifuri și definiții de careuri rebusiste.

Meritul deosebit al lui Gh.Niculescu nu constă numai în originalitatea lucrării sale, remarcabilă de altfel, ci și în faptul că demonstrează viabilitatea operei poetice a lui Florentin Smarandache, plurivalența acesteia.

Gh. Niculescu are calitatea, probabil proprie paradoxiştilor, de a te dezarma cu câte un răspuns surprinzător la întrebări nerostite. Astfel el se prezintă: „*Datele născutului/ Din luna prierului/ Ziua treisprezeciului/ Anul patrușcinciuului/ Gheorghe-al Niculescului,/ Copilul munteanului/ Zis și al cismarului/ Din zona Ciorteștiului,/ Malul Vasluieșului/ Movila Burcelului/ Din ținutul Iașiului;/ Azi om al Ardealului/ De pe valea Jiului;/ Prieten al umorului/ Și al rebusismului/ Și-al paradoxismului*”.

Conștient că, în lumea literară, paradoxismul ca și curent literar este la început de drum (deși elementele sale de bază se regăsesc în mai orice operă literară ce se respectă fie și doar ca exercițiu de îndemânare lingvistică), Gh. Niculescu îl definește în versuri simple: „*Admițând că am admite/ Anormalul ca normal/ Involuntar vom comite/ Paradoxul voluntar sau ...Dac-am putea accepta că Papa e ortodox/ Că un ciung ar ocupa locu-ntâi, în ring, la box,/ Vom putea să înțelegem ce este un paradox.*”

Gh. Niculescu demonstrează că paradoxismul se pretează excelent epigramei („**Unui îngâmfat** – *Aerul trebuie schimbat/ I-a spus medicul curant/ Iar el s-a și conformat/ Luând un aer... arogant*”), microfabulei („- *Eu, de-aici din casă,/ Sunt cea mai de văză/ Zise către masă/ O banală văză.*” sau „*Unchiul țap testă nepotul/ Cu următoarea-ntrebare:/ Ce te faci când vei fi mare?/ Și-i răspunse idiotul/ Ala mic cu blană albă:/ Când voi crește mă fac...halbă!*”), cugetărilor („*Ia lucrurile așa cum sunt, și-a zis hoțul*” sau „*E o plăcere dublă de a înșela pe înșelător, gândea calul care nu se voia înșelat*”) precum și altor forme ale genului umoristic. Ceea ce impresionează însă fără rezerve la Gh. Niculescu este spiritul său de observație extrem de ascuțit care îi permite să exploateze la modul paradoxist banalitățile vieții zilnice, smulgând zâmbete pe teren aparent arid din punct de vedere umoristic. El este expresia vie a ceea ce poate să rodească paradoxismul pe ogorul obișnuit cu specificul rebusisto-umoristic.

Încercând să finalizez – pentru că, în fața diversității ideilor exprimate în cărțile lui Gh.Niculescu, există senzația că nu poți sistematiza și finaliza – pe lângă definiția pe care Titu Popescu o dă paradoxismului în lucrarea sa,

„*Estetica paradoxismului*”, drept „... o rebeliune literară”, aș remarca-o pe cea a lui Gh. Niculescu: „*Paradoxismul este o idee fixă care îți trece prin cap atunci când mintea îți stă în loc, în timp ce tu avansezi înainte.*” Iată cum, într-o lume care se pretează paradoxismului din ce în ce mai mult în viața de zi cu zi, un paradoxist găsește explicația aparentei noastre ruperi

În mrejele paradoxismului
Grafică de Radu Roșian

de realitatea propriilor interese: „*Mintea ne stă în loc în timp ce noi avansăm*”.

S-auzim de bine !

- Gh. Niculescu, *Florentin Smarandache – Prin albe și clasice epii târzii* – Casa de presă și editură Anotimp, Editura Abaddaba, Oradea, 2000

- Gh. Niculescu, *Florentin Smarandache – Vreme de șagă* – Casa de presă și editură Anotimp, Editura Abaddaba, Oradea, 2000

- Gh. Niculescu – *Smarandachisme* – Editura Abaddaba, Oradea, 2000

PARADOXISME

...se spune că fizica și matematica sunt domenii aride, seci și plictisitoare. Nimic mai fals! Nici nu bănuieți câte paradoxuri hazoase se pot ascunde printre eroii și eroinele geometriei, algebrei sau fenomenelor fizice! Iată câteva mostre...

Neîmplinire

Se tot învârtea
un cerc,
evident, berc,
fiindcă-și dorea
o clonă
mignonă,
dar, ne-implinit,
în lipsă,
a devenit...
elipsă.

Confuzie

Puțin amețit,
un unghi ascuțit,
luat la pilă
și la tocilă,
într-un context
stabilit
de-un text
confuz,
a devenit...
obtuz.

Infatuare

La revoluție
o ecuație
cu grație
în evoluție
făcu un salt
atingând
un grad înalt.
Nici gând
să-i mai ajungă
vreo prăjină
la nas.
Dar o vecină,
privind-o-n dungă,
îi zise: - *S-ai fras!*
Ce te dai, fă, nobilă?
De fapt, ești... insolubilă!

Contradicție

O dreaptă,
deșteaptă,
tinzând
spre infinit,
s-a întâlnit
c-un bolând
care, rânând,
i-a dat flit:
- *Nu emit
cu sensul
să te conturb,
dar universul
e curb!*

Megalomanie

O paralelă
euclidiană,
impudică,
rebelă,
megalomană,
unică,
axată
pe direcție,
a fost cadonată
c-o lecție:
- Ah, ioi!
după Bolyai,
a îndrăznit
unul
să nu tacă,
să-i facă
un bine,
dând cu tunul,
fără răutate,
sunt ca tine
o infinitate!

Realism

O suprafață
isteață,
se-mpieptoșă
și se-ocoșea,
măreață,
- Eu pot fi plană
sau curbă
dacă nimic
nu mă conturbă!
Se ploconeau
și-o aprobau
curbe

și drepte,
proaste
sau deștepte.
Numai un punct,
nițel disjunct,
un pitic,
i-o trânti-n botic:
- *Din păcate,*
 n-ai fi nimic,
 ai fi un gunoi
 de n-am fi noi,
 o infinitate!

Oprimare

Un pătrat
exploatat,
abuzat,
apăsat,
 a căpătat
 un junghi
 și s-a transformat
 într-un ... dreptunghi.

Lingușeala

O asimptotă,
cocotă,
 se tot întindea
 și se lingușea
 spre-o dreaptă
 deșteaptă,
 cu grație
 și educație
 solidă,
 dar cam rigidă,
 nemișcată,
 orientată
 pe o direcție

dată.
Cu circumspecție,
un segment
delincvent,
mărginit,
ipocrit
emise
o părere
și zise:
- *Oricât*
îți faci vise,
muiere,
poți să te-mpingi,
n-ai s-o atingi
decât...
la infinit!

Orgolii

O spirală
plină
de fală
dar cu-o mină
banală,
puțin obeză
o luă-n freză
de la un punct
pitic,
infinit mic,
aproape defunct:
- *Geaba te-ntinzi*
și te extinzi
ca o coadă
de păun
rotată,
ți-o spun:
ești fadă

*și umflată,
dar eu ți-s tată
pentru
că-s centru!*

Lustrație

O ecuație
plină de grație,
se simțea frustrată,
lustrată
pe nedrept
fiindcă-un deștept
a afirmat
c-a colaborat,
la revoluție,
când s-a identificat
o necunoscută,
neștiută
care, în fapt
și de fapt,
era... soluție!

Libertate (*fabulă*)

Un triunghi isoscel
cam tembel,
inabil,
debil
și rebel
se uita
cu frică
la latura
mai mică.
- *Nu se poate,
eu nu-s delincvent
ca un segment
să-mi țină,*

*fără vină,
picioarele
legate!*
S-a tot străduit
pân-a reușit,
fără lege,
să se dezlege,
dar, în libertate,
s-a răschrăcânat,
s-a aplatizat
până a devenit
o dreaptă
una cu coala.

Morala:
Când ceri libertate,
uneori,
capeți o posibilitate
să mori!

Efracție

O fracție
ordinară,
veroasă,
scorțoasă,
barbară,
o fufă
largă-n mufă
se strecură,
printr-o procedură
obscură,
prin efracție,
într-un întreg,
cam bleg,
plin de jeg.
Geaba se foi

pretinsul
și se căzni
s-o scoată
pe netoată
dintr-însul,
că nu reuși
în nici un chip.
Atunci un tip
îi zise-n bot:
-Ești un netot!
Îți zic
un mic
tertip!
Ai scăpa
de ea
ușor
dacă-ai avea...
un numitor!

Nimfomanie

Într-o dimineață
cu ceață
un romb
se trezi
și,
cu mult aplomb,
se spilcui,
își curăță
laturile,
își ascuți
colțurile,
se deodoră
cu spray,
ehei!,
se privi-n

oglindă
apoi ieși-n
tindă
și decretă:
- *Nu există*
pe lume
vreo figură
mai pură
ca mine!
Uitați-vă bine!
Am laturi
egale,
colțuri
tăioase
și unghiuri
frumoase
Sunt unicat,
optimizat
printre figuri
banale!
Dar i-o zise,
ca să-l împungă,
un pătrat
frustrat,
cam nebun:
- *Culcat*
pe-o dungă
n-ai farmec dram,
pare-mi-se
ești un
paralelogram!

Paternitate

O problemă
stăpână
pe-un domeniu

de geniu,
 peste-o săptămână,
 a născut
 o teoremă.
 Ce de mai bârfe
 au apărut!
 - *E plin de târfe!*
 zicea o axiomă,
 de altfel, bonomă.
 - *Are tată*
 această fată?
Soluția dilemei
apăru tiptil:
 tatăl teoremei
 era... un copil.

Platitudine

O cuantă
 luminoasă
 savantă,
 se strecură,
 voioasă,
 printr-o fantă
 îngustă,
 într-o cameră
 întunecoasă,
 obscură,
 misterioasă,
 vetustă.
 Chioară,
 în ceață
 se lovi,
 'ntro doară,
 de-o suprafață
 banală,
 plată

care-o opri
și-o absorbi
de-ndată...

Morală:

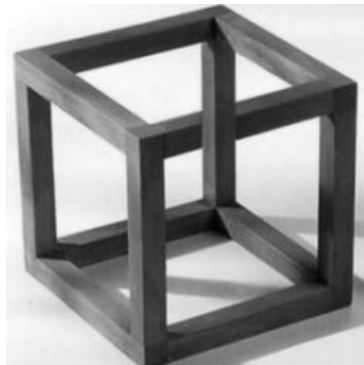
*Oricât ai fi
de școlit,
nu te-opinti
cu platitudinea!
Ești neavenit
și-ți vei plăti
atitudinea!*

Javier DE LA ROSA (Spain)

PARADOXISMO

Te advierte la noche en paraxodismo que acaba con todo lo existente, en el ángulo del sueño de lo que no se hace y se rellena eterno, en el juego de los patos, en el lago que baja en la madrugada irreversible... En el desarreglo de las palabras que jamás conjeturan los años de una vida que se hacen pocos. Culpa a todos por tu ingenua virtud y tu amplia mente que te asegura el ámbito que desaparece en el ordenador cada mañana. Culpa a la noche de las vertientes del ojo muerto, de lo oscilante que permite a los demás que te alejes, de lo que sientes de lo que adquieres, culpa a esa noche de lo que mueres; de la suma que no llega, de los desarreglos del mal que está entre las rocas, culpa, siempre a la noche de las hojas tiernas, de las secas risas, de lo que olvidas, culpa a la noche de lo resiente, de lo que ocultas, de lo que dueles, de las calles muertas, de los barrancos ciegos, de la costa inerte. Culpa a la noche de lo que dueles, entre las mantas de legañas del otoño fuerte en la ciudad del agua que se abre y sigue asesinando muertos vivientes. Culpa a la noche de todos los otoños que te confunden siempre de los temas que resbalan, de las partidas

cañas, de las fuentes áridas. Culpa a la noche del tiempo perdido en la aurora; al desamor confundido en los pasos perdidos, en el viento que pendula en los relojes muertos. Culpa a la noche, de los museos insomnes de las calles desiertas del cuerpo del hombre en su mal estilo, en su parecer injusto, en sus carnes duchadas para parecer siempre despierto. Culpa a la noche por el transporte que conduce a las galaxias mismas de un lado a otro en el mismo sitio. Siente a la noche cuando juega infértil en la vaguada del minuto en el gas de la vida que se va en el latir cosido de un lado de un corazón de carne. Culpa al miedo de la noche que te pega los ojos, que te arrebató el cuerpo, que te llama a gritos sobre las sábanas y frío sigues al invierno absorto y zombi andas por el camino incierto. La noche de las Islas inculpadas en todas las cuestiones que no obtienen respuestas, que no saben de jabones ni geles que irriten su piel de yerba. Culpa a la noche por los camiones que interceptan tu casa y la aparcan en el sino de las amanecidas húmedas y yertas. Culpa a la noche de tu risa que se corta en el desamor de las horas del mediodía que oscuro llega y se contagia con el humor negro de algo pútrido que para y no llega jamás a lo elegido. Culpa a la noche de las doce uvas, de lo que consumes en los aviones que regresan siempre a ese tiempo que tu oscilas entre los océanos y las naciones que devoras con la mirada yerma. Culpa a la noche de lo que desaparece confundidos en el quemado otoño que no te siente.

Tom Deiker (U.S.A.)

COME OUT AND PLAY WITH WORDS

Final thought on my ex-boyfriend

His story
Is
History

Be wary of true believers

No such thing
As a novice
With no vice
No such thing
As a disciple
with principle
And-
Nothing falls lower
Than a follower.

The benefits of investing

Again,
a gain.

Fetishism defined

To love
a glove.
To woo
a shoe.

Guv'ment

It's the nature
Of a legislature
To placate yer.

Plurals

If the plural of mouse is mice,
Then is the plural of spouse ... spice?

I am my own antonym

He was sanctioned to go there, but when he arrived he
was sanctioned for doing it.

Cleave to those you love lest someone cleave
them from you.

Why?

Why is there not
a science
of conscience?

A question for my good friend thoreau

What's that you say, Hank,
"Life is duty?"
Must of heard you wrong,
Thought you said "beauty."

**In praise of james finley,
inventor of modern suspension bridges**

He was a clever anti-cantileverer

Think twice

The end result
of eyes for eyes
and teeth for teeth
Is a world filled with
the blind and toothless

The limits of government

No reformer
can reform
a reformatory
- especially its dormitory.

I'll bet you couldn't

Grasp a wasp
Want a won't
Expose an expose'
Decry a mimicry

Doubt a redoubt
Bomb with aplomb

Magic spells i learned from a witch

Please.
Thank you.
I'm sorry.

Gullible defined

Lie me you
Believe you me

Shoulda' took your medicine

Before you were only a little diseased,
But now you are a little deceased.

Have you ever wondered if...?

Grasshoppers only hop when they are mad.

Vegan dreams

Do sleepless vegans count
Shorn, soy-based sheep
Traipsing over tofu fences?

To all boats heading for safety

What if the storm is in the port?

Creation error #37

There has to be
a better way
to start the day
- than waking up.

Why is it that...?

...it's easier to have the world by the tail than a cat?
...a clam is happier than a hound dog's eye?
...a button is cuter than a fence post?

Worse than when he's down

Never hit a man when he's

About to go down.

That pound of flesh

Men have risked all
For God and country
Family and fame
- But mostly for fatty tissue.

History's greatest philosopher

The greatest thoughts
that were ever thunk
were thunk up by: Anonymous.

We are not alone

Surely, somewhere out there
In that vast expanse of goo and gas
Is another Intelligent Life Form
Sexually abusing its children

Parenting rule #4

Don't begin a conversation
With your child
That starts with "Don't"

Paradoxisms

A choleric cleric
A dearth of earth
A down clown
A drought of draught
A facsimile of a simile
A fiend friend
A later idolater
Almost a ghost
An acre of nacre
An even seven
An hedonic Platonic
Any little litany
A plague of ague

A provocative invocation
A sharp harp
Atrophy in a trophy
A wraith's faith
Holy holly
Laughter at a slaughter
Sequel to a duel
The ignominy of hominy
The price of caprice
The same sesame
The weight of eight
The word of a sword

Proverbs for modern times

Absinthe makes the heart go flounder.
All that's litter is not mold.
An army travels on its strumpets.
Ask not on whom the tolls fell, they fell on thee.
Beast is only fur deep.
Better to forgive than to reprove.
Beware of geeks wearing lifts.
Biting dogs bark, too.
Contentment breeds familiarity.
Disparity begins at the genome.
Don't build condos on the beach.
Don't hit a man till he's about to go down.
Don't judge a book by its movie.
Don't put all your eggs in one sperm bank.
Every silver lining has a cloud.
Feed the believer, starve the old.
Fight ire with satire.
First come, first serviced.
Hair today, dome tomorrow.
Homeless is where the park is.
Indiscretion is the better part of pallor.
Let she who is without a stone be the first one stoned.

The Lord gives and the Lord takes away -- the Lord is a sadist.

Old hands, warm fart.

Pass me no catsup and I'll give you no fries.

Those who didn't follow our advice

The juggler who played with fire

The vet who looked a gift horse in the mouth

The retreating army that burned its bridges behind itself

The hatchery owner who counted her eggs before they hatched

The dairyman who cried over spilled milk

The blacksmith who had too many irons in the fire

The air raid warden who hid her light under a basket

The illustrator who judged a book by its cover

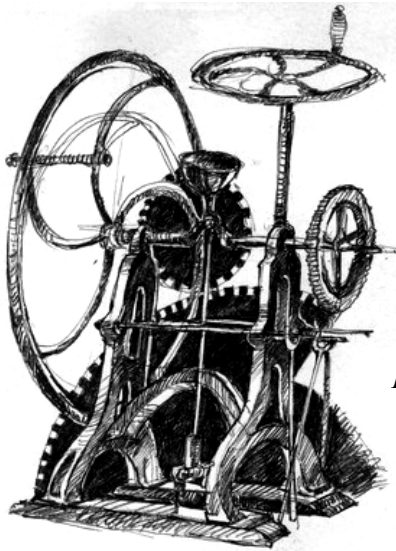
The ski resort that made a mountain out of a molehill

The amusement park that mixed business with pleasure

The recycler who put new wine in old bottles

The coin collector who took wooden nickels

The actress who wore her heart on her sleeve

*Radu Roşian (Romania) –
Maşini paradoxale (5)*

Un final apoteotic:

Costinel PETRACHE (Romania)

NE-AM SĂTURAT!

NU NE MAI ESTE TEAMĂ!

~ derbedeului suprem ~

Lepădătură ordinară,

ai făcut astfel, încât să ne temem
de tot și de toate...

- ne este teamă de omul de lângă noi, dar și de umbra noastră întrucât nu suntem tocmai siguri dacă-i a noastră sau nu...
- ne este teamă de cuvintele blânde de care suntem în stare pentru că, am văzut, blândețea ne îngroapă și mai mult...
- ne este teamă de ziua de mâine, aflată, dintr-o gravă și nefericită întâmplare istorică, în poftele demente ale minții tale bolnave...
- deși ne-ai împovărat viața mult peste anii pe care-i purtăm, ne este teamă să îmbătrânim pentru că ne-ai ucis speranța într-un apus liniștit...
- ne este teamă ca nu cumva să ne atingă vreo boală, pentru că ne-ai decimat puterea să i ne opunem...
- ne este teamă să ieșim din casă; stafia ta behăindă bântuie fiecărare, fiecărire, fiecărintâlnire, amenințându-ne că este posibil să nu ne mai întoarcem...
- ne este teamă să trecem strada, pentru că în jocul netrebnic al minții tale demente lumina verde nu este decât masca luminii roșii...
- ne este teamă de vecinul de dincolo de gard, cu care ne știm de-o viață, deoarece l-ai convins că fiecare dintre noi îi este dușman de temut...

- ne este teamă să trăim cultivând apropierea și iubirea; mintea ta bolnavă a declarat înțelegerea dintre oameni infracțiune de risc maxim la adresa existenței tale odioase, asociată paranoic securității naționale...
- ne este teamă de anotimpurile care ne-au împlinit și ne împlinesc rotitor rostul și viața; le-ai anulat cu brutalitate sensul și bucuria revenirii...
- ne este teamă să trăim sigur și decent; ne vrei doar supraviețuind dintr-un ceas într-altul, cu mâinile întinse spre-a cere sau împreunate a diperare și rugă...
- ne este teamă să murim; nu știm dacă rămașii au puterea să ne ducă spre groapă, după cum ne este teamă ca nu cumva fantoma spiritului tău malefic să nu ne dea pace nici Dincolo...
- ne este teamă să ne bucurăm de ivirea Primăverii; renașterea de orice fel dezlănțuie în tine ura descrierată a pierzaniei...
- ne este teamă de bucuriile cele mai firești deoarece vezi în ele un pericol mortal la adresa supraviețuirii noastre condiționate;
- ne este teamă să spunem cuiva că suntem doctori, ofițeri, profesori, muncitori, ingineri, artiști... ne este teamă că nu putem fi hoți, derbedei, trădători, impostori... canalie, doar pe aceștia contezi, doar în ei ai încredere, ei sunt uneltele cu care ne-ai decimat libertatea, demnitatea, liniștea și speranța...
- ne este teamă de ajungerea dimineții; ne vrei de-a pururea în brațele unei nopți care să nu se mai termine...
- ne este teamă să ne lăsăm iubirea în împlinirea unui copil; mercenarii tăi întru decimarea ființării noastre naționale îi pândesc respirația, somnul și lumina spre a i le reteza la ordinul tău, canalie nenorocită...

De toate astea și de multe altele ne-ai făcut să ne temem... este ceva, însă, bestie mutantă, de care nu ne este teamă... de

tine, lepădătură netrebnică, de tine nu ne este teamă... ia în seamă această evidență...

*

*Dă-l mai departe!
Creatura nu trebuie să-și găsească refugiu
în mila niciunui român!*

Nefolclor din Rrrroamanica

Autorul caricaturii ~ Nicolae IONIȚĂ

Sursa: http://www.personality.com.ro/basescu_omagiu.htm

A șasea antologie internațională de paradoxism...

Pornit în anii '80 ca un protest antitotalitar bazat pe folosirea excesivă de contradicții, antiteze, antinomii și paradoxuri în actul de creație, paradoxismul, ca și curent literar, s-a răspândit rapid în rândul creatorilor din toată lumea, găsimu-și aplicații în multe domenii (geometrie, fizică, logică, literatură), iar întemeietorul său, prof.univ.dr. Florentin SMARANDACHE, refugiat din România și stabilit în New Mexico – U.S.A., a devenit o personalitate cunoscută în toată lumea.

Ajunsă la a șasea ediție, antologia prezintă, în partea de început, lucrări sau cronici în diferite limbi (engleză, franceză, albaneză, spaniolă, chineză, română) despre paradoxism sau aplicațiile sale, folclor paradoxist, glume, paradoxuri matematice și geometrice, imagini din realitatea paradoxistă pe care o trăim. În cea de-a doua parte antologia grupează, în ordine alfabetică, autori și lucrări paradoxiste literare și nu numai, reunind în total 35 de autori (incluzându-i aici și pe traducători, care sunt tot un fel de autori) din Australia, Albania, Canada, China, Republica Moldova, România, Spania, U.S.A.

The Sixth International Anthology on Paradoxism

Started in 1980's as an anti-totalitarian protest based on excessive use of contradictions, antitheses, antinomies, deviations of sense, paradoxes in the creation process, the paradoxism as a literary movement was rapidly spread through the creators in the world, finding applications in many fields (such as geometry, physics, logics, literature), and his founder, University Professor Florentin Smarandache, Ph D, a refugee from Romania who now settles in New Mexico State, USA, became a well-known personality.

The actual paradoxist anthology presents, at the beginning, articles and chronicles in various languages (English, French, Albanian, Spanish, Chinese, Romanian) about paradoxism and its applications, gathered from the folklore, from popular jokes, and also paradoxist arithmetic and geometries, paradoxist images from our today's reality. In the second part the anthology alphabetically groups 35 authors (translators included) and their literary paradoxist creations - from countries like Australia, Albania, Canada, China, Republic of Moldova, Romania, Spain, and United States.

The contributors to this anthology are:

- from Albania: Dritan KARDHANSKI, Lediana PAJA;
- from Australia: George ROCA;
- from Canada: M. ANTHOLY;
- from China: Fu YUHUA;
- from Republic of Moldova: Svetlana GARABAJI;
- from Romania: Marian APOSTOL, A. BALOG, Mihnea BLIDARIU, Ionuț GARAGEA, Eugen EVU, Constantin FROSIN, Liviu-Florian JIANU, Elisabeta KOCSIK, Octavian LAIU, Constantin MARGHITOIU, Constantin MATEI, Mircea MONU, Janet NICĂ, Tudor NEGOESCU, Gh. NICULESCU, Gheorghe NICULESCU, Ion PĂTRAȘCU, Ana Iulia PĂUN, Costinel PETRACHE, Constantin M. POPA, Titu POPESCU, Radu ROȘIAN, Stela SPĂTARU, Constantin STANCU, Alexandru SURDESCU, Mircea Eugen ȘELARIU, Ion URDA;
- from Spain: Javier DE LA ROSA;
- from U.S.A.: Tom DEIKER, L. KUCIUK, Florentin SMARANDACHE